

Μιχαήλ Ἑρρίκος Χ. Βαρδῶρος
· ψευδ. = (Ἀργοναυτὶδης)

11 διὰφορα μονόφυλλα

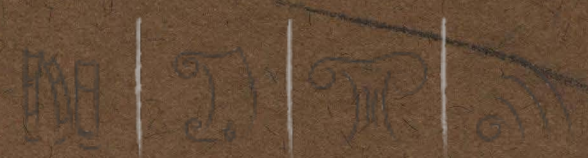
Κεραυλάκια 1904-1909.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ ΣΣ Φ3.0012

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΟΥ

22.

14401016 829000000
Περίοδος 1929-1930 φ. 2

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

ΕΡΓΙΚΟΥ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΥ Ἀργυροκόλου.

« Σταυρὸ πᾶν τῶρα, εἰμένα !
» τὸν ἑκατὸν ἀγνώριστον
» ἄνθρωπον καὶ τὰ χέρια. »

(Σελπίσματα Σπ. Ι. Μυζούκας σελίς 36 στίχοι 9, 10, 11, ἰδίαι καὶ σελίδες 57 ἰδίων «Γενικὴ Πίστις» τοῦ αὐτοῦ.)

Ἄν: « ἡ Ἑλλάς προσώρισται
τὰ ζήση », διὰ νὰ ζήτῃ
πρέπει καὶ τὴν σημαίαν μας
νὰ μετατρεψαίτη.

Ε. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ Ἀργυροκόλος.

Ἀργυροκόλον

Φεβρουάριος 1903.

ΛΕΠΤΑ 10.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ ΕΡΡΙΚΟΥ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΥ Ἀργυροσταλίδου

Κυανόλευκον σημαῖαν,
ὡς ἡ θάλασσα με̐ χῦμα,
ᾧ τὸν οὐρανὸν ὠραῖαν,
ὅχι μ' ἓνα ξένον σῆμα.
Κυματίζει, ὅταν π' ἀγέρι
τὴν φουᾶ. Νὰ κυματίζῃ
λύπην ὅμως νὰ μὴ φέρῃ,
τὴν καρδίᾳ μας νὰ δροσιζῇ
ὅταν θᾶν' ἐξαπλωμένη,
ὅπου ὅτποτε στηθῇ,
ὡς ἡ θάλασσα ἀφρικμένη,
ποῦ, με̐ χῦμα, προσκαλεῖ
νὰ μᾶς δείξῃ : πεθαιμμένη,
πῶς δὲν εἶναι οὕτ' αὐτῇ.
Κυματοζωγραφισμένη
νὰ στηθῇ ἑὲ κάθε ἀκτῇ.
Κυανόλευκος σημαῖα,
ὡς ἡ θάλασσα με̐ χῦμα
ᾧ τὸν οὐρανὸν ὠραῖα,
ὅχι μ' ἓνα ξένον σῆμα.
Τὸν μεγάλον Κωνσταντῖνον
ἐλαμαν, μ' αὐτὸ, νὰ σπᾶλλῃ
κ' εἰς τὸν θρόνον τοῦ ΕΚΕΙΝΟΥ,
τὸν Μωάμεϊ νὰ εἰσβάλλῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ὦ Ἑλλάς! μὴ δούλη πλέων
τῆς σημαίας τοῦ σταυροῦ
ἐμβλημα πολὺ ὠραίου·
τῆς θαλάσσης, τ' οὐρανοῦ.

Ἄν τῇ θάλαττῃ, ἀρριτιμένη,
ἄν μὲ νέφῃ ἔς οὐρανὸν,
νὰ τὴν ἔχῃ ἀγκαλιασμένη
κάθε τέκνο Σου ἀγνόν.

Αὕτῃ πρόπει, τῆς Ἑλλάδος,
ὡς σημαία Ἑθνικῇ·
ἔχει μ' ἐμβλημα ἱμάδος
ποῦ τὸ σκότος κατοικεῖ.

Στὸ κεφάλι ἓνα κοντάρι,
ποῦ νὰ λάμπῃ αἵχμηρόν·
ἂ ἐχθρὸς, πῶς θὰ τὴν πᾶρει
ἀπὸ χέρι στιβαρό;

Θαλαττοκυματισμένην
μὲ τὰ νέφῃ τ' οὐρανοῦ
μὲ κοντάρι ὀπλισμένην
τὴν σημαίαν μας πικροῦ.

ἔ' ἓνα δοκον (;) ὅσιν Παιρίδα,
ὅσιν σημαίαν, ἱερὴν
νὰ μᾶς διδῇ μὲν ἐλπίδα
πλεῖν μεγάλη ἀπ' τὴν Στυρόν.

Ἐν Ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας
τῇ 5 Φεβρουαρίου 1908.

Ἐργάριος Μ. Χ. Βασιδωρὸς Ἀργοστολίδης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΑ ΔΙΑΤΙ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ.

Οί, ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ τῶν σαλπισμάτων του, διά-
φοροι καὶ ποικιλόμορφοι χεiriτμoί τῆς σημαίας καὶ τοῦ,
ἐξ ἀργύρου, σταυροῦ, ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ποιητοῦ κ. Σ.
I. Μαρτίουχα· ὑπαινυγμοί τινες, προσφοροτάτοι, (περὶ
σημαίας Κινέζων κτλ.) ἐν τῇ, ἀπαρομύλλῳ, καλλιπε-
στάτῃ, προειταγωγικῇ διαλέξει τοῦ ἐντιμοτάτου καὶ ἀ-
ξιοτίμου νεμάρχου κ. Δασίου· ἡ ἐπισταμμένη, καὶ ἀνα-
λυτικῇ μελέτῃ τῶν «Σαλπισμάτων,» πολλὰς μοῖ ἐνέ-
βαλλον σκέψεις καὶ μερίμνας, ἴσως οὐχὶ καὶ ἀβατίμους,
ἀροῦ καὶ ζῶμεν εἰς ἐποχὴν ἐπικρατείας ἀναρχικῶν, ἢ
καὶ, ἀποδιδόντων ὅλως ἀλλοίαν σημασίαν τοῦ : κυριολε-
κτικῶς : ἡθικοῦ καὶ μορφωτικοῦ τοῦταλιταροῦ. Ἡ δὲ, μὴ
ἀβάτιμος, ὑπόνοιά μου εἶναι : Μήπως ὁ σταυρὸς δὲν δύ-
νεται νὰ ἐγκλείῃ κρυφὸν ἐγχειρίδιον καὶ ὑπὸ ἀναρχικῶν
κτλ. εἰς ἱερεῖς μεταμορφευμένων καὶ ὑπὸ τὸ ὑπὸ τοῦ νό-
μου προστατευόμενον ἐνδύμα ! νὰ χρητιστοποιηθῇ πρὸς
ἀπεικταίους κακοζήλους τκοπόρας, ἄλλων νεωτέρων ζη-
λωτῶν Ἀριστογείτονος καὶ Ἀρμεδίου ; ;

Ἐπὶ τῇ προφάτει μιᾶς ἀναρροᾶς, ἐδολοφονήθη ὁ ἐν-
θερμος πατριώτης Θ. Δεληγιάννης· καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην
τῆς σημαίας καὶ μετὰ τὴν πρόραξιν τοῦ σταυροῦ, μιὰρὰ
χεῖρ, δὲν δύναται νὰ διαπράξῃ μέγα καὶ ἀνεπανάρθω-
τὸν τι ἀποτρόπαιον κακούργημα ; Ἀς κρίνωσι περὶ τοῦ-
του οἱ διὰλύσταί ἐχέφρονες.

Ἰδοὺ τὰ διατί καὶ τὰ διότι τῶν, ἴσως ἀνεπιτυχῶν,
ἀλλ' οὐχὶ ἀνευ πατριωτισμοῦ καὶ ἀγνοῦ σκοποῦ στόχων
μου.

E. M. X. Βενδωρὸς, Ἀργυροπολίτης

στειλόμενος ὑποκαταλλήλῳ τῶν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

ὑπὸ ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΥ.

Προτάστων, Σᾶς εἰδοποιῶ, τὸ ὕψος Χατζιδάκη,
οὔτε τὴν ἱκανότητα ἔχω τοῦ Βερναρδάκη·
ὁ Μιστριώτης δὲν εἶμαι· πολλῶ δὲ μᾶλλον Κόντος
καί, συνεπῶς, ὁ δυνατός, δὲν εἶμαι καὶ δεόντως
διὰ τοιοῦτον ζήτημα, ὅπερ ἐγὼ νομίζω
οὐχὶ καὶ ἀδιάφορον τοῦθ' ὅπερ δὲν γνωρίζω
εἶναι: ἂν τὰς ιδέας μου τυχὸν ἀκολουθεῖτε,
καὶ ἀπὸ ἀστόχους στίχους μου ἂν εὐχαριστηθεῖτε·
πλὴν ἔμως, καὶ τὸ τέλειον ποτὲ δὲν ὀ' ἀπαιτήσετε,
ἀλλ' ὅσον ἂν καὶ ἀτελές, μὴ τὸ περιφρονήσετε·
ἀλλὰ, μὲ ἀμερόληπτον καὶ πλήρη ἀπαθείας
κρίσιν, νὰ μ' ἀξιώσετε ποιᾶς τῆς συμπαθείας:
Τὸ Θέατρον κ' ἡ μουσικὴ τ' ἀνθρώπινον μορφώνει
τὸ αἶσθημα. καὶ τ' ἄγρια θηρία ἡμερώνει.
Ὅρρευς, εἰς ἄδην κατελθὼν, ἤρατο ἀμέσως νίκην
τὴν προσφιλῆ του σύζυγον ἀρπάτας Εὐρυδίκην !
Μεγάλος ἦτον ὁ Θεός, ποῦ Ἀδμήτου τὰς ἀγέλας
ἦλθ' εἰς τὴν γῆν νὰ ἐδηγῇ, ἀρίνων τὸν νεφέλας
ἐγείροντα, 'ς τὸν Ὀλυμπον· κ' ἐνταῦθα τὰς ἡμέρας
τροιευτυχεῖς μᾶς ἄρῃτε μ' ἐννῆά του θυγατέρας (!)
Ποῖα στερεῖται χάριτος καὶ προσφιλῆς δὲν εἶναι ; . .
Εἶν' ὅλ' ἐρατμιόταται. Ἄν ἔλειπον ἐκεῖναι,
πλήρης θὰ ἐβασίλευε 'ς τὸν κόσμον ἀπελπισία !
Τῶν χειρονάκτων μοναχὴ θὰ ὑπῆρχεν ἐργασία !
πνευματικὴ δ' ἀπόλαυσις καὶ τέρψις οὐδεμία !
ἄνευ μουσῶν, ἡ πρόοδος θὰ ἦτο παρομοσία ;
ἡ Οὐρανία, ἡ Κλειώ, Θάλεια, Μελπομένη
ἡ Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Εὐτέρπη . . . ποῖα μένει ;

ΠΑΚΥΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πολύμνια, καὶ ἡ πατὼν λίαν προσηλυτισμένη,
ἤτις κ' εἰς τὸν Ἡτίονον εὐρίσκεται ὑπὸ τῇ
ἡ Καλλιόπῃ. Ἄν' αὐτῶν ὁ κόσμος ὑπερεῖτο,
ἀρὰ γὰρ, οἷος σήμερον εὐχάριστος, θὰ ἦτο; . . .
Καὶ λατρευτὰς ἐπιφανεῖς, καὶ ὅλως ἰδικούς των,
λαμπροὺς, ἀπείρους ἔχουσιν, ἐνδόξους ὁπαδούς των.
Ἡ μουσική, τριτάφρονον ἔχει λαμπρὰν χορείαν,
ὅπου μεγάλων ἄρητε τῶν ἔργων τῆς σωρείαν:
ὁ Ὀρρεμπάχχ, ὁ Μίχιερδερ, ὁ Βέρδης, ὁ Ροτίνης,
Γκουνὼ, Φλοτόν, Μιττενέ, ὁ Βάγκερ, ὁ Βελλίνης,
ὁ Δονιζέττης, ὁ Δελίμπ, Στράουτς, Λεονκαβάλλο,
Μασκάνι . . . Μήπω; θέλεις ν' ἀκούσῃς ὄνιμ' ἄλλο;
γιατ' εἶπα δεκατέσσαρας, καὶ ῥησικινδυνεύω
νὰ ἐκληθῶ, Γενέσεως πῶς Βίβλον ἐρμηνεύω! . . .
Θεὸς φυλάξει! . . . Ἐννοῶ, τὴν μουσικὴν τελείως
μορφωτικὴν καὶ ἀτεμνος, ἄγριος καὶ γελοῖος
ἐκεῖνος ποῦ ἐνάντια φρονεῖ . . . Ἐνθουσιάζει
προσθέττει θάρος κ' εἰς αὐτὸν τὸν κόπον ξεκουράζει.
Καὶ οἱ στρατοὶ, καὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ αὐτοὶ ἀκόμ' οἱ στόλοι
πρέπει γὰρ ἔχουν μουσικὴν ἀνεξαίρετως ὅλοι . . .
Διὰ τὰς πόλεις, τοὺς Ναυὺς, διὰ τὰς συναυλίας
διὰ στρατὸν ἢ θέατρον, ἔχει μορφὰς ἀλλοίας:
Μορφώνει τὰ αἰσθήματα τὴν λύπην διατκεδάζει
καρδίας κάμνει εὐγενεῖς, καὶ τ' ἄγρια δαμάζει
τ' ἀνθρώπου πάθη τὰ πολλὰ ποῦ, ἀτυχῶς, εἰν' τότε,
ὅσα νὰ εἶπη ἀδυνατεῖ καὶ αὐτὴ ἀκόμ' ἡ γλῶττα! . . .
Ἐν τούτοις, εἰς τὸ θέατρον πρέπει καὶ κάτι ἄλλον:
«Ὁ λόγος ὁ προφορικὸς». Εἶναι πολὺ μέγαλον
καὶ τοῦτο, καὶ χρειάζεται οὔτε νὰ λείπῃ πρέπει:
Διδάσκει γλῶτταν, καὶ πολλὰ τὸν ἄνθρωπον προτρέπει:
Περὶ τοῦ πῶς νὰ φέρεται, τὴν πρέπει ν' ἀπαρτίγῃ,
ἐνίστη ζήτηματα, μεγάλα κάπως, θίγει

Ἦν δὲν εἶχον ἐξόδα τοῦ τύπου νὰ πληρώσω,
ἐπὶ οὖν ὅλως δωρεὰν τοὺς στίχους μου νὰ ᾄδω:
Ἦν δ' ἀπὸ τῶ ἐξόδα, καὶ κάτι περισσεύσει,
ἡμεραργίας ἀμοιβὴ αὐτὸ θὰ χρησιμεύσει.

Γ. Γ.

καταρπαγῶς τὴν πρέπουσαν δεικνύει τιμωρίαν
εἰς τὰ τυχὸν ἐγκλήματα καὶ, μὲ τὴν θεωρίαν
αὐτὴν, ὁ κάθε ἄνθρωπος μορρώνεται. Σχολεῖον
κοινωνικὸν ὠνόμασαν τὸ ἱδρυμα. Γελοῖον
δ' ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε τυχὸν ποτὲ τολμήσει
ὡς περιττὸν κ' ἐπιβλαδὲς αὐτὸ νὰ θεωρήσῃ.
Ὁ μὴ γνωρίσας θέατρον, (ἐν ἀπαγορευτεί),
εἰς μονατῆρι σύρεται, ὡς ἅγιος ν' ἀπκητεύτῃ! . . .
Τι ὠρελεῖται ἀπ' αὐτοῦ ὁ κόσμος ἢ κ' ἐκεῖνος; . . .
ἄχρηστος εἶναι τότε ἐκεῖ, ὥσπερ τὸ τόσον σιμῆνος
ἀμαρτωλῶν, ποῦ εἰς ἐνδειξιν προσφύγουν μετανόιας! . . .
Ἐνῶ τὸ θέατρον, παντοῦ, μορρώνει κοινωνίας.
Ἄλλως τε, ἤθελε ποτὲ, τοιαύτας, τόσας ὥρας,
τοιούτοι, τόσοι ἄνθρωποι, τὰ δῶρα τῆς Πανδώρας
ἀρθρῶς σπαταλήτωσι, γράφοντες τραγωδίας
ἐπικρίκας, καὶ δράματα, καὶ ἄλλοτε κωμωδίας; . . .
Θὰ εἶχον τότε σωρὸν, τόπων λαμπρῶν φωτῆρων,
τοῦ κόσμου ὅλου ζωτικῶν καὶ φωταυγῶν λαμπτήρων; .
Ὁ Εὐρυπίδης, Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος, ὁ Ἀλφίερ,
Ἀριστοφάνης, ὁ Μολλιερ, ὁ Μόντη, ἀπὸ μέρη
ὁ εἰς τοῦ ἄλλου διόρυχα Κορνήλιος, Ρακίνας,
Κοππὲ, Γολδόνης, Σαίξπηρ μὲ τὰς σκιὰς ἐκεῖνας! . . .
Φερράρης, Γκαίτα ὁ δεινὸς εἰς φαντασμαγορίας . . .
Ἐπιποθὼν ἀποφυγὴν ἀπὸ μεμφιμοιρίας,
ἀροῦ καὶ δεκατέσσαρας ἀνέφερον Σὰς φθάνει
εἶναι πολλοὶ, ἀμέτρητοι! καὶ, βέβαια, δὲν κάνει
νὰ λέγονται ὀνόματα, κατὰ σειρὰν μονάχα
δικαίως θὰ μοῦ εἶπατε 'ς τὴν ὑπεροχὴν: «Βρὲ χάχα,
τὴν Βίβλον τῆς Γενέσεως λέγουν 'ς τὴν ἐκκλησίαν
ἡμεῖς, ἐνταῦθα, θέλωμεν λέξεσις μὲ κάποιον οὐτίκα . . .»
Λοιπὸν, παντοῦ τὸ θέατρον, καὶ κάθε ἀκόμη δῆμος,
ἐρεσι αὐτὸ τὸ ἱδρυμα νὰ ὑποστηρίξῃ ἐκθύμως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἔστι οὐδὲν κοινωνικόν, ἀνώτερον θεάτρου·
 κ' ἰδοῦ, τὸν ὕμνον διατῖ, παντὸς τοῦ οἴκου λάτρου.
 Πολλοὶ φρονοῦν τὸ εὐγενὲς ἱδρυμ' αὐτ' ὡς Μεγάλον
 Ναόν, ἀξιοσέβαστον· καὶ ὅχι ὅπως ἄλλον
 τοῦ ἀποδίδουσι σκοπὸν ἄλλοι, ἄλλοφρονοῦντες.
 Βεβαίως, εἰς τὸ σύνολον τοῦ κόσμου, ὁμονοοῦντες,
 εἶν' ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ εὐρεθῶσιν ὅλοι.
 Ἄλλων αἱ γινῶμαι ἀρίστανται ὅσον οἱ δύο Πόλαι!
 ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀποτελοῦν ὀλίγας ἐξαίρέσεις·
 καί, μ' ἐξαίρέσεις, δύναται κανόνα νὰ συνθέσῃς ; . .
 Μὲ τοὺς πολλοὺς, τοῦλάχιστον, Σχολεῖον τὸ νομίζω·
 καί, δι' αὐτὸ, τοὺς στίχους μου, ὡς δύναμαι, σκορπίζω.
 Ἴσως νὰ σφάλλω . . δυνατόν . . ἐν τούτοις ὅμως ὅλων
 Ὑπέρτατος Πανδρασιεὺς, νομίζω εἶν' ὁ Ἀπόλλων,
 μὲ ὅλον ὅτι ἐνίκησεν ἡ Ἀθηνᾶ τὸ γέρας,
 ὅταν ἐπρόκειτ' ὄνομα, ἐκείνας τὰς ἡμέρας,
 εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ δοθῇ· κ' ἔχασεν ὁ Ἀπόλλων,
 παραγαγὼν τὸν ἵππον του, ὅπερ τῶν ζώων ὅλων,
 πολὺ τὸ πλεον νουνεχὲς καὶ χρήσιμον ἀνθρώπων·
 ἀλλ' οἱ κριταί, τὸν ἔκρινον, ἐν θέσει ἀνισορρόπῳ ! . .
 Ἐκεῖνοι, ἂν ἔζων σήμερον, θὰ ἔβλεπον ὁποῖαν,
 ἔφιππος ἔς ἱπποδρόμια, κρατεῖ ἰσορροπίαν,
 κ' εἰς τὸ τροχάδην, ὕπτιος, μὲ κάτω τὸ κεφάλι !
 χωρὶς σκοτοδεινίας καμμία νὰ προσβάλλῃ ! . .
 Ποῦ εἶναι τ' ἀνισόρροπον ; . . Εἶν' ἔκρυλοι κ' ἐκεῖναι ; . .
 Ἐχουν ἀκόμη πόλεμον ἡ Σπάρτη κ' αἱ Μυκῆναι ; . .
 Καιρὸς νὰ παύσω, χαιρετῶν, χωρὶς στροφάς καὶ δόλους
 καί, διὰ τὴν εὐμένειαν, εὐχαριστῶ Σας ὅλους.

Ἐν Ἀργοστολίῳ Κερκλληνίας, τῇ 12 Δεκεμβρίου 1907.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΙΣΤΟΣ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ

ἱατρογραφουγός, δ.δ.ά.τ.κ.ων τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἱταλικὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐπὶ ἀλησμονήτου φράσεως τοῦ μακαρίτου

Χαριλάου Τρικούπη.

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

ὁμοιοκατάληκτοι

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΕΛΛΑΔΑ

Γῇ τῶν τέκνων τῶν ἀνδρείων,
ἢ Σὴ δόξα νῦν ποῦ εἶναι ;
Ποῦ οἱ Μαραθωνομάχοι ;
Ποῦ τανῦν αἱ Σαλαμῖναι ; . . .

Μόλις οἱ λαμπροὶ σπινθῆρες
τῶν πολέμων παραμένουν,
ἀλλ' ἀπέθανον ΕΚΕΙΝΟΙ !
μεθ' ἡμῶν πλέον δὲν μένουν ! . . .

Οἱ σπινθῆρες δὲ, κρυμμένοι
οὕτως ὡς ὑπὸ αἰθάλην
ἀνθρακες κεκαλυμμένοι,
μὴ δεικνύουν ὅτι πάλιν
δύνανται καὶ ν' ἀναζήσουν
καὶ τὴν ἀτυχῇ Πατρίδα
ἐκ τοῦ τάφου ν' ἀναστήσουν ; . . .

Ὅχι ! . . . μένουν ὡς σημεῖα
δοξῆς μας τῆς παλαιᾶς

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ μᾶς λέγουν: » Εἰσθε τέκνα
μητρὸς ἄλλοτε λαμπρᾶς ! »
ἀλλ' οὐδόπως χρησιμεύουν
ὥς ὑπόδειγμα πορείας
ἦν τὰ τέκνα Σου νὰ ἔχουν
εἰς δεινὰς ταλαιπωρίας !
Ὡρεῖλον, ὁπότεν βλέπουν
ὅτι λάμπουν οἱ σπινθῆρες,
νὰ ἀνασκιρτῶσιν ὅλοι,
νὰ δεικνύουν πῶς φωστῆρες
δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ γίνουν.
Ἄλλὰ φεῦ ! κατέχει πάντας
φθόνος ! μῖσος ! καὶ ἀθλία,
κατατρεπτικὴ δι' ἔθνη,
διαρκὴς ἀτυμφοῦν !
Ἡ διχόνοια μᾶς ἔχει,
καὶ ἡ μαύρη μοχθηρία,
ὑποδούλους ! καὶ μᾶς κάμνει
νὰ γινόμεθα θηρία !
Ἀντὶ δὲ νὰ προσπαθῶμεν
τοὺς λαμπροὺς μᾶς τοὺς προγόνους
ν' ἀπομιμηθῶμεν ὅλοι,
τοὺς φόρτόναμεν μὲ πόνους !
Ἀντὶ ὅλοι 'ς τῆς Πατρίδος
τὴν φωνὴν ν' ἀνασκιρτῶμεν,
καθημερινῶς τὰ νέα
τὰ κακά, προσποκτῶμεν !
καὶ προθύμως τρέχουμ' ὅλοι
ὅπου χακινεβάσια !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Καὶ προσκόπτει ἡ μεγάλη
καὶ τελεία ἐργασία ! . . .

Ἐρωτας καὶ πανηγύρεις,
τὸν Ἑρμῆν τὸν κερδαλέον,

τοὺς συρμούς τῆς Ἑσπερίας
καί, ἐν γένει, πᾶν τὸ νέον,

ᾧ ἀρήτουμεν δι' ἄλλους·

καί, τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων,

μὴ συρόμεθα εὐκόλως

ἀπὸ θέλγητρα Σείρηνων ! . . .

Κτίρια ἐπὶ τῆς ἄμμου

τῆς πολλὰς αὐτῶν προφάσεις·

ὅτι τοῦ Εὐαγγελίου

ἐγίναν αἱ παραρράσεις !

Κτίρια ἐπὶ ἀχύρων

ὅτ' ἀνεύρωσι καὶ πάλιν.

Εἶναι Μακκαβέλλι τέχνη,

καὶ ᾧ μὴ παρέχει ζάλην.

Ποίησις δὲν εἶναι τοῦτο,

ἀλλ' εἶν' ἔκφρασις καρδίας.

Μὴ πτοούμεθα παράπαν

ἀπὸ τότας ἀηδίας,

ὅσας ἂν τυχὸν ἐρεῦρον,

ἢ ἐρεύρωσι καὶ πάλιν :

Ὁ παλαίων, ὅταν χάττει,

ἐρευσίσκει νέαν πάλιν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἡ Ἑλλάς πλὴν ὅμως πρέπει
ν' ἀναζήσῃ, καὶ : θὰ ζήσῃ,
καὶ ἀντάξιά της τέχνα
εἶχεν, ἔχει, θ' ἀποκτήσει.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 20 Νοεμβρίου 1906.

ΕΡΡΙΚΟΣ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ.

Ἡ ταπεινοτάτη ἐμμετρος φωνή μου ἴσως καὶ πιθανό-
τατα συνετέλεσεν ὡς διαβατήριον διὰ τὴν εἰς τὰς οὐρανίους
μονὰς μετάβασιν τοῦ Μητροπολίτου Κορυνησῶς Φωτίου, ὅ-
στις, ἀπέναντι τῆς Ὑπερτάτης, ἀνέξερευνήτου καὶ ἀκατα-
νομάστου Δονάμεως, ζητεῖ ὑπὲρ τοῦ πολυπλάγχθου τούτου
ἔθνους, τοῦ Οὐρανοῦ τὰ σημεῖα. Εἴθε καὶ ἡ ταπεινοτάτη ὁμοι-
οκατάληκτος αὕτη νὰ συνετέλῃ εἰς τὸ ποθοῦμένον καὶ μᾶς
κάμῃ νὰ κατανοήσωμεν ὅτι, ἐδιδάσκμεν μὲν, ἀλλὰ καὶ ἐδι-
δάχθημεν, καὶ διδασκώμεθα, καὶ θὰ διδασκώμεθα, καὶ ἐν
τούτοις, ἀκόμῃ δὲν συνετίσθημεν, δὲν συνετιζώμεθα καὶ δὲν
ἐννοοῦμεν νὰ συνετισθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὑπενθυμίζω ὅτι :

Παραδίδω μαθήματα Γαλλικῆς, πρακτικῶς τε καὶ θεω-
ρητικῶς, ἴσως δὲ καὶ πιθανόν καὶ Ἰταλικῆς.

Περὶ τὸν νὰ ὑπομνήσω ὅτι, πρὸς τὴν πολυχρόνιον ἐν Ἰ-
ταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ διαμονήν μου, ἤκουσα καὶ ἀνωτέρων Παι-
νεπιστημιακῶν μαθημάτων, τυγχάνω bachelier és lettres et
és sciences ὡς ἐπίσης καὶ μετὰ licenza liceale, ἡξιόητον νὰ
προσληθῶ καὶ συμπεριληθῶ καὶ μετὰ τῶν ἐν τῷ Λεον-
τίῳ Λυκείῳ Ἀθηνῶν, τῷ αὐστηροτάτῳ ἐκείνῳ πρωτόπῳ
σχολείῳ, διδασκόντων καὶ διδασκόντων, μετέρομαι δὲ τὸ
ἐπάγγελμα τοῦτο, πρὸ πολὺ πλέον τῆς οὐκαεστίας, καὶ ἤδη
διαρκῶς ἐνταῦθα πρὸ τεσσάρων σχεδὸν ἐτῶν.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 22 Νοεμβρίου 1906.

ΕΡΡΙΚΟΣ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ

ΕΡΡΙΚΟΣ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Κοινοποιῶ καὶ αὐθις ὅτι, ὅπως ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ἐδήλωσα, ἐξακολουθῶ καὶ ἐννοῶ νὰ ἐξακολουθήσω παραδίδων μαθήματα Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς· συνάμα δέ, προθύμως ἀναδέχομαι καὶ τὴν μετάφρασιν εἰς τὰς ἰδίαις γλώσσας ἐπιστολῶν, ἐμπορικῶν ἢ καὶ ἄλλης φύσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν γένει μεταφράσεις, ἐπ' ἀμοιβῇ, ἀναλόγως μετρία καὶ συγκαταβατικῇ.

Περὶ τὸν νὰ ὑπομνήσω ὅτι, πρὸς τὴν πολυχρόνιον ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ διαμονήν μου, ἔτυχον καὶ τῆς ὑψίστης τιμῆς νὰ προσληφθῶ καὶ συμπεριληφθῶ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, αὐστηρότατον πρῶτυπον σχολεῖον, τὸ ἐν Ἀθήναις Λεόντιον Λύκειον.

Δὲν ἔχω ἀξιώσεις εἰδικῆς φιλολογίας, ἀλλ' ὅπως δῆποτε, ἵνα ἀκροῶμαι καὶ ἐννοῶ ἀνώτερα μαθήματα, βεβαίως διετελουν καὶ προσεπάθησα νὰ διατελῶ ἐν γνώσει περὶ τοῦ πῶς λέγεται Ἰταλιστὶ ἢ Γαλλιστὶ τὸ ψωμί, τὸ νερό, κτλ. Ἄν δὲ τῆς ἐπιστήμης μου τὴν ἐξάσκησιν διέκοφα καὶ διακόπτω, δι' ἐνταῦθα τοῦλάχιστον· τοῦτο οἰκειοθελῶς ἐπραξα καὶ πράττω, ζῶν ἐν κοινωνίᾳ ἐν ἣ, καλοθελητῆς τις! ὑπαισερχόμενος προθυμότητα, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς χορείας τῶν τραγογεννομακρυμάλλιδων καὶ ὀπαδῶν, πιθανότατα θὰ μὲ παρέβλαπτεν ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασι, διασαλπίζων με εἴτα ἄσεβῃ καὶ ἄθρησκον ἵνα δικαιολογηθῇ. Τούτους ὅλους ἐδιδάχθην, καὶ δὲν μετὰ νοῶ ἐπὶ τοῦτῳ, νὰ περιφρονῶ καὶ θεωρῶ τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης περιτρίμματα καὶ κοινωνικὰ ἐξαμβλώματα, προορισμένα ὑπὸ τοῦ κακοῦ των δαίμονος, διὰ σκάνδαλα οἰκογενειῶν καὶ φιλικῶν ὁμάδων κτλ.

Ἐπ' οὐδὲν ἄλλως τε ἐλαττῶ τὴν Κεφαλληνίαν μὴ ἐξασκῶν τὴν ἐπιστήμην μου εἶναι ὡς ἐὰν λείπει μία σταγὼν ὕδατος ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ ὅπως, ἐὰν μετηρχόμεν, θὰ ἦτο μία προσθήκη σταγόνος. Λίαν μικρὸς, ἄκρως ἐλάχιστος, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ ἡ προσθήκη μου, ὡς ἐντελῶς οὐδὲν ζημιᾶ ἢ ἐκ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ὠκεανοῦ ἐλάττωσις μου. Ὅλως οἰκειοθελῶς καὶ ἐν τῷ πλήρει δικαίωμά τι μου δὲν ἐννοῶ νὰ ἐξασκῶ ταύτην ἐνταῦθα, ἀφοῦ ἄλλως τε ἰατροὶ καὶ ἰατροχειρουργοὶ ὑπάρχουσιν ἐν ὑπεραφθονίᾳ καὶ ἀρκούντως ἐπιφανεῖς, εἰς ὧν τὴν δόξαν καὶ τὸ κλέος μετ' εὐχαριστήσεως δὲν ἐξικνοῦμαι.

Καὶ λοιπὸν μαθήματα Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς καὶ μεταφράσεις, ὅχι δωρεάν.

Ἐρρωσθε.

ΜΙΧΑΗΛ ΕΡΡΙΚΟΣ Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ.

Ἐν Ἀργυροπόλει Κεφαλληνίας 1]14 Δεκεμβρίου 1904.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΟΛΙΓΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ἐπὶ τῷ μνημοσίῳ διὰ τὸν Ἀρχιερέα

ΦΩΤΙΟΝ

Μητροπολίτην Κορυνθῶς.

Φύγε καὶ σὺ καὶ πῆγαινε ἔς τὰς οὐρανίους σφαίρας,
ἔς Ἐκείνον ποῦ ἐλάτρευες νὰ εἴπῃς πῶς : πατέρας
νὰ γίνῃ εὐτπλαγχνός ἔς ἐμᾶς. Μᾶς σφάζουν ἐδῶ κάτω !
Εἰπέ του πῶς : φιλόστοργον τὸν θέλουν τὰ παιδιὰ του.
Ν' ἀρήσῃ τ' ἄλλα μακρὰ, δὲν εἶναι πλάσματά του
ἐκεῖνα ποῦ παρέβησαν τὰ παραγγέλματά του.
Ἄχ ἐποτίσθηκε συχνὰ, μ' ἄρθονο, τόσον αἷμα
ἡ δυστυχῆς αὐτὴ μας γῆ ! Νὰ παύσῃ αὐτὸ τὸ ρεῦμα.
Πῆγαινε, πῆγαινε καὶ σὺ, νὰ πῆγαινε κοντὰ του
κ' εἰπέ του : Πλάστα, βλέπεις με, τὸ πλῆγμα τοῦ θανάτου,
τοῦ φυσικοῦ, δὲν μ' ἔστειλεν ἐδῶ κοντὰ, τιμὰ Σου !
Μ' ἐκάμανε ἔς πρόβατα ποιμένα, ἔς τὰ παιδιὰ Σου,
καὶ ἡμέρα νύκτα ἐφρόντιζα νὰ Σοῦ τὰ καταστήσω
δούλους πιστοὺς : πλὴν μ' ἔκαμε μὲ μιάς νὰ ξεφυγῇτω
μαχαίρι ἀπίστου Βούλγαρου ! ὦ Πλάστα, εὐτπλαγχνίτου
Τὸ ποίμνιον ποῦ ἄρῃσα, ἔνωσ' τὴν δύναμί Σου
στείλε την ὅλην εἰς αὐτοὺς, καὶ μὴν ἀργοπορήσῃς !
Τοὺς ἄρῃσα ἔρμους Πλάστα μου, πλὴν Σὺ, μὴ τοὺς ἀρήσῃς.
ὦ νὰ ! καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ, καὶ τ' ἄλλα παλληκάρια,
ποῦ ἔς τῆς Πατρίδος τὴν φωνὴν σηκώνονται ὡς λιοντάρια
καὶ ἀντικρύζουν πρόθυμα, θάνατον τιμημένον,
Πᾶρτα μαζί σου, Φώτιε, κ' ἐκεῖ ἔμπροστά του, μένων
γονατιστὸς, συγχίνῃς τὸν Πλάστην, νὰ δακρύσῃ !
Κάμε τὸ βλέμμα του ἐκεῖ μονάχα ν' ἀντικρύσῃ
νὰ λυπηθῇ τὰ δύστηνα παιδιὰ του, τὴν Ἑλλάδα
νὰ σώσῃ ἀπὸ τὴν ἀπιστη καὶ βάρβαρον ὁμάδα.

25 Σεπτεμβρίου 1906.

ΕΡΡΙΚΟΣ Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ.

Δὲν τὸ ἀπήγγειλα ἰδὼν ὅτι ἡ ἰδέα ἤρκετό πως εἰς σύγκρου-
σιν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Νεοφύτου Ἡρακλ. ἐκφρα-
σθεῖσαν ἐν τῷ πανηγυρικῷ πεζῷ λόγῳ, καλλιπεστάτῳ μὲν ἀλλ'
ἐν μέρει οὐχὶ πλήρῃ αὐστηρᾶς ἱστορικῆς ἀληθείας.

Καὶ πάλιν ὑπενθυμίζω ὅτι :

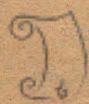
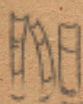
Παραδίδω μνημῆματα Γαλλικῆς, πρακτικῶς τε καὶ θεωρητι-
κῶς, ἕως δὲ καὶ π ι θ α ν ὀ ν καὶ Ἰταλικῆς.

Περὶ τῶν νὰ ὑπομνήσω ὅτι, πρὸς τὴν παλαιοτάτην ἐν Ἰτα-
λίᾳ καὶ Γαλλίᾳ διαμονήν μου, ἤκουσα καὶ ἀνωτέρων Πανεπι-
στημιακῶν μαθημάτων, ἡξιώτων δὲ καὶ νὰ προσληφθῶ καὶ συμ-
περιληφθῶ καὶ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Λεοντίῳ Λυκείῳ Ἀθηνῶν, τῷ
αὐστηροτάτῳ ἐκείνῳ πρωτύῳ σχολείῳ, διδασκάντων καὶ διδασ-
κόντων.

ΠΑΝΔΩΡΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΘΟΣ.

(Τὸ εἶκον Σ. Χρηστίδου, ἐκδότου Δ. Παπαδημητρίου.
Προκτορεῖον Ἐφημερίδων).

Πᾶρ' τῇ σημαίᾳ ποῦ πολὺ
μῶχει στοιχίσει δάκρυ,
ἔχω ἀκόμη παραχὰς
καὶ κάθησε 'στὴν ἄκρη.
Τὰ ἔθνη δὲν δοξάζονται
μὲ τὸ εἰρήνῃ πᾶσι.
Μαζύ μου νάλλῃς φρόνιμα
ὅταν καιρὸς περάσει,
ποῦ νὰ σὲ κόμῃ σεβαρῇ,
νὰ νοιώθῃς πῶς θρηκεῖα
δὲν ἐσχημάτισε ποτὲ
τὰ ἔθνη, ἀλλὰ μία,
πολὺ μεγάλη σύνεσις,
ἢ καί, σπαθὶ τουφέκι.
Μὴ τόσον σπεύδεις, κάθητε.
Τὸ μαῦρο ἀστροπελέκι,
μὴν ἔλθῃς, κόρη μου ἀγαθὴ,
'στὴ μάνα Σου νὰ φέρῃς.
ἀκόμῃ σὺ δὲν ἔμαθες
ἀκόμῃ σὺ δὲν ξέρεις
τὰ πότα, τόσα βάσανα
ὁπῶχον περασμένα,
μὲ τοὺς ἐχθροὺς ποῦ μῶχονες
τὰ στήθια ταπισμένα.
ἄρητε νάλλῃ ὁ καιρὸς
ὁποῦ νὰ νοιώσῃν ὅλοι
πῶς: πρέπει πρῶτα νὰ διωχθῇ
ἡ μελανὴ πανώλη,
κ' ἔπειτα, κόρη μου, καὶ σὲ,
καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ μου,
μὲ τὴν καρδιά μου θὰ δεχθῶ
μέσα 'στὴν ἀγκαλιά μου.
Λεοντιδεῖς ἔχεις, γνωστὸς
'ς ἀνατολὴ καὶ δύσι.
Ποιήν: « Ἡ Ἑλλάς προῳροῖται
νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ »
Μὴν ἔλθῃς 'ς ἀναστάτῳσι
καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ μου
νὰ βάλῃς. Σὺ μ' ἐμάρανες
καὶ μῶχεις τὴν καρδιά μου,
κ' ἐκείνη ἀπὸ τὰ βάσανα,
βαρὰ, βαρὰ χωσμένη.
Μὴ τόσον τρέχεις, πρότμενε
καὶ πλεῖρ εὐχαριστημένοι
θᾶται καὶ σὺ καθὼς κ' ἐγώ.
ὦ ναι, « σπεῦδε βραδέως »

ὁ Θύρανὸς ἀνέρελος
δὲν εἶναι οὐδ' ὥρατος.

Αργοστολίτιν 1/14 Δεκεμβρίου 1908.

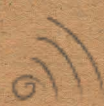
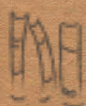
Ἐπὶ τοῦ παρόντος

Ε. Μ. Χ. Βανδῶρος Ἀργοστολίτης

διδάσκων τὴν Ἱταλικὴν καὶ Γαλλικὴν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΟΤΕ ΚΑΤΙΣΧΥΣΕΙΣ ΚΑΝ ΑΔΙΚΑ ΖΗΤΗΣΗΣ.

Ἄν ἐπερπάτησες ποτὲ ὅσπιν ἐρημιὰ μονάχος,
ἂν ἐκθεμμένος ἔμεινες ὅσπιν ἄκρογιάλι ὁ βράχος,
ποῦ τὸν κτυποῦν τὰ κύματα χωρὶς καμμιὰ εὐπλαγγνία,
ὅσπιν ἀμαξῆς ἂν ἔμεινες, χωρὶς νάχης ἡνία,
καὶ νὰ σὲ πηγαίνουν τ' ἄλογα ὅπου ποιοῦν ἐκεῖνα,
τότε μονάχα εἰσπορεῖς νὰ νοιώτῃς τὴν ἀκτίνα,
τῶν λόγων, ποῦ εὐρίσκονται ἐδῶ σειρὰν γραμμένοι,
πῶχουν δασείαν καὶ ψιλὴν καὶ τὴν περισπωμένη!

Φαντάτου ἓνα στρατόπεδον, μὲ πεντακότιους ἀνδράς,
νᾶναι, χωρὶς φυσίγγια! κλεισμένον ἐντὸς μάνδρας!
κὶ ἀπ' ἔξω νᾶν' πεντήκοντα, χορτάτοι, ἀρματωμένοι,
κ' ἔπειτ' ἀπὸ γυμνάσια μεγάλα μαθημένοι·
ποῖος θὰ νικήτῃ; δύνασαι νὰ πῆς ἐκ τῶν προτέρων; . . .
Γνώσεις πᾶλλας πολεμικῶν δὲν θέλει ἀνωτέρων
γὰ νὰ σὲ κάμῃ νὰ σκεφθῇς. Ἄπορεϊ ἀδυναμία
ν' ἀντιταχθῇ ὅσπιν δύναμιν; Γνωρίζεις, Σὺ, καμμιὰ
ποῦ νὰ εἰσπóρετε ποτὲ νὰ ὑπερβῇ ἐμπόδια·
καὶ ὅταν τύχει μάλιστα νὰ μὴν ἔχῃ κ' ἐφόδια:
Λοιπὸν κ' ἐγὼ, πῶς δυνατὸν, μονάχος, ὀστερημένος,
ἀφ' ὅλα ποῦ χρειάζονται, νᾶναφανῶ ἀνδρειωμένος; . . .
Ὁ δὲνέμων τὴ διάκρισι, ὅσπιν καλαμιὰ στὸν κάμπο,
πῶς εἰσπορῶ ν' ἀντιταχθῶ; . . . Πηγολαμπὶς νὰ λάμπω
δύναμ' ἐγὼ μέτα ὅσπιν φῶς τὸ ἀπλετόν; Μ' ἀρίνει; . . .
Καὶ νὰ σκεφθῶ τοιοῦτον τί θὰ ἦτο ἀφροσύνη.
Ἄν ἄλλος ἤμουν, βέβαια, μὲ μόνον μιὰ φωνοῦλα,
τὸν κόσμον θὰ ἐτάλευον! κὶ ἄς ἦτο καὶ μικροῦλα! . . .
Ὅταν μὲ πλούσια ἐνδύματα εἶναι κανεὶς ντυμένος,
μὲ δακτυλίδια, μὲ χρυσαῖς ἄλυσαις φορτωμένος,
ὄχι μονάχα τὸν ἀκοῦν, τοῦ βγάνουν τὸ καπέλλο,
ἀλλ' ἀπ' αὐτὸν περνᾷ παντοῦ κὶ αὐτὸ τό: «ἔτσι θέλω»! . . .
ἀλλ' ἀπὸ βράχον ἐρημον, θαλασσοκτυπημένον,
ἢ ἀπὸ ἀνθρώπον γυμνὸν καὶ περιφρονημένον
τί περιμένεις; . . . Δὲν μοῦ λές; . . . Ὅσπιν ποιὰ ναυρῆ βοήθειαν
μὲ μοναχοὺς τοὺς πνεύμονας, ποῦ κλείει μέσ' ὅσπιν ὀστήθια; . . .
Ὁ κόσμος ὅλος ἔμαθε νὰ κρίνῃ ἐπιφάνειαν·
τὸν νοῦν καὶ τὰ αἰσθήματα τ' ἀρίνει ὅσπιν ἀράνεια!
Τρέχα νὰ πῆς τὸ δίκιο σου γυμνός, ὑστερημένος,
ἐσπόλυτος, ξεσκύφωτος καὶ περιφρονημένος!
Ποῖος γὰρ τ' ἀκούσῃ; . . . ὁ δικαστής; . . . νεμάρχη; . . . ἀνένομος;
Ποῖος ποτὲ τὸν ἐρημὸν νὰ προστατεύῃ νόμος;
Κὶ ἂν δὲν τ' ἀκούσῃ αὐτοῖς, ἀνώτερος τ' ἀκούσῃ;
«Μικρὸς τὴν θύραν τοῦ τρανοῦ ματαίως θὰ τὴν κρούσῃ!»
«Φωνὴ βοῶντος» . . . φίλε μου! . . . Ἄν κάθεται ὁ ἀμάξι,
τότε θαύγῃ ἓνα σύνταγμα, ὅλον ἐν παρατάξει,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

κι' ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πρόθυμα θὲ νὰ σοῦ 'πῇ : «Διατᾶξ 'τε,
 »κι' ἀπὸ τὸν Ὁρόνο, ἂν θέλετε, τὸν βασιλῆα πετᾶξ 'τε»
 "Ὁ, τι θελήσεις εἰμπορεῖς νὰ κάμῃς ὅταν ἔχῃς . . .
 Γιὰ σύμβουλος, γιὰ δήμαρχος, γιὰ βουλευτὴς συντρέχεις,
 κι' ἂν σὲ ψηφίσει μοναχὰ ὁ σκύλος τοῦ 'σπιτιοῦ σου,
 ἢ γάτα σου κι' ὁ δούλος σου, καὶ μὴδ' αὐτοῦ τοῦ γμιοῦ σου
 ἀξιώθῃς ποτὲ τὸ **ΝΑΙ**, σὲ φθάνει· καμωμένος
 εἶται μονάχα μὲ αὐτὰ· 'σὰ χειροτονημένος
 παππᾶς, πῶχει· τὰ γένηα του, ἔχει καὶ τὰ μαλλιά του,
 διαβάξει, κ' ἔχει κι' ἑκατό !... Δὲν ξέρει τὴ δουλειά του ;...
 'Σὰν τί ζητεῖς περσότερο ;... Τί θέλεις ;... Τί γυρεύεις
 μὲ γράμματα, τὰ γράμματα τοῦ νόμου νὰ ἐρμηνεύῃς ;...
 Εἶν' ὅλα ἐρμηνεύσιμα ὅπως ποθεῖ καὶ ὀρίζει
 καθένας τοῦ ἐνέκρινε πῶς : πρέπει νὰ γυρίζῃ
 κι' αὐτὸς ὁ κόσμος 'σὰν τροχός . . . Τί θέλεις περιπλέον ;...
 Φωνάζεις ;... κ' εἶπ' ἐπίφοβος ;... Πλὴν καὶ αὐτὸς ὁ λέων
 βρυχᾶται, καὶ τὴν ἐρημον ὄλην νὰ τρέμῃ κάνει !
 ἀλλ' ἕνας ἄνθρωπος ἀπλοῦς, μιὰν ἄλυτο τοῦ βάνει,
 ἢ μ' ἕνα βόλι-ἄσπλαγχνο κάτω 'στὴ γῇ ξαπλώνει,
 καὶ, τὰ σκουλίκια, ἢ βροχή, ὁ ἄνεμος, τὸν λυώνει ! . . .
 καὶ πίπτ' ἡ δύναμις αὐτὴ τοῦ λέοντος 'στὸ γῶμα !
 κι' ἀπὸ ἕνα νᾶνον ! ρίπτεται καὶ πίπτει ὁ τρόμος πτώμα !...
 Καὶ τί ;... ναί, τί λοιπὸν ἐγὼ, νὰ εἰπῶ καὶ προστατεύω ;
 Πῶς δυνατόν τὴν ἄμαξαν τοῦ πλούτου νὰ σαλεύω ;...
 Κτυπάει τ' ἄλογα, κ' ἐμπρὸς περνᾷ, κ' ἐπάνωθ' μου !
 μ' ἀφίνει πτώμα ! πρὶν εἰπῶ κι' αὐτὴ τὴ λέξι : «Θέ' μου !»
 Καὶ μιὰν ἀπόζημίωσι εὐκολα θὰ πληρώσῃ,
 γιὰτὶ καὶ ποῖός ἐκτιμητὴς ἐμὲ θὰ ξετιμῶται
 περσότερο ἀπὸ δώδεκα δραχμαῖς ἢ δεκαεῖξ ! . . .
 Τὸ ἐννοεῖς, κυρίαρχε ! ὅπου φρονεῖς : νὰ φέξῃ
 ἕνας γιὰ σέ, τοὺς ἰσχυροὺς, ὅπως ἀρκεῖ καὶ φθάνει ;...
 Οὔτε ποῦ δίδουν προσοχὴν καὶ τίποτε δὲν κάνει ! . . .]
 'Τίποτ' αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ !... Μὲ τὴν φωνὴν μονάχα,
 μ' ὅσα κι' ἂν ἔχῃς δίκαια, θὲ νὰ σὲ 'ποῦν καὶ **Χάχα** !...
 'Εάν, μὲ τὰ πλεμόνια μου καὶ τὴν καρδιά τοῦ ἔχω,
 εἶχα μιὰν ἄλλη δύναμι, ποῦ νὰμπρωῶ ν' ἀντέχω,
 θάβλεπεες τότε τοῦ τρανοῦ, ὅσο κι' ἂν εἶν' μεγάλος,
 πῶς δὲν τυφλὸν ἢ σκόνῃ του, δὲν μὲ τρομάζει ὁ σάλος !
 Θὰ τοῦ ἔλεγα : Τ' ἀμάξι σου, τοὺς δούλους σου, τ' ἀτκίρι,
 τοὺς μισθωτοὺς σου, χρήματα καὶ ὅ,τι σὲ συμφέρει
 ἔνωσ' τα, κάμε τα σωρὸ καὶ πάρτα ὅλα μαζὺ σου,
 κι' ἂν ἔχῃς θάρρος, μ' ὅλα αὐτὰ, ἔλα μ' ἐμὲ μετρήσου !
 Μ' ἀρεῖ δὲν ἔχω δύναμι, μ' ὑπομονὴ μεγάλη
 πρέπει νὰ μένω, ἐποχὴ νὰ περιμένω ἄλλη !...

"Ὅταν μ' ἀδάμαντας, χρυσὸν καὶ πλούτη δὲν κοσμεῖται,
 μ' ὅσα κι' ἂν ἔχῃς δίκαια, ἀνίσχυρος θὰ εἶται.

Ἀργουσίου 22 Δεκεμβρίου 1908.

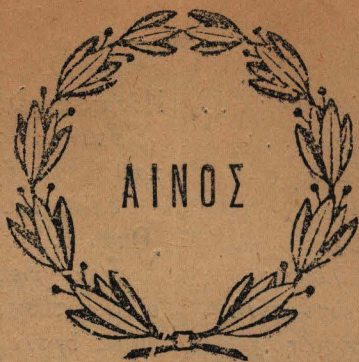
Ε. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ ἀργοστολίδης

(Λεπτὰ 10)

διδάσκων τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΗ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΛΕΝΗ

Σὲ μιὰ χρυσή Βασίλισσα,
ποῦ ἡ καρδιά Της τόπο
ἐπόνεσεν εἰλικρινά,

ὅταν ποῖο, ναὶ ποῖο· νὰ δώσω
ἐν ὄνομα, ποῦ μόνο του
ὄλα μὲ μιὰς νὰ ἔχη,
τὰ τόσα Της χαρίσματα,
τὰ τόσα ποῦ, παρέχει
διδάγματα πρωτοφανή; . . .

Νὰ τὴν εἰπῶ μητέρα;
εἰν' ἐκφρασις πολὺ μικρά,
γιά Μιὰ ποῦ νύκτα μέρα
κάθεται ὅτ' προσκέφαλο
τῶν ἀτυχῶν μὲ θλίψι
νὰ δίνει ὅ,τι χρειάζεται
τίποτε νὰ μὴ λείψῃ!

Νὰ κλαίει μαύρα δάκρυα
κρυφά· νὰ τὰ σπογγίζει
μονάχη Της, νὰ μὴ Τὴν δαῖν
κ' οἱ ἄλλοι πῶς θαυμάζει
καὶ χάσουν θάρρος ὅτ' ἐν στιγμή
ποῦ πᾶσαν θέλει θάρρος
γιά νὰ σωθοῦν λίγαις ψυχαῖς,
ποῦ ἀχόρτατος ὁ Χάρος

ἀρπάζει ἀπ' πλαγγνα μὲ μιὰς
καί, ὅς πλεῖον λίγο ἀπ' ὦρα!
ἐκρήμνισε, κατέκαψε

κ' ἐπνίξε τέτοια γῶρα! . . .
Κί' Αὐτὴ, μὲ μιὰν ἀνέκφραστη
καρδιά, πολὺ μεγάλη,
μὲ μιὰ στοργή, ποῦ ὅμοια Της
καρμυιά δὲν ἔχει ἄλλη,
παίρνει, τοῦ πλούσιου καὶ πτωχοῦ,
παιδιά ὅτ' ἐν ἀγκαλιά Της
καὶ μητρικὰ παρηγορεῖ
μὲ τὰ θεῖμα φιλιὰ Της.

Πῶς νὰ Σὲ πῶ; Βασίλισσα,
Μητέρα, Νοσέköμα,
τῆς δυστυχιάς Παρηγοριά,
ποῦ μέσ' ἀπὸ τὸ χῶμα
ξεθάπτεις, μὲ τὰ χέρια Σου,
τοὺς ζωντανούς χωσμένους
καὶ τρέχεις πάντα πρόθυμα
διὰ τοὺς δυστυχισμένους!

ὅπου μὲ κίνδυνον ἴσον
παρηγορεῖς καὶ σώζεις
μπαίνεις μὲ τὰ πόδια σου
ἐν τῇ ἐρημνίᾳ τῶν πνιγμένων
ζητοῦσα πρὶν νὰ σώσῃς!

Ποῦ νὰ Σοῦ δώσω ἐπίθετο ; . . .

Πῶς νὰ Σε ὀνομάτω ; . . .

Φοβούμαι τὴν ἀξίαν Σοῦ
μήπως υποβιάσω . . .

ὦ Ἰταλία, δέξου Σὺ,
τὰς πενιχράς μου λέξεις·
ἂν εἶν' πτωχαί, 'ς αὐτὸ πολὺ
μὴν τύχει καὶ προτέξης.

Μὲ καθαρώς εἰλικρινῇ
καρδίαν Σοὶ τὰς προσφέρω,
μια μικρὴ 'ς τὴ θλίψι Σοῦ
χαρὰ, μικρὴ, νὰ φέρω.

Μέσ' σὴν καρδιά μου αἰσθάνθηκα
τὴν τότῃ, τόσῃ, θλίψι,
καὶ ἡ καρδιά τὸν πόνον τῆς
δὲν εἰμωρεῖ νὰ κρύψῃ.

ὦ Ἔθνος ἀνθοστέλιστο,
Ἔθνος εὐτυχισμένο,
μὲ τέτοια Μὰ Βασιλίστα
ἀφοῦται προικισμένο,
πῶς νὰ μὴ ζῆς αἰώνια ;

Τὴν τύχην Σοῦ ζηλεύει
καθ' Ἔθνος καὶ Βασίλισσα,
μιάν ὅμοια Τῆς, γυρεύει·
Ἡ Μαργαρίτα Σοῦ ἄγγελος
ἦτο· καὶ τώρα μένει
τοῦ Παραδείσου ἄγγελος
στὸ θρόνον Σοῦ ἡ Ἐλένη.

Πόταις καρδίαις, φιλεύτπλαγχναις
στὸν κόσμον μας ὑπάρχουν ; . . .

καὶ πόταις ὅμοιαις καρδίαις
'ς ἐκείνους ὅπου ἄρχουν ; . . .

Ὅταν δι' Αὐτοὺς αἰσθάνονται
ποῖα γίνεται θυσία·
αἰώνια τέτοιαις καρδίαις
ἂς ἔχουν ἐξουσία.

Θλίβοντ' αἱ πόλεις, οἱ Σεπτοὶ
ἂν πάσχουν λίγον μόλις·
πῶς νὰ μὴ θλίβονται Αὐτοὶ
ἂν πάσχωσιν αἱ πόλεις ;
Αὐτοὺς, ποῦ τότῃν ἔλαβον
γὰ τὸ Λαὸ Τους σκέψι,
καὶ μέρος τόσον ἐνεργόν
Στεφάνι ποῦ νὰ στέψῃ ; . . .

ἂν εὐτυχῆς 'στὴ δυστυχία
μπορεῖ κανεὶς νὰ μένῃ,
ὦ Ἰταλία, εἶσαι Σὺ
μ' Αὐτὴν εὐτυχισμένην.

Τὸ Μαυροβοῦνι σῶδωσεν
ἀφρόπλαστη Μὰ Κόρη,
ὅπου κι' ἂν εἶχε γεννηθῇ
εἰς τὰ 'δικά Σου ὄρη,
πλέον φιλεύτπλαγχνῇ ἀπ' αὐτὴ
θὰ ἡδύνατο νὰ γίνῃ ; . . .
Τριευτυχῆς αἰώνια
νὰ ζῇ καὶ μὲ γαλήνην.

Φεβρουάριος

ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ Ἀργοστολίδης.

1909.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΕΡΡΕΤΩΣΑΝ

Φαίνεται πῶς ὁ ἄνθρωπος
 μ' ἓνα ποτήρι ζῆθου
 ἀμέσως τὴν διάπλασιν
 φαντάζεται τοῦ μύθου.
 Οὕτω κι' ὁ Δάρβιν, πίνοντας,
 ζῆθον, καὶ μὲ μελέτη,
 ἔρτηκεν ὅπως, ὁ ἄνθρωπος,
 ἀπὸ ἐτῶν εἰς ἔτη
 ἐξέλιξιν, ἐπρόβαλε
 ἴσ' ἀπὸ τί; σκεφθεῖτε . . .
 ἀπὸ τὸ ζῶον πίθηκον!
 Ποσῶς μὴ προσβληθεῖτε,
 Ἐάν ἐγὼ ἐπρόβαλλον
 τοιαύτην θεωρίαν,
 ποίαν μεγάλην, τρομεράν
 ἵς ἐμὲ κατηγορίαν
 τύτσωμοι θὰ ἐξέφερον
 ὅλ' οἱ κριταὶ τοῦ κόσμου!
 Κ' εὐθὺς θὰ μὲ ἐνέκλειον
 καὶ θάχανα τὸ φῶς μου!
 » Εἰν' ἀνισόροπος αὐτὸς
 » καὶ διὰ φρενοκομαῖον! . . . »
 θὰ ἔλεγον οἱ δικασταί·
 τὸ δὲ ἱερατεῖον:
 « Εἰν' ἀσεβὴς καὶ ἄθεος! . . . »
 καὶ, ἀμέσως τὴν βαρεῖαν
 ἐπιτιμίου θὰ μῶθανε
 ὅστην ῥάχιν τιμωρίαν! . . .
 Τὸ πῶς γεννᾶται ἄνθρωπος
 τὴν σημερον, τὸ ξέρεῖ
 ἡ ἀνθρωπότης σύμπασα,
 ἀκούη κ' εἰς τὰ μέρη

τ' ἄγρια καὶ τὰ μακρυνά.
 Πλὴν πῶς γεννήθη ὁ πρῶτος;
 Ἰδοὺ τὸ μέγα πρόβλημα
 ἰδοὺ ὁ μέγας κρότος.
 Καὶ διατί; Τάχα διατί;
 Πῶς τοῦτο νὰ συμβαίνει;
 Τοῦ Δάρβιν τὸ θεώρημα
 ποσῶς δὲν ἀντιβαίνει
 εἰς ὅ,τι μᾶς ἐδίδαξεν
 ἡ ἱερὰ ἱστορία.
 Δὲν εἶναι φιλοσοφική
 καὶ αὕτη θεωρία; . . .
 Ἐάν ὀλίγον νὰ σκεφθῇς
 τυχὸν ἀπορασίτης,
 ὅα' ὅθῃς πῶς συνδυάζεται
 ἡ Δαρβινία ῥῆσις
 μὲ τοῦ παπᾶ τὴν ἱεράν
 καὶ θεῖαν ἱστορίαν·
 μὴ σᾶς γεννήτει αὐτὸ ποσῶς
 καμμίαν ἀπορίαν.
 Ἐν πρώτοις ποῦ τὰ θαύματα
 γίνοντ' ἐφ' ἅπαξ μόνον.
 Ἀδύνατον κάθε στιγμὴν·
 εἴτε καὶ κάθε χρόνον.
 Ἐπαναλαμβανόμενον,
 συχνά, ἐν πράγμα χάνει.
 Μόνον ἐφ' ἅπαξ δύναται
 νὰ ἐπιτύχη πλάνη.
 Εἰς τὴν Ἑδέμ, ποῦ εὐρίσκοντο
 λοιπὸν πολλὰ τὰ ζῶα,
 ἐκεῖ κ' ἡ ἑλικοβατεῖος
 ἔλως δι' ἑλικοβατεῖος.

Κ' ἐπρόβαλεν ὁ Σατανᾶς,
ποῦ εἶχε 'στὸ κυνήγι
σκοτώσει δύο πῆθηκους,
κ' εὐθὺς ἀμέσως θίγει
ἀπλούστατον ἐν ζήτημα:
Διὰ νὰ ἰδῇ τὰ κάλλη
τῆς Εὐᾶς, τῆς ἐπρότεινεν
ὡς ἐνδυμα νὰ βάλλῃ
τὸ δέρμ' αὐτὸ τοῦ πῆθηκος.
'Εκείνη, ἀμέσως γδύεται,
καί—ὅπως τῆς ἐπρότεινε—
μ' ἐκεῖνο ἀμέσως 'ντυέται.
'Ο Σατανᾶς, ὁ πονηρὸς,
τὸ φῶρεμα τῆς πέρνει,
κ' ἐμπρὸς 'στὸν Παντοδύναμο
γαρούμενος τὸ φέρνει·
« Τὸ βλέπεις, λέγει, τί ἔκαμα;
» Τὸ πλάσμα Σου τ' ὥραϊον
» μετέβαλλον εἰς πῆθηκον! »
Κι' ἀπὸ ἰδρώτα βέων
(ὡς ἐκ τοῦ κόπου τοῦ πολλοῦ),
μακρὰν πηγαίνει, τρέχει
καί 'ς ἓνα μέρος κρύβεται·
τί θὰ συμῶῃ προτίχει:
'Ο Πλάστης, ὅταν ἤκουσε
τοῦ Σατανᾶ τὴ λέξι,
ἀμέσως πρὸς τὸ πλάσμα του
ἐκίνησε νὰ τρέξῃ . . .
'Εν τούτοις εἶχεν ὁ Ἀδάμ
τὴν Εὐᾶ συναντήσῃ
καί, μὲ τὸ ἄλλο πῆθηκος
δέρμα τὴν εἶχε 'ντύσει·

ὁπότεν ἔφθασεν ἐκεῖ
ὁ Πλάστης ὑποψία
γιά νὰ μὴ βάλλῃ, ἐσκέφθησαν
πῆθηκος εὐκαμψία
νὰ δείξουν, καὶ ἀρχίνησαν,
εἰς τὴ μηλιὰ περῶντες,
νὰ κόπτουν μῆλα καὶ νὰ τρών·
καί, ἄκοντες, ἐκόντες,
τὰ δέρματα τοῦ πῆθηκος
ὀλίγο ἀναστηκώνουν,
καθὼς τ' χεῖρ' ἀρχίνησαν
'στοὺς κλάδους νὰ ὑψώνουν.
'Ὡς βλέπει ὁ Παντοδύναμος
τὴ γύμνια τοὺς ἀρπάζει
τ' ἄλλο τοῦ Ἀδάμ τὸ ἐνδυμα
κ' ἔξω εὐθὺς τοὺς βγάζει!
Κι' ὁ Σατανᾶς, ποῦ εὐρίσκετο
ἐκεῖ σιμὰ κρυμμένος,
ἐγέλα, 'σὰ Μεριστοφιλῆς
καταγοητευμένος . . .
'Όταν τυγχάνει τις παρὼν,
βεβαίως θὰ 'μφορέσει,
ἀπὸ τὰς σημειώσεις του,
τὸ πρᾶγμα νὰ ἐκθέσῃ.
Πλὴν ὅταν δὲν εἶναι παρὼν,
ποιὸς τότε νὰ πιστέψῃ;
τὴν δεῖνα πλέον πιθανὴν
ἀπὸ τὴν ἄλλη σκέψῃ;
'Ιδοὺ λοιπὸν πῶς εὗρηκε
Δάρβιν τὴν θεωρίαν.
'Ο Σατανᾶς, ποῦ εὐρίσκετο
παρὼν, τὴν ἱστορίαν

εἰς μίαν του σημείωσιν
ἐκράτησεν ὡς τῶρα·
κ' ἔτυχεν ἡ σημείωσις
νὰ πέσῃ μέσ' 'στὴ χώρα
ποῦ Σαίξπηρ τὰ φάσματα
ἔπλασε κ' ἐφαντάσθη.
'Εκεῖ κι' ὁ Δάρβιν εὗρηκεν
ἄνθρωπος πῶς ἐπλάσθη!
Πλὴν ὅμως, τὴν ἀνέτρεψεν
αὐτὴν τὴν . . . ἱστορίαν·
διότ' ἡ Εὐᾶ κι' ὁ Ἀδάμ
δὲν εἶχον τὴν ἀγρίαν
μορφήν τοῦ ζώου 'στὴν ἀρχήν.
Μόνον ὡς ἐνδυμὰ των
δύο πῆθηκων ἔτυχε
νὰ βάλλουν δέρματά των.
Κ' εὐθὺς, ὅταν ἀπέναντι
τοῦ Πλάστου των 'βρεθῆκαν,
μὲ πονηριὰ τοῦ Σατανᾶ,
ἀμέσως ἐτκερήσαν
νὰ μιμηθῶν τὸν πῆθηκον
νὰ μὴ 'βρεθῶν πιεσμένοι . . .
Εἰς ὅτους εἶδον πῆθηκον,
ἀμφιβολία δὲν μένει·
διότ' ὁ πῆθηκος πολὺ
ἀρίσκει' εἰς τὸ μῆλον,
κ' ἐν τούτοις! δὲν εὐρίσκεται
'ς ἀνάγκην μ' εἶνα φύλλον
ἀπὸ τυχεῖα νὰ κλυρῇ!

Πλὴν τοῦτο δὲν σημαίνει
ὅτι ὡς πρὸς τὸ θρήσκευμα
ἡμεῖς τοὺς ἀνθρώπους ἀντιβαίνει.

Τάχα διατὶ ἐκ χόματος;
Πόθεν πληροφόριαν
ἔλαβον οἱ κηρύττοντες
τὴν ἄλλην θεωρίαν; . . .
Εἶν' ἔκτακτοι, πολὺ λαμπραὶ!
εἶναι καλαὶ κ' αἱ δύο
διὰ τὰς νύκτας τὰς μακράς
τώρα ποῦ κάνει κρύος.
'Εκ πῆθηκος, ἐκ χόματος,
κι' ἀκόμη κι' ἀπὸ λίθους
Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος
ταῦτα νομίζω μύθους.
Κι' ὁ Βίλλαμοδίτι δὲ αὐτὸς,
ἀφθόνως πίνων ζῶν,
ἔπλασε διὰ τοὺς Ἕλληνας
κ' ἐκεῖνος ἓνα μύθον.
Καὶ ὅλοι ἐταράχθησαν!
διότ' ἐκ Γερμανίας
σήμερον τόσας ἔχουμεν
σοφίας ἀφθονίας!
Θὰ ἔτυχε 'στὴν ἐκκλησίᾳ
κι' αὐτὸς βεβαίως ν' ἀκούσῃ
« Σοφίαν » νὰ μᾶς ψάλλωσι
πῶς: « Ἕλληνες ζητοῦσι »
κ' ἡ κεφαλή τοῦ Γερμανοῦ,
ἡ ὄντως τιρατυρία,
ἐτκέρῃ τοῦτο σθεαρῶς
καὶ ὄχι μὲ τ' ἀττίτα.
Οἱ Γερμανοὶ δ', ὡς λέγουσι,
τετράγωνον κεφάλι
εἶν' ὅλοι τοὺς εἰς ὅλα τοὺς!
'Σ αὐτὸ δὲν ἀμφιβάλλει

κανείς. Πλὴν τὸ τετράγωνον
 ἔσθα τὰ μέρη μοιάζει,
 κάθε γωνία καὶ πλευρά
 μ' ἄλλην εὐθὺς ταιριάζει.
 Εἶναι λοιπὸν κανονικὸν
 γεωμετρίας σχῆμα.
 Διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Γερμανοῦ
 τὰ λόγια, παραχρῆμα,
 μόλις τὰ πῆ, τὰ ὄχονται
 ὅλοι μὲ σημασία!
 « Πολὺ μεγάλη εὑρέσεις! »
 τοῦ λέγουν: « Θαυμασία! »
 Διότι τὴν ἔβριχε Γερμανός,
 πᾶν ὅλο μῦθον πίνει·
 καί, ὁ λυκίσκος κ' ἡ κριθή,
 ὡς φαίνεται τοὺς δίνει
 πολὺ μεγάλην καὶ τρανὴν
 ἄπειρον ἐξαισίαν
 προτοφανῇ τὴν δύναμιν
 ἐρεύνης! Θαυμασίαν!
 Ἐπειδὴ ὁ ἔχει Γερμανοὺς
 πολλοὺς κ' ἡ ἐκκλησία,
 ἔχουν λοιπὸν τὰ λόγια τους
 τὴν ἴδια σημασία·
 μὲ ἴσως τὴν διαφοράν
 πῶς, Δάρβιν κ' ἱερέων
 ὁ μῦθος, κᾶπως εὐχαρίς,
 ἀρθόνως περιρρέων
 τὸν γέλωτα εἰς ὅποιον
 τυχὸν τὸν ἀναγνώσει·
 ἐνῶ αὐτὸς ὁ κύριος,
 ἔχει καταφορτώσει

μ' ὕβρεις δεινὰς τοὺς Ἕλληνας
 κ' ἔπειτα, τὴν εὐχὴν του
 μᾶς δίδει! ὥσπερ ἱερεὺς
 ὁποῦ, τὴν προσευχὴν του
 ἐνῶ διὰ τοὺς Ἕλληνας
 λέγει πῶς ἀπευθύνει,
 ἐν τούτοις τὸν Ἀπόστολον
 νὰ λέγεται ἀφίνει
 ὅστις, μεγάλην, δυνατὴν
 ὕβριν, πολὺ βαρεῖαν
 γράφει καὶ λέγει φανερά:
 « Ἕλλησι δὲ μωρίαν... »
 ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἱερεὺς,
 ἔπειτα, θυμιατίζει·
 ἡμεῖς τὸν ἀνεχόμεθα
 ἐν τούτοις νὰ μᾶς ἔριζῃ! ...
 Καὶ ὁ τοῦ Γκαίτ Μεριστορλῆς
 τὸν Φαῦστον κάνει νέον! ...
 Κι' ὁ ψάλτης, μέσ' ἑὴν ἐκκλησιά,
 μ' ἓνα θροπᾶρι ὠραῖον
 μᾶς ψάλλει: « ὥσπερ ἀετοὶ
 » πῶς θ' ἀνακαινισθῶμεν! »
 λοιπὸν, πρὸς τί περσότερο
 μ' αὐτοὺς νὰ σκοτισθῶμεν;
 Τοῦ μὲν, τοῦ δέ, ὥσπερ τῶν δέ,
 ἡ θεωρία μοιάζει.
 καθὼς ἓνα τετράγωνον
 μ' ἐν ἄλλο εὐθὺς ταιριάζει.
 Δάρβιν, Βιλλάμοβιτς, παπᾶς,
 φρονῶ καὶ συνοψίζω
 πῶς μυθοπλόκ' εἶν' ὅλοι τους
 καὶ τοὺς ἐξοστρακίζω.

ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ

διδάσκων τῆν ἱστορίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

1909

ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

Εύθυμαις 'μέραις καὶ καλάς τώρα τὰ καρναβάλια
περνᾶμε, καὶ τὰ βᾶτανα, τὰ τότα μας τὰ χάλια,
τὰ λητμονᾶμ' ὅλο μὲ μιάς! καὶ μοναχὴ φροντίδα
πῶς ναῦρουμε ἀλλόκοτη κι' ὥραϊα πρωτοπίδα
ποῦ νὰ σκεπάσουμ' ἀσχημίες κι' ἀκόμη κι' ὠμορφάδες
καὶ νὰ γινόμει' ὅλοι μας 'στὸν κόσμον ματκαράδες!

Καὶ, ποιὸς ὀλίγο, ποιὸς πολὺ,
τάχα δὲν εἵμαστε τρελλοί;

Καὶ ποιὸς δὲν ἔχει 'πιθυμιὰ νὰ κάμῃ λίγαις τρέλλαις;
ὅλοι, καὶ νέοι, καὶ γρη῏ς, καὶ γέροι, καὶ κοπέλλαις,
ὅλοι ποθοῦν ξεφάντωμα, τοὺς δρόμους νὰ γυρίζουν
καὶ νὰ 'μiloύν ἐλεύθερα χωρὶς νὰ τοὺς γνωρίζουν,
ἢ καὶ νὰ περιπαίξωσι, νὰ μιμηθῶσι κάτι.

Ἀπ' τὴν καλύβη τοῦ πτωχοῦ, ἴτια μὲ τὸ πάλατι,
ὅλοι, 'σὰν ἀνακούριτι, ζητοῦν τὴ ματκαράδα
πρωτοῦ ν' ἀρχίσῃ ὁ παραμᾶς, πατὰ κ' ἡ φατουλάδα,
κι' ἄλλα πολλὰ παράδοξα, π' ὅλα γραμμένα τάχει

τὸ συναξάρι τοῦ παπᾶ! χωρὶς ἀπ' τὸ στομάχι
νὰ πάρῃ καὶ τὴν ἄδεια μὴν τύχει καὶ τὸ βλάψουν.

Ἔτσι τοὺς ἤλθε 'στὸ μυαλὸ, κ' ἔτσι ἤθελαν νὰ γράφουν:
Πῶς, γιὰ νὰ εἵμαστε καλά, μὲ τὸ Θεὸ καὶ ἀγγέλους,
πρέπει ταῖς δύστυχαις κοιλίαις νὰ κάνουμε ματτέλους,
καὶ, μέσα τους, νὰ ἐμπήγωμεν, διὰ σαράντα 'μέραις,
πᾶν ὅ,τι ἀπεφάνισαν οἱ ἅγιοι πατέρες!

εἰ δ' ἄλλως, τότε: «Τάρταρα καὶ ἄδης τὸν προσμένει
» ὅποιον τὰ παραγγέλματα ἐποῦτα παραβαίνει!...»

ἀλλὰ καὶ 'στὸν προπάτορα Ἀδάμ καὶ σύζυγό του
εἶπεν ὁ ἴδιος Θεός: «Μὴ φάτε τὸν καρπὸ τοῦ

» αὐτοῦ τοῦ δένδρου τοῦν' ἐκεῖ· τὸ βλέπετ', εἶναι μῆλο,

» μὴν τύχει καὶ τὸ 'γγίξετε!... γιατί ἐξω θὰ σᾶς στεῖλω!...»

Κ' ἐν τούτοις ὁμως τῶφραγαν! Κ' εὐθὺς γυμνοὶ μὲ μιάς
'βρεθήκανε ἀπέναντι μιᾶς συκιάς! Τιμίας

τάς συνηδόντας ἔχοντες, ἀροῦ σιμὰ 'στὸ μῆλον

εὐρίσκειτο μία συκιά, μὲ τῆς συκιάς τὸ φύλλον

διὰ μιᾶς ἐσκέπασαν κ' οἱ δύο τὴν ἐντροπὴ των.

Εἰπέτε μου, εἰλικρινῶς, ἐάν κανένας ἦτον

ἀπὸ ἐσᾶς, πῶς ἤθελε Σεῖς τάχα καλυφθεῖτε,

ἂν ἤθελε 'στὴ θέσι των, τὴ δύσκολη, 'βρεθῆτε;...

Καὶ Σεῖς, μὲ ὅ,τι δῆποτε ἤθελ' ἐμπρός Σας τύχει:

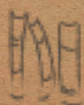
κ' ἐάν χειμῶν, θὰ ἐπίνετε, βεβαίως, καὶ ματτίχ,

κονιάκ ἢ ὅ,τι δῆποτε ἤθελε φαντασθῆτε

πῶς εἶναι προτιμότερον διὰ νὰ θερμανθῆτε.

Πλὴν, διατὶ νὰ φάγωσι τὸ ἀπηγορευμένον;...

Δὲν εἶχον, καθὼς φαίνεται, φαγὶ μαγειρευμένον.

ΠΑΡΑΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΠΙΜΟΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μπανάδες, μαγείρικα, μεζέδες και κουζίνα
 εἰς τὴν Ἑδέμ, δὲν φαίνεται νὰ ἦσαν, καὶ ἡ πείνα
 τοὺς δυστυχεῖς τοὺς ἔκαμε νὰ φάγουν ὅ,τι ἐμπρὸς των,
 καὶ ὅταν ἔμειναν γυμνοὶ, πρόφορος ἱατρός των
 εὐρέθη φύλλον τῆς συκιάς! Παράδοξον οὐδολως.
 Τοιαύτην τὴν παράδοσιν πιστεύει ὁ κόσμος ὅλος.
 Ἄλλως τε καὶ ὁ Μεφιστοφλῆς ἓνα ποτήρι δίνει
 ἵστο Φάουστ, καὶ ἀπὸ γέροντα τὸν κάνει νῆος νὰ γίνῃ! . . .
 Καὶ ἀφοῦ τὸ φύλλον τῆς συκιάς ἔγειν' ἐνδυμασία,
 ἡ νέα πλῆσις ἔδωκε ὅτε τοῦτο σημασία
 πῶς πρέπει: ὅλοι μας γυμνοὶ . . . ἀπ' τὰ φορέματά μας . . .
 τοὺς δρόμους νὰ γυρίζουμε, καὶ τὰ προσώπατά μας,
 καὶ ἑκάστ' ἀκόμη, νάχουμε μὲ κάτι σκεπασμένα,
 γιὰ νὰ ὑπορεῖ νὰ κάνουμε πράγματα ἑντροπιασμένα . . .
 Ἀλλάξαν ὅμως τὴν σειρά: ὅαν εἶδαν πῶς αἰτία
 διὰ νὰ διωχθοῦν ἀπ' τὴν Ἑδέμ ἦσαν ἡ ἁμαρτία
 γιὰ τοῦτο, πρῶτ' ἁμάρτημα, καὶ ἔπειτα τὴ νηστεία
 ἐλευθεριὰ προτῆτερα μ' ὅλα μαζὺ τ' ἄττειν
 καὶ ἔπειτα, μὲ ὑπόκρισι, κατάνυξι μεγάλη,
 ὅσῃν ἐκκλησιὰ εἰς τοῦ παπᾶ τὸ ἄλλο καρναβάλι,
 ποῦ μ' ὅλη του τὴ δύναμι, καθένας τους προσέχει
 νὰ μᾶς εἰπῇ νὰ δίνουμε καθένας μας ὅ,τι ἔχει
 γιὰ νάχουμεν ἐλεύθερη τὴν θύραν Παραδείσου . . .
 Πρῶτα λοιπόν. Ὅαν τὸν Ἀδάμ καὶ ὅαν τὴν Εὐὰ γδύτου
 καὶ, μὲ τὸ φύλλον τῆς συκιάς μὴ σκεπασθῆς, ἀράδα
 ἐμπρὸς Σου ὅ,τι εὗρεις φάρεσε, ἡ καὶ βελαδά
 τὸ πρόσωπό Σου κάλυψε καὶ γίνε ματκαράδα
 καὶ εἰς τὸ δρόμο, ἐλεύθερα, μὲ κάθε τρελλαμάδα!
 καὶ ἔπειτα, μέραις ἐκκλησιᾶς, ἡμέραις μετανοίας
 τοῦτέστι νὰ τρώμ' ὅσπρια ὡς ἐνδειξὶ νηστείας!
 σουπιές, βεβύλια καὶ φακὴ, μπιζέλια καὶ φατσύλια,
 χταπόδι ἀλιῖδα, ταραμά ἡ καὶ κοκκινογούλια . . .
 Γιὰ τὸ Θεό! προσέχετε. «Παρασκευὴ, Τετράδι,»
 ὁ παπ' Ἀντώνης συμβουλή Σᾶς δίνει . . «χώρις λάδι.»
 μὴν πάθῃς ὅ,τι ἔπαθεν Ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ του
 ποῦ μ' ἓνα φύλλον τῆς συκιάς σκέπατε τὴ ἑντροπή του!
 «Εὐὰ καὶ Ἀδάμ διωχθήκανε» πλὴν Σὺ διὰ νὰ ὑπάτης
 » τὰ πόδια Σου μέσ' ὅσῃν Ἑδέμ, Μὴ κάμεις παραβάσεις! . . »
 αὐτὸ εἰς κάθε χριστιανόν, κάθε παπᾶς προτρέπει,
 καὶ αὐτὸ νὰ κάνῃ ὁ χριστιανὸς γιὰ τὴν ψυχὴ του πρέπει.
 Καὶ γὰρ, in mentem habeo, νὰ μὴ Σᾶς παροτρύνω
 ἁμαρτωλοὶ νὰ γίνετ' ὅπως ἐγὼ θὰ γίνω.
 Καὶ ἂν τὴν ἀλιῖδα μπόλικη (νὰ μὴν εἶναι Τετράδι)
 εἶναι κανεῖς, καὶ ὅσπρια, μὲ μιὰ μπουκάλα λάδι,
 πῶς θάμπει νᾶναι βέβαιος. Αὐτὰ δὲν εἰν' ἄττειν
 Καὶ ὁ Παντέλεων ὁ παπᾶς αὐτὸ λέγει νηστεία

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΔΩΡΟΣ Ἀρχιεπισκοπῆς
 δ. δάσκων τὴν Ἱταλικὴν καὶ Γαλλικὴν.

ΑΛΗΘΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Ἀνεῦρον ἄνθρωποι τινές, ἀνεῦρον ἕνα τρόπον
νὰ μένωσιν ἀθάνατοι ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων.

Διάφοροι αἱ μέθοδοι, ἀλλὰ ἡ καλλιτέρα

ἡ μέθοδος. ποῦ εἶν' ὅλων των κατὰ πολὺν ἀνωτέρα

εἶν', εὐτυχὴς ὁποῖαν ζῇ, καὶ ἄλλους νὰ καταστήσῃ

καί, ἂν πεθάνῃ, εὐτυχεῖς πάλιν πολλοὺς ν' ἀφίσῃ.

ΜΝΗΜΗ ΑΓΗΡΩΣ.

Ελευθερία

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Μὴ κρίνων καλόν, μηδ' ἐπιθυμῶν νὰ πειρηκῇτω, κατὰ
φεύγων εἰς διαλέξεις, ἐνίοτε οὐχὶ εὐαρέστους ἀλλὰ κουραστι-
κὰς καὶ, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, σχεδὸν ἐπιβλη-
τικὰς, ἀφίνω οἰκειοθελῶς, οἱ εὐαρεστούμενοί, νὰ μοὶ πα-
ρέξωσιν αὐτοπροσώπως τὴν αὐτοπροαίρετον συνδρομὴν τῶν
διὰ, κατ' ἀνάγκην, ἐπιβάλλομένην εἰς Ἀθήνας ἐπείγουσαν
μετάβασίν μου.

Ἐκφράζων δὲ τὰς ἐκ τῶν προτέρων εὐχαριστίας μου.

Διατελῶ ὁλοπροθυμότετος ὑμέτερος

ΕΡΡ. Μ. Χ. ΒΑΝΒΩΡΟΣ Ἀργοστολίδης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τά της.

Τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων τὴν πρωτοβουλίαν ἀνέλαθεν ἡ Γαλλία φοβουμένη μὴ ἡ ἐπανάστασις τῶν Κινέζων καταστήσῃ δυσχερεστέραν τὴν θέσιν τῶν Ρώσων συμμάχων της.

ΕΙΣΒΟΛΗ ΚΙΝΕΖΩΝ ΕΙΣ ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑΝ

BIENNΗ, 4 Μαΐου.—Κατὰ σημερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Πετροπολεως, ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἐν τῇ Ἀπὼ Ἀνατολῇ ρωσικῶν στρατευμάτων Κουροπάτιν τηλεγραφικῶς ἀναφέρει πρὸς τὸν Τσάρον ὅτι κατόπιν τῆς ἐπανάστασεως τῶν Κινέζων ἐν Λιάο-Γιάγκ, στρατεύματα κινεζικὰ εἰσῆλθασαν εἰς Μαντζουρίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐπαναστατῶν.

Κατόπιν τούτου ἡναγκάσθη νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν καὶ νὰ τοὺς πρέψῃ εἰς ἄτακτον φυγὴν, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν πολλοὶ Κινέζοι.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ρώσων κατὰ τὴν ἀναφορὰν συμπλοκὰς μετὰ

Ἡ

δι

κατ

την

2

πα

τα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὸν τύπον. *Νέων Ἰωάν. Δ. Δ. Δ. Κουζαμπά*

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

5 Μαΐου 1904

ΚΑΤΑΙΓΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ

Ἐκ Κεφαλληνίας ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ὅτι ἡ καταίγισ περὶ τῆς ἐγράψαμεν εἰς τὸ προχθεσινόν ἡμῶν φύλλον διήλθε μόνον διὰ τῆς πόλεως τοῦ Ἀργοστολίου προξενήσασα μεγάλας ζημίας εἰς τινὰ πλησίον κτήματα. Κεραυνοὶ ἐνέσκηψαν καὶ ἐπὶ διαφόρων οἰκιῶν ὥς καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ προξένου τῆς Ρουμανίας προξενήσαντες μικρὰς βλάβας.

*

(Τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ ἀνταποκριτοῦ μας)

Βροχὴ ραγδαία μετὰ χαλάζης καταπεσοῦσα σήμερον ἐνταῦθα, κατὰ τὴν 10 π. μ. ὧραν κατέστρεψε τὰ δένδρα καὶ φυτὰ, αἱ δὲ ζημίαι εἰνὲς ἀνυπολόγιστοι. Κεραυνοὶ δὲ συγχρόνως κατέστρεψαν τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ τὸ ἐν τῷ ναῷ ἠλεκτρικὸν ὥρολόγιον, ἀνέτρεψαν ἐπιπλα τοῦ γραφείου τοῦ εἰσαγγελέως, δύο ἐκ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὸν Σ. Καβαζαράκη. Καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς νήσου ἀγγέλλονται καταστροφαί.

[Α. Τουμαῖος]

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν οὗτοι. Μετὰ τὴν πρᾶξιν αὐτῶν
οἱ ἄγνωστοι τραπέντες εἰς φυγὴν ἐξηφανί-
σθησαν, Νέαν Σχολήν

ΕΚΑΗ Η ΛΑΜΙΑ

(Τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ ἀνταποκριτοῦ μας)

Θλιβερὸν γεγονός μᾶς ἀνηγγέθη ἀπὸ
πρωίας τῆς σήμερον, προξενήσαν βαθεῖαν λύ-
πην ἐν Ἀργοστολίῳ, ὅτι κατὰ τὸ δάστημα
τῆς παρελθούσης νυκτός ὁ ἐν Δειληνάτοις
περίφημος διὰ τὰς βυζαντινὰς εἰκόνας, τὰ
πολύτιμα ἀφιερώματα κλπ. ναὸς τῆς Μενῆς
τῆς Λάμιας ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

ἸΔριθ. 13150

30 Σεπ, 1905

Πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΟΘΡΥΣΙΟΥ

ἑλληνικῶν συμμοριῶν ἐμπνέονται,
τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος κοιμι-
τοῦ ὑγούστου ἢ τουρκικῇ Κυβερνήσει
ἀν παρέχουσιν ἀναμφισβήτητα τεκ-
νῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν συμμο-
ριῶν τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ διατελοῦ-
ντος Κυβερνήσεως. Πλὴν τούτου δὲ
ἀξιωματικῶν τοῦ ἐλληνικοῦ στρα-
τοῦ ἐλληλογραφίας ὑπάρχει ἐγκύκλιος
τῶν Ἀθηνῶν παροτρύνοντος τὰς συμμο-
ριὰς καὶ τοὺς φύλους κατὰ πάσης
τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ὀπαδῶν
.

Ο ΤΟΝ ΡΟΥΜΑΝΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

αὐτὰ ἐκ τοῦ παραποροῦ δια γανίτου.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

(Τὸ πάθημα τῆς «Ἀσσου»).

Χθές τὸ ἀπόγευμα κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀσσος» τῆς ἐταιρίας Γιαννουλάτου, ὃπερ εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν εἶχε συγκρουσθῆ μετὰ τινος φορτηγοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου. Ἐκ τῆς συγκρούσεως ταύτης κατεστράφη ὁ πρωτοῦς τῆς «Ἀσσου» ἰστὸς, ὅστις καταπεπῶν ἐπὶ τῆς γεφύρας ἐπέφερε καὶ εἰς αὐτὴν ἀρκετὰς ζημίας. Ἡ «Ἀσσος» θὰ παραμείνῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπως ἐπισκευάσῃ τὰς ζημίας αὐτῆς ταύτας.

(Ὁ ἐπιμένων νικᾷ). Ἀπὸ πολλοῦ ὁ 25^{της} Π. Ἀρμεράντης ἤτο ἐρωτευμένος μὲ τὴν γειτονοπούλαν του Βαρβάραν Δημοπούλου, ἥ ὅποια ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰ αἰσθή-

*New Adw
7 Feb. 1905*

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΕΘΥΡΙΟΥ

ΚΟΜΗΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ
ΚΟΜΗΝΟΥ

ενάνδρου· ἐν Πειραιεὶ ἀπέναντ
οδρόμου Α. Π.
ΑΜΘΠΟΛΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

πόλεως δι' ὅλας τὰς οἰκιακὰς χρήσεις, διὰ
ἰσµα περιβολίων καὶ δένδρων δι' οἰκοδοµὰς
κλπ.

Γίνεται γνωστὸν εἰς τοὺς ἐνδιαφεροµένους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

σαν θερμῶς τοὺς δύο ὁμίλητάς.

ΝΕΣΤΟΡ, 20 Φεβ. 1903

ΣΑΗ ΑΡΧΑΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Αἱ κίρι τοῦ Βερολίνου ἐξετρελλάθησαν πραγματικῶς μετὰ τὴν μίς Δῶνκαν, τὴν ὠτραίαν Ἀμερικανίδα ὀρχηστρίδα ἣ ἑποία θριαμβεύει εἰς τὴν Εὐρώπην χορεύουσα ἀρχαίους ἑλληνικοὺς χορούς. Τὴν ἐμιμήθησαν καθ' ὅλα καὶ ἤρχισαν νὰ τὴν προσκαλοῦν εἰς τὰς συναναστροφάς καὶ νὰ διδάσκωνται τὴν τέχνην τῆς καὶ νὰ χορεύωσι μαζὶ τῆς γυμνόποδες ἄνευ περιποδίων ἢ ἄλλου τινὸς καλύμματος, μετὰ μόνον τὰ ἐλαφρὰ καὶ πτερωτὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ σανδάλια τῶν.

Πολλοὶ κυρίαί τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσας, καυχώμεναι διὰ τοὺς κομψοὺς τῶν πόδας, ἐμφανίζονται μετὰ σανδάλια εἰς τὰς συναναστροφάς καὶ διδάσκονται τοὺς κομψοὺς βηματισμοὺς τῶν ἑλληνικῶν χορῶν.

Ἡ νέα οὕτη μόδα, ἣ μᾶλλον φαντασιοληξία ὅπως τὴν χαρακτηρίζουν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ὡς ἐξ ἐφόδου κατέλαβεν ὅλας τὰς ἁξίας καὶ αἱ Γερμανίδες ἀμιλλῶνται ποῖα νὰ χορεύωσι καλλίτερα τοὺς ἑλληνικοὺς χοροὺς μετὰ γυμνοὺς πόδας.

Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἡ τάσις οὕτη τῶν Τευτονίδων προεκάλεσε τὴν ἐμφάνισιν πολλῶν εἰδικῶν ἱατρῶν τῆς καλλονῆς τῶν... ποδῶν! Κυρίαί τῆς ἀνωτέρας ἀριστοκρατίας ὑπεβάλλονται εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νέων αὐτῶν εἰδικῶν ὅπως δυνηθῶσι νὰ παρυσιάσωσιν εἰς τὰς συναναστροφάς κομψοῦ ἀμμήτου ἑλληνικῆς φόρμας τοὺς γυμνοὺς τῶν πόδας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 Φεβρουαρίου.—Ἐκ Σόφιας ἀγγέλλεται, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐναντίων τῶν κομιτάτων καὶ τῶν ἐπανάστατικῶν πρακτόρων ἀποφάσεων ἐκδηλοῦται χαλαρότης τις, ἀφότου ἐκιογοποιήθησαν αἱ μεταρρυθμίσεις.

BIENNH, 19 Φεβρουαρίου.—Ἐκ Σκόδρας ἀγγέλλεται, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἀρχαὶ ἠθέλησαν ν' ἀφοπλίσωσι τοὺς Ἀρναούτας, αἵματηρὰ συμπλοκὴ ἐπηκολούθησε παρὰ τὸ Ἰπέκ. Οἱ φονεθέντες καὶ πληγωθέντες Τούρκοι στρατιῶται καὶ Ἀρναοῦται εἶνε πολλοί.

ΣΟΦΙΑ, 19 Φεβρουαρίου.—Συνεπεία καταγγελίας, γενομένης ὑπὸ τοῦ Τούρκου ἐπιτρόπου ἢ ἀστυνομία κατέσχε πολυάριθμα ὅπλα, τὰ ὅποια ἦσαν προωρισμένα νὰ εἰσαχθῶσι λαθραίως εἰς τὴν Μακεδονίαν.

**Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ**

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

παικτεῖν.

ΑΝΕΥΡΕΞΙΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

Κατὰ τὴν γενομένην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ταξινομήσειν, ἀνευρέθη τὸ πρωτόκολλον τῆς γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου Καποδιστρίου, τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπολεσθέν. Τὸ πρωτόκολλον ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΕΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Πρὸ καιροῦ, ὡς γνωστὸν, ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν Παιδείας καταγγελία κατὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐνταῦθα Διδασκαλείου κ. Βορεᾶ ὡς παρανόμως διορισθέντος εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συνεσχέθη χθὲς ὁ ὑπουργὸς κ. Καλλιφρονᾶς μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ τοῦ ἁρμοδίου τμηματάρχου,

*Νέαν φαν
Δ. ἐστ. Δ. Καλλιφρονᾶς 30 Σεπ. 1905*

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ηρουνησθ' ουτε τριακονταετες διαστημα να εξι-
λεώση.

Πολλοί επωφελούμενοι της επαναστάσεως
νομίζουν οτι τώρα εύρον την κατάλληλον
περίστασιν να προβώσιν εις τους προς άντεκ-
δίκησιν φόνους,

Έννοείται οτι οι φονεΐς συλλαμβάνονται
υπό των Έπαναστατικών φρουρών ή φυλα-
κίζονται ή παραδίδονται εις τὰ ιταλικά στρα-
τεύματα της κατοχής.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΘΕΡΙΣΣΩ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

(Του άνταποκριτοϋ μας)

ΧΑΝΙΑ, 27 Σεπτεμβρίου 1905.

Κατόπιν των εις τὸ «Σκρίκ» δημοσιευθει-
σών δηλώσεων ἐκ μέρους τοϋ κ. πρωθυπου-
ροϋ προς τὸν γνωστὸν βουλευτὴν κ. Ἀντών-
ιον Κατζουράκη, οτι ὁ ἄγων τῶν ἐν Θερρί-
σῳ εἶνε προῖον προσωπικῶν πεισμάτων καὶ
φλοδοξιδῶν, οἱ ἐνταῦθα άνταποκρίται εὐρω-
παϊκῶν ἡφημερίδων ἔσπευσαν νὰ τηλεγραφή-
σωσι τοῦτο εἰς τὰς ἡφημερίδας των.

Ἐξ ἄφορμῆς τοϋ γεγονότος τούτου τὸ

νῆ
γε
Κο
ρι
Τρ
8λ

πά
θή
σει
τις
ἀρι
ἀγ
(
μο
κα
νε
λη
μο
κό
,
20.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

NEW
A 20

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΚΑΙ Η ΑΙΔΙΟΣ

Δικαστ. Δ. Κερκυρών

20 Φεβρ. 1903

Αΐτησις πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ
Ἀρείου Πάγου

Εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπεδόθη διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἰτήσις τῶν Α. Δαλαπόρτα, Δ. Βαλασμάκη κλ. διαλαμ-
βάνουσα, ὅτι ἐν Ἀργοστολίῳ διαρκούσης πα-
ραστάσεως ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ θαμῶνες διηρέ-
θησαν εἰς δύο μερίδας, τῆς μὲν ἀποδοκιμα-
ζούσης ἀειδόν τινα, τῆς δὲ ἐπιδοκιμαζούσης
αὐτήν. Μεταξὺ τῶν ἐπιδοκιμαζόντων ἐτύγ-
χανον καὶ τρεῖς δικαστοὶ τοῦ ἐκείνῳ πρωτοδι-
καίου, ἐνταθιστῶν δὲ ἐνεκα τῆς ἀναμίξεως
αὐτῶν τῶν ἀποδοκίμασιων, εἰς τῶν δικαστῶν
διέταξε συλλήψεις τινῶν ἐκ τῶν ἀποδοκι-
μασιῶν, ὅτι ἡ μερίς τούτων ἐν βοῇ καὶ θο-
ρύῳ ἀτήρησε τὴν ἀπόλυσιν τῶν συλληφθέν-
των καὶ ὅτι συνεπῶς διεκόπη ἡ παράστασις
ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ ὅτι συλληφθέντες ἀπέβησαν
ἐλεύθεροι τὴν ἀπομένην ἀποῦ ὑπεβλήθησαν
εἰς ἐξέτασιν. Ἐν τούτοις εἰσέχθη κατηγορία
ἐπὶ ἀπειθείᾳ καὶ διεγέρσει κατὰ τῆς Ἀρχῆς.
Τῆς κατηγορίας ταύτης ἤγισαντο οἱ κα-
τηγορούμενοι παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν
παραπομπὴν εἰς ἕτερον δικαστήριον, διότι
ἐξαιρουμένων τῶν δικαστῶν τούτων δὲν ὑπο-
λείπονται ἄλλοι πρὸς συγκρότησιν δικαστη-
ρίου. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου
διέταξε τηλεγραφικῶς νὰ σταματήσῃ πᾶσα
διαδικασία μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ὁ Ἀρειος
Πάγος καὶ ἐνετείλατο τὸν εἰσαγγελέα τῶν
ἐν Κερκύρᾳ Ἐφετῶν νὰ ἐξετάσῃ μετὰ προσο-
χῆς καὶ ἂν εὕρῃ ὅτι οἱ δικασταὶ παρεξέτρα-
πησαν ὅπωςδήποτε νὰ καταδιώκῃ αὐτεὺς πει-
θαρχικῶς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

σαφή, διαυγή, άπλοήν, κλασικόν».

Το έργον, περίεργος άρχή του μεγαλειέ-
ρου δραματικού συγγραφέως των νεωτέρων
χρόνων, κομψώς έκδοθέν από το βιβλιοπω-
λείον Νίλσων, εύρ σκεται εις τας 'Αθήνας
παρά τῷ κ. 'Ελευθερουδάκη (Διεθνές Βιβλιο-
πωλείον).

Σ

ΦΟΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΜΟΥΣ

Είς την Γερουσίαν τής Πολιτείας τής
Νέας 'Υόρκης είσήχθη νομοσχέδιον διά του
όποιου επιβάλλεται βιρτύτατος φόρος εις τους
άγάμους άνδρας και γυναίκας. Δέν θά επι-
τρέπεται του λοιπού εις κανένα αντιπρόσω-
πον άμφοτέρων των φύλων γερόν και καλώς
διαπλασμένον να μένη μόνος άνευ νομίμου
συντρόφου του βίου. Πᾶς ὅστις θά προε-
τίμα να μένη άγαμος θά υποβάλλεται εις
την πληρωμήν βαρυτάτου φόρου.

Του φόρου αυτού θ' απαλλάσσωνται έ-
καίνοι μόνον, οί όποιοι αναγκαστικώς και ὄχι
έξ ιδίας τῶν προτιμήσεως μένου άνύπανδροι.

Εάν το νομοσχέδιον αυτό ψηφισθῇ, γρά-
φει μία άμερικανική έφημερίς, αναρίθμητοι
άνύπανδροι, άνδρες και γυναίκες θά προσέλ-
θουν να δείξουν τας έπουλωμένας πληγὰς
τής καρδίας των έξ άτυχῶν έρώτων και θά
τάς κάμουν πάλιν να αίμάσσουν εκ νέου υπο-
τασσόμενοι εις τους νόμους τής πατρίδος
των.

Σ

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Μεταξύ παιδιῶν :

— 'Η μαμμά μου έβγαλε την καμαριέρα
μας γιατί ήτανε πρόστυχη.

— Τί έκαμνε ;

— Μιλούσε σέ ένικό αριθμό στην κουκλά
μου !

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Πέμπτη, 20 Φεβρουαρίου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΑΦΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνηγγέλθη ὅτι κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς Λαρίσσης πρὸς τὸν πορθμὸν τοῦ Εὐρίπου εὐρέθησαν διάφορα ἀγγεῖα καὶ ἀρχαῖοι τάφοι τῶν ὁσίων ἢ ἀρχαιολογικῇ ἀξία φαίνεται ὅτι εἶνε μεγάλη. Πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων διετάχθη ἀρχαιολόγος τις νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου.

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΟΥ "ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ",

Ἀθηναϊκὴ κίνησις

Παρουσιάσθη χθὲς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Κων)πόλει ἑλλην. Πρεσβείας κ. Π. Κοντογιάννης.

Ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν Πρωθυπουργὸν ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Στρέϊτ.

Ἀναχωρεῖ αὐριον εἰς Παρίσιους ἐπ' ἀδείᾳ ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Πρεσβείας κ. Μωρουάρ μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Κατέπλευσε χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ ἰδιωτικὴ ἀγγλικὴ θαλαμηγός «Ἀθηναί» ἥς ἐπιβαίνει ὁ ἰδιοκτήτης μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τεσσάρων ἄλλων φίλων του περιηγούμενοι τὴν Ἀνατολήν.

Εἰς τὸν «Παρνασσὸν» σήμερον, ὥρα 6 μ. μ., ὁ κ. Γ. Β. Βιτάλης θὰ κάμῃ διάλεξιν, ἥς τὸ θέμα «Περὶ τοῦ πρώτου ἐπιστημονικοῦ λαοῦ κατὰ χρόνον». Ἡ εἰσοδος ἐλευθέρᾳ.

Σήμερον Πέμπτην, 20 πρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 6 μ. μ. ὁ ἐκ τῶν ἐταίρων τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας κ. Σ. Λοβέρδος θέλει ἀμιλῆσει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ φιλ. Συλλόγου «Παρνασσού» περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν σύζυγον καὶ μητέρα

ΑΣΠ Ἀ ΣΙΑΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΔΟΣΤΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΑΛΛΙΩΝ

Νέον Ἄλμα **ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ**
Διευθ. Δ. Καμπαριάνου 20 Φεβρ. 1903

ΜΕΤΑΚΛΗΣΙΣ ΙΤΑΛΟΥ ΑΛΙΕΩΣ

Ἐν τῷ ἰφελεινῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἔχει ἀναγραφῇ πίστωσις ἐκ 1800 χρυσῶν φράγκων, ἣτις ἔχει προορισθῇ διὰ δοκιμαστικὰς ἐρεῦνας εἰς τὰς ἀκτὰς Σπετσῶν, Τρίκκερι, Σποράδων, καὶ δυτικὰς τῆς Πελοποννήσου καὶ Κερκύρας ἀκτὰς διὰ τὴν ἀνεύρεσιν κοραλλίων, ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχει ἀφθονία τοιούτων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ τμηματάρχης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κ. Γεωργαντόπουλος ἔκαμε τὴν ἀναγκαίαν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν, κατάρτισας καὶ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα ἐπαναληφθοῦν αἱ διακαπεῖσαι ἐργασίαι αὐτῆς.

Ἐπίσης τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔγραψε πρὸς τὸν ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ἡμέτερον γεν. Πρόξενον ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ εἰδήμονος ἀλιέως κοραλλίων ἵνα κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ προβῇ εἰς δοκιμαστικὰς ἐρεῦνας εἰς τὰς εἰρημένους ἀκτὰς. Εἰς τὸν αὐτὸν πρόξενον ἀνετέθη ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαίων ἀλιευτικῶν πλοιαρίων.

Κατὰ τὸν ἰταλικὸν ὁδηγὸν τῆς ἀλιείας κοραλλίων, ὑπάρχουν τειαῦτα καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Κερκύρας.

ΑΡΧΙΒΟΛΟΓΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ἐχαιρετήθη ὁ κ. Κόρπας ἀπὸ τῶν νομισμένων κανονιοδολισμῶν.

Ὁ κ. Κόρπας παρέμεινεν ἡμίσειαν ὥραν ἐπὶ τῆς Ναυαρχίδος, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχον συγκεντρωθῇ καὶ οἱ κυβερνήται τῶν λοιπῶν ἰταλικῶν σκαφῶν.

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΤΙΣ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

Παρά τὰς ἐπισήμους διαφεύσεις ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» τῆς Βιέννης ἀντιλαμβάνει, ὅτι παρὰ τὸ Μοναστήριον Μικροτίσσης ὁ Βούλγαρος ἱατρὸς Χρήστος Στάλωφ ἀπεπειράθη νὰ δολοφονήσῃ διὰ περιστροφῆς τὸν μητροπολίτην Κοριτζᾶς κ. Γερμανὸν Καραδαγγέλην. Ἡ σφαῖρα ἠττόχησε τοῦ σκοποῦ. Ὁ ἱατρὸς συνελήφθη. Ἐν τῷ θυλακίῳ του εὑρέθη ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Σόφια κομητάτου ἀγγέλλουσα, ὅτι ἔλαχεν αὐτῷ ὁ κληρὸς νὰ δολοφονήσῃ τὸν Ἑλληνα Μητροπολίτην. Ἐγένοντο καὶ ἄλλαι συλλήψεις συνενόχων. Οἱ συλληφθέντες ἀπεστάλησαν εἰς Κων(σταντι)νοῦπολιν.

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καταρτίζεται κατ' αὐτὰς ἐγκύκλιος σχετικὴ πρὸς τὰς εἰσπράξεις τῶν φόρων, ἥτις θ' ἀποσταλῇ πρὸς πάντας τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους.

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον παραγγέλλει τοὺς ταμίας νὰ ἐνεργήσουν δραστηριώτερον τὰς εἰσπράξεις τῶν φόρων, μεταχειριζόμενοι ὅμως μέτρα ἥπια ὅσον τὸ δυνατόν καὶ μὴ πιέζοντες τοὺς φορολογουμένους.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Κατὰ πληροφορίας αὐθεντικὰς ἐκ Κοπεγχάγης ἡ Α.Μ.ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ ἐκ Κοπεγχάγης περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος κατευθυνόμενος εἰς Παρίσιους, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μ' ἑνὲς ἐβδομάδα. Ἐκεῖθεν ἂν δὲν μεταβῇ εἰς Λονδῖνον πρὶς ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, θὰ κατέλθῃ εἰς Βιέννην ὅπου θὰ παραμείνῃ τρεῖς ἡμέρας καὶ εἶτα θὰ κατευθυνθῇ εἰς Ἑλλάδα.

καὶ τὰ συμπαραρτοῦντα πόδια καὶ βάσανα, ἤρχοντο δὲ Ἰταλίας ταχύτερον καὶ μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν.

«Τώρα ὅμως διαφέρει τὸ πρᾶγμα. Ἡ Ἑλλάς τελευταίως προέβη εἰς τὰς δευτέρας παραστάσεις πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐξέθηκε τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχει. Ἡ Ἰταλία δὲ πεισθεῖσα ἐπέβαλεν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις. Γνωστοῦ δὲ ὄντος πόσα αὐστηρὰ ὑγειονομικὰ μέτρα ἔχει ἡ Ἰταλία, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον, ὅτι οὐδένα σχεδὸν κίνδυνον διατρέχομεν.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝ ΠΟΤΕ ΑΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣΠΡΑΤΤΟΜΕΝΟΣ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Νέγρη, ἀπὸ τῆς 20ης ἱσταμένου μηνὸς ἀρχεται ἡ εἰσπράξις τοῦ φόρου τῶν ἀμπέλων, ἥτις εἶχεν ἀνασταλῇ, καθόσον, ὡς γνωστὸν, ὁ ὑπουργὸς κ. Νέγρης προϋτίθετο νὰ καταρτίσῃ νομοσχέδιον, μεταρρυθμίζον τὸ ὑφ' ὑστάμενον σύστημα τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων.

Ὁ κ. Νέγρης ὅμως δὲν ἐπρόφθασε νὰ καταρτίσῃ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὸ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἥτις εἶνε ἡ 20ῇ Σεπτεμβρίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ φόρος τῶν ἀμπέλων θ' ἀρχίστῃ εἰσπραττόμενος ὡς καὶ ποῖν.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΠΟΤΕ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ

Χθὲς ἔκλεισαν αἱ συμφωνίαι μετὰ τῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκίας, ἥτις θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς νέον νοσοκομεῖον τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

Ἐκτὸς τῆς ἐβδομάδος θέλει ὑπογραφῇ καὶ τὸ συμβόλαιον τῆς ἐνοικιάσεως τῆς οἰκίας.

Ἐπειδὴ ἡ οἰκία εἶνε πεπαλαιωμένη διὰ τοῦτο ὑπεχρεώθη ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἐνεργήσῃ ἐπιδιορθώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τῆς οἰκίας, ἵνα οὐδεμίαν ἑλλειψιν ὑπάρχῃ.

Ἡ οἰκία αὕτη κατεῖται ἐπὶ τῆς οδοῦ Πειραιῶς καὶ εἰς αὐτὴν πρότινων ἐργασιῶν ὑπῆρχε τὸ Νοσοκομεῖον τῶν με-

Μία ἐπίδρασις εἰς τὸ ὅτιτι της. — Πῶς ζῇ. — Αἱ ἀναμνήσεις της. — Τί ἀφηγείται διὰ τὸν πατέρα της. — Ἐθνικὴ ἀγνώμοδυνή.

Ζῇ ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου. 15 ^{Σελ.} 1902

Μὲ ἔφερεν ἡ περιέργεια ἴσα μὲ τὸ σπῖτι της, ἕνα μικρὸν μονόροφον σπιτάκι εἰς μίαν πόρον τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, εἰς τὴν ὁδὸν Σαγίνην.

Ὅταν ἤνοιξα τὴν θύραν, τὴν σχεδὸν ἀμέσως ἀνοίγουσιν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ ὕπνου, ἔτρεξαν εἰς συνάντησίν μου ἕνα μικρὸ σκυλ-

Κυρία Ἀθηναῖς Πολυζωΐδου. — Ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου ὅταν ἦτο νέα

λάκι καὶ δύο γάτες, ἡ μικροτέρα τῶν ὁποίων χωρεῖ εἰς τὴν παλάμην.

Ἐπειτα μία ζωρὰ φωνὴ μὲ προσεκάλεσε νὰ περάσω εἰς τὸ δίπλα δωμάτιον, ὅπου μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν μὲ μίαν θαμβὴν λάμπα εἰς τὰς χεῖρας μία γυνὴ βραχύσωμος, μᾶλλον κοντὴ, μὲ μίαν μαύρην πενιχρὰν ἐνδυμασίαν καὶ πολιὰν κόμην.

Ἦτον ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου.

Ἀπὸ τὴν παλαιότητα τῆς περιβολῆς της, τοῦ σπιτιοῦ, τῶν ἐπιπλῶν, ἐνὸς καθρέπτου μὲ πλαίσιον ἄλλοτε χρυσοβαφές, ἐνὸς κομποῦ χαλίντος κατὰ διαστήματα, ἐνὸς καναπέ, ἐνθυμίζοντος τὰ παλαιὰ ἀρχοντικὰ σπῖτια καὶ δύο τριῶν καθεκλῶν, ἐγεννᾶτο μέσα εἰς τὸ ἡμίφως τῆς λάμπας κάποια ἀπάτη, ἡ ὁποία μὲ μετέφερεν εἰς τοὺς παλαιούς ἐκεῖνους χρόνους ποὺ ἐπλαιοῖσαν εἰς μίαν ἀπλότητα καὶ μίαν πενιχρότητα μορφᾶς ἱστορικής.

✱

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἀπὸ τὴν ταπεινὴν ἐκεῖνην θύραν, ἡ ὁποία ἄφινε νὰ φαίνεται ἕνα ἀπλοῦν κρεβάτι μὲ ζύλινα τρίποδα καὶ λοντά του ἕνα τραπέζι μὲ ἕνα κομμάτι ψωμί ἐπάνω καὶ μίαν πετσέταν σκοῦραν, θὰ ἔμβαιεν ὁ Πολυζωΐδης νὰ ἀναπαυθῇ εἰς τὸν τρίζοντα ἐκεῖνον καναπὲν ἔπειτα ἀπὸ τοὺς κλονισμούς τοὺς ὁποίους ὑπέστη μέσα εἰς τὸ Βουλευτικὸν τοῦ Ναυπλίου.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπάτην ἕνα βλέμμα εἰς τὴν βασανισμένην μορφήν τῆς κόρης τοῦ Πολυζωΐδου μὲ μετέφερεν εἰς τὴν ἀληθινήν εἰκόνα τῆς δυστυχίας καὶ τῆς στερήσεως.

Ἐκεῖνη ἡ λάμπα ἡ μισοσβυσμένη δὲν ἰνῆσκει διὰ νὰ παρουσιάσῃ μαγικὴν εἰκόνα εἰλλὰ πεζότατα διότι ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου δὲν ἔχει πετρέλαιον νὰ τὴν τροφοδοτήσῃ.

Καὶ ὅταν τὴν ἤρωτησα τὴν ἀπόγονον αὐτῆν τοῦ ἀδεκάστου δικαστοῦ διὰ τὴν πατέρα της μὴ τρεμουλιαστὴ καὶ διασχομένη φωνή

μὲ ἀναφέρεν εἰς τὴν σύχρονον δυστοχίαν ἀπὸ τὰς ὁραίας διηγήσεις ποὺ ἤλπιζα.

— Τί τὰ θέλετε τώρα αὐτὰ, ἐγὼ σήμερον πεινῶ, τὸ ἐννοεῖτε τί θὰ πῇ πεινῶ. Μένω νηστική καὶ δὴ ἡμέρας ἀκόμη.

— Δὲν σὰς δίδεται κανένα βοήθημα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν;

— Μπα! Τὸ νοῖκι μου τὸ πληθύνει ὁ x. Ζυγομαλᾶς ποὺ εἶνε συγγενὴς μου, μερικαὶ κυρταὶ μοῦ στέλλουν κατὰ ὅπως π.χ. ἡ x. Νεγρεπόντη, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνεταὶ τακτικὰ καὶ μένω νηστική! Γυρίζω καὶ τρώγω εἰς τὰ σπῖτια τῶν παλαιῶν μου γνωσμένων αἱ ὁποῖαι μὲ ἐγνώρισαν ὅταν ἤμουν εἰς τοὺς κολλούς μου χρόνους, πρὶν ἀκόμη ὁ σύζυγός μου ὁ μακαρίτης, μοῦ παῖξῃ εἰς τὰ χαρτιά τὴν προικὰ μου!

— Τὸν μακαρίτην τὸν πατέρα σας τὸν ἐνθυμεῖσθε νὰ διηγῇται τὰ τῆς δίκης τοῦ Κολοκοτρώνη;

— Σπανίως ἔλεγε ὀλίγα πράγματα· γιὰτὶ δὲν τοῦ ἄρεσε νὰ μιλᾷ δι' αὐτήν. Δὲν τοῦ ἐφαίνετο καὶ σπουδαῖον πρᾶγμα τὸ ὅτι δὲν κατέδixασε τὸν Κολοκοτρώνην. Τί εἰμποροῦσε νὰ κάμῃ; Θυμᾶμαι μόνον ποὺ διηγούντο ὅτι ὁ Καποδίστριας ἔλεγεν ὅτι περισσότερον ἐφοβεῖτο τὰ ἄρθρα του ποὺ ἔγραφεν εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» παρὰ τὰ κανόνια. Ὁ Ὅθων ὁμοῦς τὸν ἔκανε καὶ γερούσιαστήν δὲν τοῦ ἐκακοφάνη ποὺ ἠθώωσε τὸν Κολοκοτρώνην. Τί τῶφελος ἐγὼ δυστυχῶς μοῦ ἦλθε πολλὰς φορὰς νὰ πῶ εἰς τὸν σιδηρόδρομον νὰ μὲ κόψῃ ἀπὸ τὴν πείνα!

Καὶ ἔφυγε πάντοτε ἀπὸ τὰς ὁραίας ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δυστοχίαν της, ποὺ ματώνει τὴν καρδιά, ὅταν συλλογίζεται κανεὶς, ὅτι οἱ γενναῖοι χαρακτῆρες δημιουργοῦν φήμην καὶ δόξαν τὴν ὁποῖαν δὲν εἰμποροῦν οὔτε νὰ συλλογίζωνται οἱ ἀπόγονοι ἐκεῖνων οἱ ὁποῖοι ἐπανεφέραν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἱστορικῶν πράξεων ἄλλων μυθικῶν χρόνων, καὶ δὲν εἰμποροῦν οὔτε νὰ τὰς συλλογίζωνται διότι πεινοῦν!

Ὅρῃστε ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη καὶ ὀρίστε παρόρμησις εἰς εὐγενεῖς πράξεις.

Δὲν εὐρίσκεται καὶ ἕνα κονδύλι μέσα εἰς τὰ ἄλλα, διὰ νὰ ζήσῃ ἡ κόρη τοῦ Πολυζωΐδου, καὶ νὰ μὴ τὴν εὐρουν κανένα πρῶν νεκρὰν ἀπὸ τὴν πείναν, πρὸς εἰρῶνίαν πάσης γενναιοφροσύνης εἰς τὸν τόπον μας;

— ρ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

— Μὰ κατηντήσατε ἀνυπόφορος, φίλε μου, καὶ νὰ μὲ συγχωρεῖς. Μὲ αὐτὰ ὅπου γράφετε διὰ τὴν Μακεδονίαν βλάπτετε σοβαρῶς τὰ ἐλληνικὰ συμφέροντα. Σὰς βεβαιῶ, ὅτι κάθε φιλόπατρις ἀνθρώπος δὲν διαβάσει τὰς φυλλάδας σας, οὔτε τὰς εἰδήσεις σας, οὔτε τὰ ἄρθρα σας.

— Γι' αὐτὸ καταγίνεσθε νὰ διαβάσετε τὰς ἀγγελίας τῆς τετάρτης σελίδος;

— Χωρὶς νὰ μὲ ἀξιώσῃ ἀπαντήσεως ἐξηκολούθησεν ὁ ὑπέρμαχος τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων.

— Καὶ μήπως αὐτὸ γίνεται τώρα μόνον; Ἀπὸ τὰ 78 ἐπαναλαμβάνετε δεῖς οἱ ὀνηροδωγράφοι τὴν αὐτὴν πολεμικὴν κατὰ τὰν ἐλληνικῶν συμφερόντων.

— Μά...

— Δὲν ἔχει μὰ, κύριε! Εἰς τὰ 85 νὰ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ, ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡΑΧ. 24.343.872.30

Αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ εἰς τὰ χρεώγραφα ἐν γένει τὰ κατατε-
θειμένα ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς Τραπεζῆς ἀνήρχοντο τῇ
30 Ἰουνίου 1904 εἰς δρ. 119,780.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

· Ἐν Λονδίῳ, (55-56 Bishopsgate Street), Ἀλεξανδρείᾳ, Κων)-
· πόλει, Σμύρῃ, Πειραιῇ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χα-
· νίοις καὶ Ἡρακλείῳ Κρήτης.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀ-
ποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 ο/ο ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμειυτηρίῳ τῆς καταθέσεις, ἀ-
ποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ καταθέσεις καὶ ἀπολήψει
τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ
εἰς τραπεζογραμμάτια πληρώνουσα τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο, διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μῆ-
νας 3 1/2 ο/ο, διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ ἑν ἔτος 4 ο/ο, διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ
δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 ο/ο.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς 8 νόμισμα ἐνηργηθήσαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques)
ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταπο-
κριτάς τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ
ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ὑπομνήσκει εἰς τοὺς πελάτας τῆς τὴν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1900 ἐγκύ-
κλιον αὐτῆς δι' ἧς ἀνήγγειλε τὴν ἐγκαινίαν τοῦ συστήματος τῶν παρ' αὐτῇ ἀλληλοπιστο-
χρεώσεων (giro conto ή virements) καὶ συνιστᾷ αὐτοῖς νὰ ποιῶσι χρῆσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισ-
σότερον τοῦ συστήματος τούτου τοῦ ἀπλοποιούντος τοσοῦτο τὰς συναλλαγὰς καὶ περιβάλλοντος
αὐτὰς διὰ μείζονος ἀσφαλείας.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπι-
φορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξίν τοκομεριδίων ἐλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς
εἶδους. Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοῦ
διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ

Γενικὸς Διευθυντὴς

I. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΤΟ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΑΒΒΑ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΟΥ

97-99 - Ὁδὸς Ἀθηνᾶς - 97 - 99

Καθ' ἐκάστην πλουτιζόμενον μὲ νέαν εἰσαγωγὴν ὑφασμάτων ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστα-
σίων Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ προτίμησιν κατασκευαζομένων ὑφ-
ασμάτων οὕτως ὥστε νὰ εἶνε προσιτὸν τὸ κατάστημα δι' ὅλα τὰ βαλάντια τῶν ἐνδυομένων

ὑφάσματα διὰ Κουστοῦμ.

» Πανταλόνια

» Ζακέτας

» Ρεδιγκότας

ὑφάσματα διὰ Φράκ

» Σμόκιν

» Παλτὰ

παντὸς εἶδους ἐνδυμασίας ἀνδρῶν ἀνδρῶν καὶ παιδῶν.

Εἴα καὶ ἐφαρμογὴ ἀριστῆ

μετὰ πεποιθήσεως θὰ ἔχῃ ὠφέλειαν 30 ο/ο τῶν ἄλλων καταστημάτων

τῆς δρυλλίῳ βαμκακερῶν Εὐρώπης καὶ ἐγχωρίου βιομηχανίας.

ὡν ὑφασμάτων δι' ἐνδυμασίας ἀνδρῶν καὶ παιδῶν. Μέγιστον τιμὴν

εἶδους καὶ πάσης ἡλικίας ἀνδρῶν καὶ παιδῶν. Πώλησις ὑφασμα-

τῆς αὐτῆς 30 ο/ο ἐκπτώσιν.

κατανάλωσις καὶ τὸ ἐλάχιστον κέρδος

ΤΙΚΑ !

ΤΑ ΜΟΝΑ ΒΡΑΒΕΥΣΕΝΤΑ
ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Νέα Αθήναι 25 Ιανουαρίου 1905

ρείτο τοιαύτης, καὶ ἐτραυματίσε δι' αὐτῆς τὸν
κουρέα Ἀγ. Παπαμίχα σοβαρῶς. Συλληφθεὶς
τέλος ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

(Τραυματισμός). Χθὲς τὸ ἀπόγευμα
ὁ κηπουρὸς Π. Κουφαγιάννης ἐτραυματίσε
παρὰ τὴ Περιβόλια διὰ σιδηρᾶς ράβδου εἰς
τὴν κεφαλὴν τὸν Νικ. Γούζην, διότι οὗτος
διερχόμενος τακτικὰ πρὸ τῆς οἰκίας του πα-
ρηνώχλει τὴν σύζυγον αὐτοῦ. Καλὰ τοῦ
ἔκαμεν.

(Γαιάνθρακες). Διὰ τοῦ χθὲς κατα-
πλεύσαντος ἀτμοπλοίου «Γεώργιος Μιχαη-
λίδης» ἐκοιμήθησαν εἰς παραλαβὴν τοῦ γραφείου
Μιχαηλίδου καὶ Σὰς 3,902 τόννοι γαιανθρά-
κων. Ἐπίσης ἐκοιμήθησαν διὰ τοῦ ἀτμο-
πλοίου «Βελιζάνος» 504 τόννοι γαιανθρά-
κων καὶ 500 χυτοσιδήρου, εἰς λογαριασμὸν
τοῦ γραφείου Βαλλάνου. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
ἀτμοπλοίου ὑπάρχουσι καὶ 2,000 τόννοι
γαιανθράκων προοριζόμενοι διὰ τὸν Βόλον.

(Μέθης ἀποτελέσματα). Ὁ Ἀθ.
Μποζίκης ἐν μέθῃ διατελὼν ἀπέκοψε χθὲς
πρὸς τὰ ἐξημερώματα διὰ μαχαίρας ἐντὸς
τοῦ παρὰ τὴν Τρούμπαν Ζιθοπωλείου Δόντη
τὴν ἀρτηρίαν τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρὸς χά-
ριν παλληκαρισμοῦ. Ἀνείσθητος μετεφέρθη
εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον, ἔνθα μὲ πολ-
λοὺς κόπους ὁ διανυκτερεύων ἱατρός κατάρ-
θωσε νὰ ἐπιδέσῃ τὸ τραῦμα καὶ νὰ συκρα-
τήσῃ τὴν ἄφθονον ροὴν τοῦ αἵματος.

(Ἐκδείσεις). Ὁ Ε. Μοῦχλος χθὲς
τὴν νύκτα συναντήσας καθ' ὁδὸν τὸν Ν.
Τσίγκον ἀργὰ ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν κατοι-
κίαν του, ἐπέτεθῃ κατ' αὐτοῦ διὰ μαχαίρας
ὅπως τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ πορτοφόλιόν του. Ὁ
Τσίγκος ἀμυνόμενος, ὡς ἡδύνατο, ἐπεκαλεῖτο
διὰ γοερῶν φωνῶν βοήθειαν, ἐξ οὗ φοβηθεὶς
ὁ Μοῦχλος ἐτράπη εἰς φυγὴν. Συνελήφθη ὁ-
μως τὴν πρωίαν καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν εἰσαγ-
γελικὴν ἀρχήν.

ΑΡΧΑ ΟΤΗΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΤΑ ΝΕΑ ΚΡΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Εἰς τοὺς τύπους καὶ τὰ σύμβολα, τὰ ὅποια
ἐπλάσεν ἡ δαιμόνιος φαντασία καὶ ἡ ἀπαρά-
μιλλος καλλιτεχνία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων,
ἀνέτρεξαν ὅλοι οἱ νεώτεροι πεπολιτισμένοι
λαοί, ὅπως παραστήσουν περιληπτικῶς πᾶ-
σαν εὐγενῆ ἰδέαν, πάντα θεωρητικὸν ἢ πρα-
κτικὸν σκοπὸν. Τὰ καλλιτεχνικώτατα ταῦτα
σύμβολα τὰ ἐξασκοῦντα τοιοῦτο γόητρον ἐπὶ
πάντων τῶν λαῶν ἦτο ἐπόμενο, ὅτι πρὸ
παντὸς θὰ ἐτίθεντο ἐν χρήσει ὑπὸ τῶν νεωτέ-
ρων Ἑλλήνων. Πράγματι δὲ ἀπὸ τῶν πρώ-
των ἐτῶν τῆς ἑλλην. ἐπανάστασεως μεγάλως
ἐγενικεύθη ἡ χρῆσις τῶν ἀρχαίων συμβόλων
ἐν τῇ νέᾳ Ἑλλάδι.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἠκολούθησε μετὰ
σπουδῆς, ὡς ἦτο φυσικόν, καὶ ἡ μόλις πρὸ
μικροῦ τελείως σχεδὸν ἐλευθερωθεῖσα ἡρωικὴ
Κρήτη. Ἐκ τῶν πρώτων δημοσίων σφραγι-
δων τῆς τὴν αὐτονομίαν τοῦλάχιστον ἀνα-
κτησάμενης νήσου ἐτέθη, ἐκ νομίσματος τῆς
Κνωσσοῦ ληφθεῖσα, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ διευ-
θυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσμ. Μουσείου κ.

νονται λείψανα χελώνης τύπου ἀρχαιοτέρου
αἰγινητικοῦ διδράχμου, ἐφ' οὗ ἐπεκόπη τὸ
νόμισμα τοῦτο τῆς Γόρτυνος.

Ἡ Γραμματόσημον ἀξίας 3 δραχμῶν. Ἀ-
ποφίς τῶν ἐρειπίων τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ
νομισματολόγου Α. Ἐβανς ἀνασκαφέντος πε-
ριφήμου Μινωικοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσσοῦ.

Τὸ κοσμητικὸν πλαίσιον τοῦ γραμματοσή-
μου τοῦτου εἶνε σπείροειδές, συνηθέστατον
ὡς κόσμημα ἐν τοιχογραφίαις, περιθέον τοὺς
τοιχοὺς ἐν εἴδει θριγκοῦ. Συνηθέστατον ἐπί-
σης εἶνε ὡς κόσμημα ἀγγείων καὶ ἀνακτό-
ρων τῆς Κνωσσοῦ καὶ ἄλλων κρητικῶν πό-
λεων μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Τὸ τέρας ὅπερ εἰκονίζεται ἀριστερᾶ ἔχει
σῶμα γυναικὸς μὲ μεγίλους μαστοὺς καὶ κε-
φαλὴν βοός. Φέρεται εἰς σφραγίδας εὐρεθείσας
κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ζάκρου (Σητείας).
Μινώταυρος δὲν εἶνε, διότι οὗτος πρέπει νὰ
ὑποτεθῇ ἀρσενικοῦ γένους. Ἐπειδὴ ὁμοῦ
εὐρέθη ἐν Κρήτῃ καὶ ὁμοιάζει πρὸς Μινώ-
ταυρον, χαρακτηρίζεται ὡς τοιοῦτος.

Ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ τοξότης εὐρέθη εἰς τὸ
ἀνάκτορον τῆς Κνωσσοῦ, εἰς τὴν βορειοδυτι-
κὴν αὐτοῦ γωνίαν. Εἶνε δὲ τεμάχιον ἀγγείου,
ἐκ στεατίτου λίθου φέρον ἀνάγλυφον τὸν το-
ξότην καθ' ἣν στιγμὴν τανύων τὸ τόξον ἀπο-
λύει τὸ βέλος.

Θ' Γραμματόσημον ἀξίας 5 δραχμῶν. Ἀ-
ποφίς τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Ἀρχιδίου,
διασώζον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Κρητικῶν ἐπα-
ναστάσεων, ἐνεκα τῆς τῇ 8)20 Νοεμβρίου
τοῦ ἔτους 1866 μετὰ ἐξόχως ἡρωικὴν ἀντί-
στασιν κατὰ 22,000 Τούρκων καὶ Αἰγυπτίων
στρατιωτῶν ἀντιτάξας τῶν ἐν αὐτῇ 900
Ἑλλήνων μαχητῶν, κληρικῶν καὶ γυναικο-
παίδων, συναπολεσθέντων οὕτω μετὰ τοῦ πλῆ-
θους τῶν ἐφορμησάντων ἐχθρῶν. Εἶνε τὸ ἐν-
δοξον Μεσολόγγον τῆς Κρήτης. Αἱ δύο γυ-
ναῖκες, αἱ νύες πλαισιοῦσι τὸ γραμματόσημον
τοῦτο, παριστάσιν τὴν Ἑλλάδα, ὧν ἡ μὲν
προσφέρει βασιλικὸν στέμμα, ἡ δὲ κλαδὸν
φοῖνικος, σύμβολον μαρτυρίου καὶ δόξης.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ Η 'ΣΦΥΡΑ,

Κ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ ΚΑΙ Μ. ΚΑΖΑΝΗΣ
ΕΝ ΒΟΛΩ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰδο-
τήσωμεν τοὺς πολυπληθεῖς πελά-
τας, ὅτι πλουτίσαντες τὸ Μη-
γεῖόν μας διὰ νεωτάτων ἐργα-
σιῶν καὶ καταρτίσαντες αὐτὸ ἐπι-
σσότερον κατασκευάζομεν.

ΑΡΟΤΡΑ παντὸς εἶδ.

Κιμασμένης ἐπιτυχίας

ΣΒΑΡΝΑΣ διαφό.

Λίνδρους Βωλοκόποι.

ΑΡΟΤΡΑ δισκ.

12 δίσκους δια.

Ψ. ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

Ψ. ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

Ψ. ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

Ψ. ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

Ψ. ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

Ψ. ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

Ψ. ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

Ψ. ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΑΥΚΕΥΗΣ

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΤΑ ΠΑΜΠΑΛΑΙΑ !!

ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ

ΑΡΓΥΡΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Α ΓΑΜΩΝ

λα τὰ ἄνω εἶδη καὶ με εὐθηνονόρας

N. ΚΟΝΣΟΛΑ

ΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ - 88

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΒΡΥΖΑΚΗ

ΕΡΓΟΛΗΠΤΩΝ

ισόις καὶ ἐν Ἀθήναις Σχολῆς

114—(Παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου)

κοδομῶν ἐργοληπτικῶς ἢ κατὰ μο-

Ο ἔξετέλεσεν ἐντὸς τετραετίας 14
ξία ἀνέρχεται εἰς ἑνέκατομμύριον
(1,050,000).

ογασιῶν ἔχει ὑπὸ ἐκτέλεσιν καὶ τὴν
οικίαν κ. Ἀντωνίου Μαραγκοῦ.

ς κοινὴν θέαν εὐχαριστή. ια περὶ τῆς
ων τῶν ἰδιοκτητῶν ἦτοι τῶν κ.κ.
η καὶ Κοτζιά, Π. Λεβίδου. I. M.
Θ. Σκουρτέλη κλπ.

ταστρέψη τὸ πᾶν. Ἡ τιμωρία τοῦ αὐτοῦ ἢ
προκαταβολικὴ καὶ ἀγρία ἦτο ὅτι δὲν ἔπρεπε
νὰ ὑποπτεύσῃ κανεὶς τίποτε, διότι τότε θὰ
ἦτο ἀνάγκη νὰ χαθῇ νὰ ἐξαφανισθῇ, νὰ πε-
ριέλθῃ εἰς τὴν ἀσάνειαν, νὰ χάσῃ τὴν ὑπόλη-
ψιν τοῦ τιμίου ἀνθρώπου τὴν ὁποίαν με τό-
σους κόπους προσεπάθει νὰ κερδίσῃ καὶ τῆς
ὁποίας ἡ ἀπόκτησις τοῦ ἤρχετο με ἀπελπι-
στικὴν βραδύτητα.

Καὶ ἀπέναντί τοῦ ἡ Σμαράγδα ἦτο καὶ
αὐτὴ βυθισμένη εἰς σκέψεις διὰ τὸν ἰδὸν
τῆς λογαριασμὸν, σκέψεις ὅμως αἱ ὁποῖαι
δὲν διέφερον ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς. Ἡσθάνετο
καὶ αὐτὴ ὅτι ἡ ἐκδίκησίς τῆς ἦτο πολὺ ἀπαι-
τητικὴ ὅτι ἐκινδύνευε νὰ τὴν παρασύρῃ εἰς
κάτι ἀνεπανόρθωτον. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μαύ-
ρου δρόμου τὸν ὁποῖον ἔπαιρναν εὐρίσκετο ἡ
ἰδική των ἡ ζημία.

Καὶ ἐπινέλαβε τὰς συστάσεις τῆς. Ὁ ἀ-
δελφός τῆς ἔπρεπε νὰ προσέξῃ πολὺ. Ἀφοῦ
καὶ οἱ ἄλλοι τὸ ἐνόησαν πλέον ὅτι ἡ Κο-
ρηλία δὲν εἶνε καλὰ, πρέπει νὰ τοῦς πείθῃ
ὅτι προσπαθεῖ εἰλικρινῶς νὰ τὴν σώσῃ. Καμ-
μία δικαιολογία ἀμελείας ἢ ἀδιαφορίας δὲν
ἐπιτρέπεται, Ἄν τὸν διατάξουν νὰ κάμῃ
ταξίδι, νὰ τὸ κάμῃ ἀμέσως. Πῶς νὰ δικαι-
ολογηθῇ ὅτι δὲν το ἔκαμε; Ἀπὸ ἐργασίας;
Ὅλος ὁ κόσμος ἤξευρε ὅτι δὲν κάμνει τί-
ποτε. Ἀπὸ ἑλλείψιν μέσων; Ὅλοι τὸν ἤ-
ξευραν ἑκατομμυριοῦχον.

(Ἀκολουθεῖ)

νῶτος, ὑποκόπου καὶ τῆς ἀντιπροσώπου καὶ δικαιοσύνης.

Κατὰ παράδοξον δὲ καὶ εὐόωνον σύμπω-
σιν πρῶτος καρπὸς τῆς εὐνομίας καὶ ἐλευθε-
ρίας, ἣν ἐπὶ αἰῶνας ἐδίψα ἡ ἡρώϊκῃ αὐτῇ
νῆσος, ἥτις ἡ διὰ τῶν περιφρήμων ἀνασκαφῶν
τῆς Κνωσοῦ μετατροπὴ τοῦ κυθικοῦ Μί-
νως εἰς ἱστορικὸν βασιλέα !

Ἐκεῖνο ὅμως, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Κρήτες
θὰ διαλαλήσουν πανταχοῦ τῆς γῆς τὸν ἔρωτα
αὐτῶν πρὸς τὰ σύμβολα καὶ τὰ ἐμβλήματα τῶν
ἀρχαίων προγόνων αὐτῶν, εἶνε τὰ νέα ταχυ-
δρομικὰ γραμματόσημα τῆς Κρητικῆς Πολι-
τείας, τὰ ὁποῖα προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσουν.
Ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν γραμ-
ματοσήμων τούτων ἐργασία ἐξεπλήθη παρὰ
τῇ διευθύνσει τῶν ταχυδρομείων, τῆς ὁποίας
πρὸς ταῦτα ὁ κ. Β. Μαυρίδης.

Τὴν ἐκλογὴν τῶν τύπων τῶν νομισμάτων
ἐνήργησεν ὁ ὀργανωτὴς τῆς ταχυδρομικῆς ἐν
Κρήτῃ ὑπηρεσίας κ. Μαρῖνος ἐκ τοῦ β. βλίου
τοῦ κ. Σβορώνου περὶ τῶν νομισμάτων τῆς
ἀρχαίας Κρήτης. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν
τύπων τῶν νέων γραμματισμῶν ἐπρυτά-
νευσε πρῶτον μὲν ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀ-
ναγιώσεως περιφρήμων μυθολογικῶν τύπων
τῆς νήσου, δεύτερον ἡ διαφήμις τῶν
ἀληθῶς καταπληκτικῶν ἀνακαλύψεων τῶν
ἀνασκαφῶν τῆς Μινωικῆς Κρήτης καὶ τέλος
τρίτον ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐνδόξων ὀλκαυτώ-
σεων καὶ ἡρώϊκων θυσιῶν τῶν γενναίων
Κρητῶν.

Οἱ τύποι τῶν νέων γραμματισμῶν εἶνε οἱ
ἑξῆς :

α) Γραμματισμὸν τῶν δύο λεπτῶν. Ἀν-
τίγραφον ἀποσπάσματος, παριστῶντος τὴν
μεγάλην τῶν Μυκηναίων θεᾶν ὀρθίαν καὶ
περιστεριχομένην ἀπὸ δύο λέοντας.

β) Τύπος τοῦ γραμματισμοῦ τῶν 5 λε-
πτῶν εἰκονίζει τὴν κρητικὴν νύμφην Βριτό-
μαρτιν κρυπτομένην μεταξὺ τῶν κλάδων γη-
ραιᾶς δρυὸς. Ὁ τύπος οὗτος ἦτο διάστημα
παρὰ τοῖς μυθολόγοις ὡς παράστασις τῆς Εὐ-
ρώπης ἐπὶ πλατάνου, ἀλλ' ὁ κ. Σβορώνος
ἀπέδειξε, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Βριτομάρ-
τιδος, δ' αὖ μελέτης αὐτοῦ.

γ) Ἐπὶ τοῦ γραμματισμοῦ ἀξίας 10 λε-
πτῶν εἶνε ἀποτυπωμένη προτομὴ τοῦ Ὑπά-
του Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης Πρίγκηπος Γεωρ-
γίου τῆς Ἑλλάδος.

δ) Γραμματισμὸν ἀξίας 20 λεπτῶν. Ἀν-
τιγραφὴ τύπου διδράχμου ἀργυροῦ νομίσματος
Πραξιτελείου τεχνιτοπίας, κοπέντος δ' ἐν
Κυδωνίᾳ τῆς Κρήτης καὶ εἰκονίζοντος τὸν
Δία Κρηταγενῆ, ὡς βρέφος θηλαζόμε-
μενον ὑπὸ τῆς κυνοσουρίδος κυνὸς Κυνοσου-
ρας, συμβόλου τῶν Κυνοσουρέων ἐπικαλου-
μένων Κυδωνιατῶν.

ε.) Γραμματισμὸν τῶν 25 λεπτῶν. Ἀν-
τιγραφὴ ἐνὸς τῶν καλλίστων, ἂν μὴ τοῦ
πάντων καλλίστου νομίσματος τῆς Κρήτης,
ἥτοι διδράχμου τῆς πόλεως Ἰτάνου παρι-
στῶντος Τρίτωνα διαπερῶντα ἰχθὺν τῇ τρι-
αίνῃ, σύμβολον δὲ τῆς πάλαι θαλασσοκρα-
τορίας τῶν Κρητῶν.

ς) Γραμματισμὸν τῶν 50 λεπτῶν. Ἀν-
τιγραφὴ διδράχμου τῆς Κνωσοῦ παριστῶντος
ἐν πλασίῳ μαιανδρομόρφου Λαβυρίνθου τὴν
κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς τοῦ Μίνως Ἀριά-
νης, τῆς πασιγνώστου ἐκ τῶν περὶ Θησεῶς
καὶ Μινωταύρου ἀρχαίων μύθων.

ζ). Γραμματισμὸν τῆς 1 δραχμῆς. Ἀντι-
γραφὴ ἀρχαίου ἀργυροῦ διδράχμου τῆς Γόρ-
τυνος. Εἰκονίζει δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τοῦ
εἰς ταῦρον μεταβληθέντος Διὸς, ἀπάγοντος
αὐτὴν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην, κατὰ τὸν
πασίγνωστον μῦθον. Κάτω τοῦ ταύρου φαί-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΙ ΕΙΝΕ Η ΜΟΣΧΑ

Ἡ Μόσχα εἶνε ἡ πραγματικὴ πρωτεύουσα τῆς ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀριθμοῦσα 800 χιλιάδας κατοίκων. Ἡ Μόσχα καθιερώθη ὡς πρωτεύουσα ἀπὸ τοῦ 1147, ἀνεπτύχθη δὲ καὶ προώδευσεν ἀπὸ τῆς παρακμῆς τοῦ Κιέβου, ἐξολοθρευθέντος ἀπὸ τῶν Μογγόλων. Κατὰ τὸ 1237 οἱ Τάταροι τὴν ἐληλάτησαν. Ἀλλ' ἡ Ρώμη τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπως τὴν ὀνομάζουν οἱ Ρῶσσοι, ἀνέλαβε ταχέως καὶ ἤνθησε καὶ ἤκμασεν. Κατὰ τὸ 1328 ὁ πρίγκηψ Βλαδίμηρος Ἰβάν Δανήλοβιτς ἐγκατεστάθη εἰς αὐτὴν καὶ ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου πρίγκηπος. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης προσέλαβε μορφήν ἀληθοῦς πρωτεύουσας.

Κατελήφθη καὶ ἐπυρπολήθη κατὰ τὸ 1571, ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Πολωνῶν κατὰ τὸ 1611 καὶ ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Ποζάρσκου κατὰ τὸ 1612. Ἡ ἰδρυσις τῆς Πετροπόλεως ὑπὸ τοῦ Πέτρου τοῦ Α' τὴν ἀπερρόφησε καὶ τὴν ἔθεσεν εἰς δευτέραν μοῖραν κατὰ τὸ 1712, ἡ δὲ εἴσοδος τοῦ Ναπολέοντος Α' καὶ τῆς Μεγάλης Στρατιᾶς εἰς τὴν Μόσχαν κατὰ τὸ 1812 εἶχε σκληρὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν πόλιν καὶ σκληρότερα διὰ τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ καταστροφεῖς.

Ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ πύργου τοῦ Ἰβάν Βελίκου ἡ πανοραμικὴ ὄψις τῆς Μόσχας εἶνε κάτι τι ἐξαισίον. Εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀπεράντου πόλεως ὑπάρχουν τὰ τεῖχη τῆς ἀκροπόλεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας προέχουν οἱ μεγαλοπρεπεῖς θόλοι καὶ τὰ κωδωνοστάσια τῶν μητροπόλεων τῆς, γοθθικῶν, βυζαντινῶν, Ἰνδικῶν τὸν ρυθμὸν, ὅλα κατάχρυσα καὶ ἀπαστράπτοντα καὶ ἀκτινοβολοῦντα ὡς παμμεγέθεις πανοπλῖαι. Κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἄλλα κτίρια ἐπιβλητικὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ, ἀνάκτορα, ἐκκλησίαι, πύλαι γιγάντειοι, πρῶτοτύπου ἀρχιτεκτονικῆς. Καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως ἀτελείωτα μοναστήρια μὲ πύργους καὶ στήλας πολυχρώμους.

Εἰς τὰς συνοικίας τοῦ κέντρου ἡ πόλις φαίνεται ἀρχαῖκὴ καὶ μονότονος, ἄλλὰ καὶ δὲν χάνει τὸν μεγαλοπρεπῆ χαρακτῆρά της καὶ τὴν καταπλήσσουσαν πρωτοτυπίαν της. Ἐὰν ἔξῃ τὸ παλαιὸν μέρος τῆς πόλεως στενὰς ὁδοὺς καὶ ἀνωμάλους, ἔχει ὅμως ἡ νέα πόλις νὰ ἐπιδείξῃ ὁδοὺς εὐρυτάτας καὶ ὠραιοτάτας, λεωφόρους θαυμασίας, κήπους πρώτης τάξεως καὶ πάρκα καὶ πλατείας.

Ἡ Μόσχα ἔχει 500 ἐκκλησίας. Αἱ ὁδοὶ τῆς φωτίζονται μὲ γυᾶλ καὶ μὲ πετρέλαιον. Τὸ δὲ καλοκαίρι ἔχει... ἀνυπόφορον σκόνην! Τὰ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς δὲν εἶνε καὶ πολὺ περὶ φημα διὰ τοῦτο καὶ ἔκτακτα δεικνυτικὰ μέτρα ἐλήφθησαν ἀπὸ καιροῦ πρὸς ἐξυγίασμόν τῆς πόλεως.

Ἡ Μόσχα, μὲ τὰ ἀπεράντα περίχωρά της, τὰ σχηματίζοντα μία ζώνην προφυλακτικὴν καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐσωτερικὴ ἐξέλιξις ἐνθυμίζει τοὺς Παρισίους, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ Κρεμλίνου τουτέστιν καὶ τριῶν κυκλικῶν πόλεων: τῆς Κινεζικῆς πόλεως, τῆς Λευκῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως τῆς Γῆς, κληθείσης οὕτω ἐκ τῶν χωματίνων ἀνωμαλιῶν της. Εἰς τὴν τελευταίαν κατοικεῖ

Τοιαύτῃ ἡ Μόσχα, κέντρον ὄχι μόνον βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως, ἀλλὰ καὶ πνευματικῆς, πατρὶς δὲ τῶν διασήμεων ποιητῶν Ποῦσκιν, Λερμοντόφ καὶ Ὁστρόβσκι, τοῦ Δοστογιέφσκι, τοῦ Κατκὼφ καὶ ἄλλων.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

ΣΤΑΜΑΤΩΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΜΙΑΣ ΜΥΓΑΣ

Ἐν μεγαλοπρεπὲς αὐτοκίνητον ἐκπαιδεύει ἡμέραν τινα τοῦ παρελθόντος Παρισίου. Ἐνῶ εἶχε διέλθει τὸ ἡμέρας ἄνευ ἐμποδίου, πρὸς δεξιᾷ σημείᾳ βλάβης καὶ σταματήσῃ ὀλοσχερῶς προσεπάθησε νὰ εὕρῃ ἄλλ' αἱ ἀναζητήσας

Ἀποφασίσας

ὅστις θέτε

τῶν πρῶ

οὐσιῶν

χε στ

τη σ

χα

ὅτ

τ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΡΕΙΟΝ ΜΠΟΣΙΝΑΚΗ

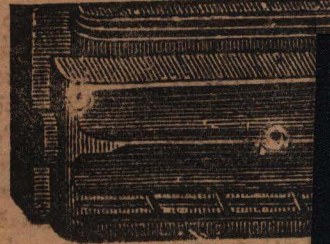
ΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ONAINΩ

ING ASSOCIATION, LTD

London

ΝΗ καὶ ΙΝΔΙΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΔ ΖΑΧΑΡΙΟΥ Π.

Α θήνησιν ὁδὸς Σοφοκλέους καὶ Μ
τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηρ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΝΕΟΝ ΚΕΡ

Τὰ καταστήματα ταῦτα συνδέονται διὰ τη
λενφώου μετὰ πάντων τῶν κέντρων καὶ κατό
χων ἰδιωτῶν τοιοῦτου ὑπ' ἀριθ. 177 Ἀθηνῶν
καὶ 97 Πειραιῶς. Λαμβάνονται παραγγελίαι
κατ' εὐθείαν ἀπὸ γνωστούς πελάτας.

Πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς ὅλα τὰ
τῶν οἰκοδομῶν, ἤτοι σιδηρεῖ δοκοὶ ὅλων τῶν
στάσεων, σωλῆνες σιδηροῖ, σιδηρεῖ πυροσφαι
φουρνέλλα διὰ κὶκ καὶ ἀπλᾶ. Πλάκες τσιμέν
τοῦ διαφόρων διαστάσεων καὶ χρωμάτων. Πλά
τῆς Εὐρώπης βερνικωμέναι διὰ μαγειρεῖα δια
φόρων χρωμάτων. Πλάκες Τήνου, Ἀνδρου καὶ
ἄλλας διαφόρων μεγεθῶν καὶ πάχους, τοῦδλα
τῆς Ἀγγλίας, τοῦδλα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς,
Ἀλκίδος καὶ κούφ.α. Κέραμοι γαλλικοῦ συστή
ματος, Μασσαλίας Ἀθηνῶν μονοὶ καὶ διπλοῖ.
Ἀλῆνες Βελγίου πῆλινοι καὶ ἐγχώριοι, Κιούγ
καγκέλλα διαφόρων μεγεθῶν, χῶμα φωτιάς
Ἀγγλίας, θηραϊκὴ γῆ (πορσελάνη), τσιμέντα
Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Βελγίου ἡγ
γμένα διαφόρων ποιότητων. Λεκάνα ἀποχω
ρητῶν Εὐρώπης καὶ ἐγχώρια διαφόρων με
θῶν καὶ ποιότητων. Ὑδραυλικὴ ἄσβεστος.

Ἀσβεστος Τατοῦ καθ' ἑκάστην μεταφέρει
κατ' εὐθείαν εἰς τὰς οἰκοδομὰς καὶ ἐκ δια
στάσεων πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα Ἀθηνῶν
ἡσμένη, ἄσβεστος κτλ.

Ὑδωρ πηγαῖον καθαρὸν εἰς τὸ κατάστημα
τῶν Ἀθηνῶν μετὰ βαρελίων καθαρῶν καλῶς
καθαρῶς συντητουμένων μεγάλης χωρητι
τητος μεταφέρεται εἰς ὅλας τὰς συνοικίας

Ο ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕ ΑΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΑΒΒΑ ΒΑΡΒΙ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΝΕΟΝ ΚΕΡ 97-99 - Ὁδὸς Ἀθ

καθ' ἑκάστην πλουτιζόμενον μὲ νέαν εἰσαγωγὴν
τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι κα
τῶν οὕτως ὥστε νὰ εἴνε προσίτον τὸ κατάστημ
αὐτό

Ῥφάσματα διὰ Κουστοῦμ
» » Πανταλόνια
» » Ζακέτας

Ἡ καρδιά τῆς Μόσχας, τὸ ζὼν ἔμβλημα τῆς ρωσικῆς ἐθνικότητος, τὸ Κρεμλῖνον, ὑψοῦται ἐπὶ λόφου τριάκοντα μέτρων καὶ καταλαμβάνει ἑκτασιν τεσσαράκοντα ἑκταρίων, χρονολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος. Ἡ Ἁγία Πύλη τοῦ Κρεμλίνου θωρεῖται ἱερὰ, ὅλοι δὲ οἱ διερχόμενοι ὑπ' αὐτὴν ἀποκαλύπτονται, μὴδὲ καὶ τοῦ Τσάρου ἐξαιρουμένου. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κρεμλίνου περιλαμβάνει τὸ Μέγα Ἀνάκτορον, τὸ Θησαυροφυλάκιον, τὰς Μητροπόλεις τῆς Ἀναλήψεως, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τὸν Πύργον τοῦ Ἰβάν Βελίκου, (τὸν βασιλέα τῶν Κωδῶνων καὶ τὸν Τσάρον τῶν Τηλεδύλων, τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον, τὸ μοναστήριον τῶν Θαυμάτων καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.

Αἱ σημαντικώτεραι μητροπόλεις τοῦ Κρεμλίνου εἶνε τρεῖς. Εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἀναλήψεως οἱ Τσάροι πανηγυρίζουσι τὰς στέψεις των. Ἐν αὐτῇ διατηρεῖται καὶ εἰκὼν τῆς Παναγίας τοῦ Βλαδιμήρου. Ἡ μητρόπολις τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτίριον τοῦ ΙΔ' αἰῶνος, ἐστολισμένον μὲ βυζαντινὰς τοιχογραφίας, ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς νεκροταφεῖον τῶν Τσάρων.

Οἱ τάφοι εἶνε κεκαλυμμένοι μὲ ὑφάσματα ἀμυθῆτου ἀξίας. Εἰς τοὺς τάφους αὐτοὺς, μετὰ τὴν στέψιν του, ὁ νέος Τσάρος προσέρχεται καὶ γονυπετῶς ἐκλιπκεῖ τοὺς προκατόχους του, ζητῶν νὰ τὸν εὐλογήσουν. Ἡ μητρόπολις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δεσπόζει τοῦ Κρεμλίνου καὶ εἶνε σχεδὸν ὁλόχρυσος. Εἰς αὐτὴν φυλάσσεται ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας τῶν Ἰθέρων.

Ἡ ἐρυθρὰ κλῖμαξ εἶνε πρὸς τὸ Τερέμ τὸ παλαιὸν ἀνάκτορον τῶν Τσάρων. Τὸ Τερέμ εἶνε κτίριον τοῦ ΙΕ' αἰῶνος. Τὸ νέον ἀνάκτορον, ἔργον τοῦ Νικολάου Α', εἶνε ρυθμοῦ ἀπλοῦ καὶ αὐστηροῦ. Τὸ Μέγαρον τῶν Πανοπλιδῶν εἶνε ἐν εἶδος Μουσείου. Τὸ ὅπλοστάσιον περιλαμβάνει πολεμεφόδια διὰ 200,000 ἀνδρας. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον οἰκοδόμημα τῆς Μόσχας εἶνε ἡ Μητρόπολις τοῦ Βασιλέως Βλαγενόι, κατασκευασθὲν ὑπὸ Ἰταλοῦ ἀρχιτέκτονος, βασιλεύοντος τοῦ Ἰβάν τοῦ Τρομεροῦ.

Ἡ πολύχρωμος αὕτη ἐκκλησία εἶνε ἐν ἀνακάτευμα δεκαεννέα ἐκκλησιῶν ὑπερκειμένων καὶ παρακειμένων, ἀλλ' ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων. Ὅκτω θόλοι ἔχοντες τὸ σχῆμα τοῦ ἀναθ, τοῦ πεπονιοῦ, τῆς ἀγκινάρας, τοῦ σπαραγγιοῦ κτλ., καὶ ἐν κωδωνοστάσιον πυραμιδοειδὲς ἐπιστέφουσι τὸ παράδοξον αὐτὸ οἰκοδόμημα, τὸ ὅποιον καταπλήσσει. Ἡ Κι-γεζική πόλις εἶνε ἡ ἐμπορικὴ συνοικία. Περιλαμβάνει τὸ Χρηματιστήριον καὶ τὴν Μεγάλην Ἀγοράν, ἥτις ἀριθμεῖ διακόσια καταστήματα, τὴν Μητρόπολιν τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παρθένου τοῦ Βλαδιμήρου, τὰ μοναστήρια τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς Ἐπιφανείας, τὸν οἶκον τῶν Βομιάρων Ρωμανῶν, μέγαρον ρυθμοῦ ἀπλοῦ, τὸ ἀνθρωπολογικὸν καὶ τὸ ἱστορικὸν Μουσεῖον καὶ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Συνόδου.

Ἡ Λευκὴ Πόλις εἶνε ἡ συνοικία τῶν εὐγενῶν, τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐξασκούντων τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα. Περιλαμβάνει τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν, τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, τὸ Λύκειον Νικολάου, τὸ Μέγα Θέατρον, τὸ Ἱπποδρόμιον, τὰ Ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ Βρεφοκομεῖον, τὴν Μητρόπολιν τοῦ Σωτήρος, μαρμαρίνην, ρυθμοῦ λομβαρδογενετικοῦ.

Ἡ πόλις τῆς Γῆς περιλαμβάνει κήπους, στρατῶνας, ἀγοράν, μοναστήρια, βιομηχανικὰ καταστήματα, τὸ ἄγαλμα τοῦ Ποῦσκιν, τὴν

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΕΣΟΥΡΙΟΥ

Ζακύντας
 Ρεδιγκότας
 και εν γένει παντός είδους ένδυμασίας ανδρων ά
ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑ
 Πας ένδυόμενος μετά πεποιθήσεως θα έχη ώφε
 Μεγάλη παρακαταθήκη δρυλλίων βαμκαπερών Εύρ
 Μεγάλη συλλογή λινών ύφασμάκων δι' ένδυμασίας
 μων ένδυμάτων παντός είδους και πάσης ήλικας
 με τόν πήχυν και με την αύτην 30 ο)ο έκπτω
Η μεγάλη κατανάλωσις και

GANTERIE DE
EN ΑΘΗΝ
,90 ΧΕΙΡΟΚΤΙΟΠΟΙΕΙΟ
 Όδός Σταδίου, αριθμός 4
ΓΑΝΤΙΑ άρίστης ποιότητος εκ
 Βιέννης μόνον προς δραχ. **4,90** τδ ζ
ΚΑΛΤΣΕΣ και άλλα διάφορα ει
 Τδ μόνον **GANTERIE** τδ όποϊον κατασκευά
 ωπαϊκά. **ΟΥΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΡ**
Μόνον όδός Σταδίου

“Ο,ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ ΔΕΝ ΕΞΤΡΑΦΕΙ,” | **Τδ**
 λάναι γραφής και αντιγραφής άνεξίτηλο
 Μενούνου Πατρών.
 Παρακαλούνται θερμώς οι κ. κ. συμβολαιο
 ροι, δικηγόροι, καθηγηται, έμποροι και ιδιω
 να προτιμώσι τās ήγγυημένας μελάνας του
 Ιάτραις χημικού εργοστασίου **ΜΕΝΟΥΝΟΥ**
ΓΡΩΝ, αι όποϊαι εινε εφάμιλλοι των άρίστων
 ωπαϊκων εργοστασίων και ευθηνότεραι κατά
 κοντα τοίς εκατόν.
 Διαρκής παρακαταθήκη με μεγάλας ποσό
 ας και με τιμές του εργοστασίου εις τδ
ΕΡΤΟΠΩΔΕΙΟΝ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ, Αϊόλου 121.
 (Έναντι ΞΧρυσοσπηλαιωτίσης)

τούρων) όπου κάνουν οι τσελεπήδες εκεί
 ω, στοχάζομαι ότι μιὰ καραμπίνα εις τὰ
 α τῶν προγόνων τους δὲν ἦτανε τόσο ἐ
 νδυγη, ὅσην ἓνα δοξάρι κ' ἓνα βέλος με
 ην ἀπὸ μιὰ καλὴ τακουμακόπετρα εἴμπο
 ε νά 'ναι, ἂν τὸ τραβοῦσε ἡ ἐπιδεξοσύνη,
 τὸ ἔστελλε τὸ μάτι ἑνὸς Ἰνδιάνου.
 —Ἐσύ λές τὸ παραμῦθι, ποῦ σοῦπαν οἱ
 ῖρες σου, ἀπήντησεν ὁ ἕτερος κινῶν ψυ
 τὴν χεῖρά του με ἀγέρωχον περιφρόνη
 Τί λέγουν οἱ γερόντοι σας ;—λέγουν εἰς
 νέους πολεμάρχους, ὅτι τὰ χλωμὰ πρό
 α ἐπολεμήσανε τοὺς κόκκινους ἄνδρες,
 ἦταν ζωγραφισμένοι γιὰ τὸν πόλεμον,
 ἔρματωμένοι με τὸν πετρένιο μπαλτᾶν, ἡ
 ὃ ξύλινο τουφέκι ;
 —Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος με πρόληψες
 ἀπ' ἐκείνους ὅπου καυχοῦνται γιὰ τὰ
 α τῶν χαρίσματα, ἂν καὶ ὁ χειρότερός
 ἐχθρός —καὶ αὐτὸς εἶνε ἓνας ἱρὸς κέρας,
 ο τορμὴ ν' ἀρνηθῇ ὅτι εἶμαι ἀπὸ καθάρ
 ἔμα ἄσπρος, ὑπέλαβεν ὁ προσκοπος πα
 ῶν με κρυφίαν εὐχαρίστησιν τὸ ἔξανθ
 ν λευκὸν χρῶμα τῆς δασεώδους καὶ μυ
 χεῖρός του, καὶ ἤμπορῶ νὰ ὁμολογήσω,
 συμπατρῶτες μου ἔχουνε πολλὰ πράγ
 ποῦ δὲν μ' ἀρέσουνε. Τώρα σ' ἐρωτῶ,
 κατσοκούκ, τί ἔγινε, ὅταν οἱ γονεῖς
 πολεμήσανε γιὰ πρώτη φορά ;
 γιμνασία σιγῇ ἐπηκολούθησε τοὺς λόγους
 ς, καθ' ἣν ὁ Ἰνδὸς ἔμεινεν ἄφωνος·
 ἔμπλεως ἀξιοπρεπείας ἤρχισε τὴν βρα
 δ ἡγήσιν του με πομπώδη φωνῆς τόνον
 ὄνονα τὸ δμοιόληθες αὐτῆς.
 Ἀφοκράτου, Γερακοματή, καὶ τὸ αὐτί
 ἐν Α' ἀκούτη φέμματα. Ὡς τοῦ δὲ

Κ
 (50
 παρα
 ροπ
 (Α
 τρεῖ

βουδάλ
 εἰς τὸ
 τοὺς
 νισεν
 τοῦ με
 ἀρμυρ
 μᾶς ἀ
 ἀπὸ μ
 'δικός
 νερό δ
 τοῦτο,
 εἰς εἴκ
 καλοκ
 λεμάρ
 δλωξάμ
 μαζῇ
 λάτι μ
 ναν ψά
 χναμε

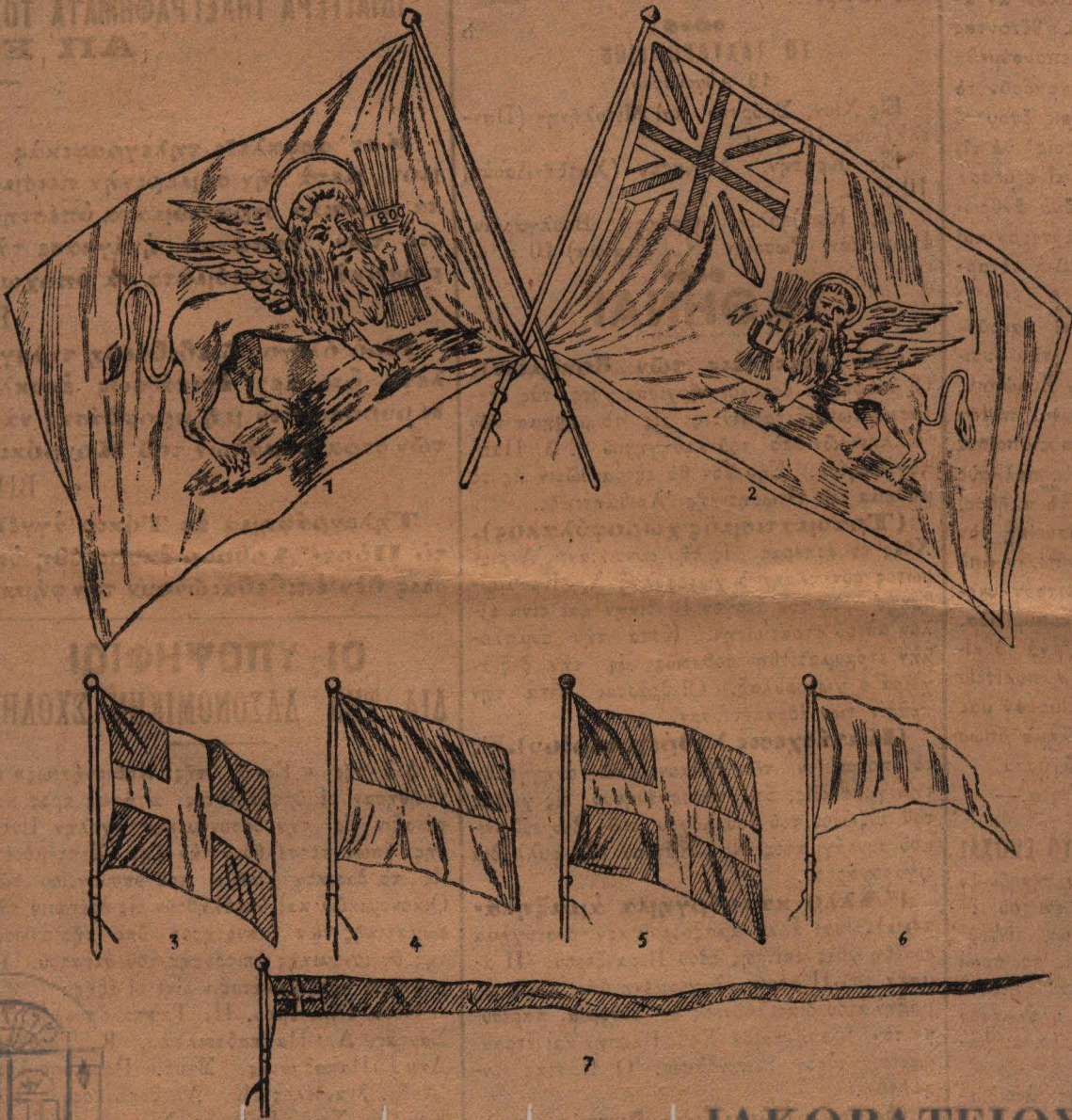
ΒΕΤΕΙΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΟΥΡΙΟΥ

NEON AΞ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ΠΙΠΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΡΤ - ΑΡΘ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΜΑΣ ΣΗΜΑΙΑΙ

Ὁ κ. Σπ. Δε-Βιάζης ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τῶν «Παναθηναίων» ἄρθρον περὶ τῶν πρώτων ἐθνικῶν μας σημαῖων. Ἐπὶ αἰῶνας δὲν εἰχομεν ἱερὸν σύμβολον στρατιωτικῆς ἐθνικῆς τιμῆς· ἐπὶ αἰῶνας ἐκυμάτιζον εἰς τὰ φρούρια τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ἀλληλουσιᾶς ξένοι σημαῖαι· ἐπὶ αἰῶνας ὁ Ἕλλην ἐρρωμένως, ἡρωϊκῶς ἐμάχετο ὑπὲρ τῆς τιμῆς ξένης σημαίας. Ἐπὶ 346 ἔτη οὐδεὶς λόγος περὶ σημαίας ἐλευθέρας ἑλληνικῆς πολιτείας. Τῷ 1799 ἤρχισαν σκέψεις ἢ συζητήσεις περὶ τοῦ χρώματος καὶ τῆς συμβολικῆς ἀπεικονίσεως μὲς ἐθνικῆς σημαίας. Ἡ πρώτη αὕτη σκέψις ἔγεινεν εἰς τὴν Ἐπτανήσον, εἰς τὴν μικρὰν ἐλευθέραν γωνίαν τοῦ Ἰονίου πελάγους.

1 Ἐθνικὴ σημαία τῆς Ἐπτανησίου Πολιτείας 1800-1807.—2 Ἐθνικὴ σημαία

Ὑμηττοῦ πρὸς
 φεν ἰδιάζουσιν
 λισσα. Ἀργότ
 ἔδωμεν πρωτ
 νωφελῇ ἀργ
 τὸ ὄνειρόν τ
 Ὑμηττὸν εἰ
 λισσοχομεῖτο
 ματοποιηθῆ
 σα ἄλλα.

Ἐπειτα
τὸ κράτος
οὐδέποτε
οἰκίαν τη-
της, μολ-
αὐτῶν ἔ-
θεισαν.
Βελλίσι-
κήπισσα
τὰς Ἀ-
Πειραι-
Βασιλ-
του.
τὸν α-
περί-
νοους
ναχτ-

εις
δια
τά
γρ
ρ
π
α
κ
θ
ν
φ
α
ν
δ
ρ
τ

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΚΩΣΕΙΣ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Νά μή μᾶς ξφθαναν οἱ μυστικοὶ κίν-
τους ὁποῖους κρύπτει ἡ τρομερὰ δύνα-
συγκεντρωθεῖσα μεταξύ τῶν σιδηρῶν
τοῦ σιδηροδρόμου, ἔχομεν τώρα
ρήματα, διοχετευόμενα με λεπτάς
συγκεντροῦντα τὴν ἀόρατον καὶ
δύναμιν μακρὰν, ἐκεῖ ὅπου ἡμ-
τάς αἰφνιδίους καὶ μεγάλας κα-

ωσδήποτε ἀπελπιστικὸν ἂν ἄ-
καὶ κακούργους θέτοντας
ἐπιστήμην. Παρεπονόμεθα
μας εἶνε ἀγριοί, τραβοῦν τὸ
αὐτὸν ἀγρίως μέχρις ὅτου τὸ
ἐπρεπεν ἐν τούτοις νὰ εἴ-
Τὸ μαχαίρι εἶνε μέσον
στον φονεὺ εἶνα ἄνθρω-
νεύση καὶ δευτέρον καὶ
καὶ τρίτον. Διὰ τέταρ-
ἄζει ἢ σταματᾷ.

ποφασίσουν οἱ κακοῦρ-
ἐνέργειαν τὴν φυσι-
ὅπως εἰς τὴν Εὐρώπην.
εὐχαριστοῦνται πλέον
εἰνους με τοὺς ὁποῖους
ελέθουν τοὺς πολλοὺς
ἀθώους, τὸ πλῆθος.
νὰ τοὺς δανεῖται τὸν
ἀνατινάξη πόλιν ἀπὸ
χει τὴν νιτρογλυκε-
τὴν βαμβάκοπυρίτιδα.
ρι μόνον νὰ τὰ κι-
νῆ καὶ ἡ πολιτεία
Ἄλλοιμονόν μας
τὸ ἔγκλημα ὅπως
ἀλλὰ πράγματα.
α.—

ΔΥΟ ΕΠΟΧΑΙ

ερνοῦν τὴν ζωὴν
λαδὴ ἐκ τοῦ εἴ-
ίας των εἶνε ὑ-
ἐνωρίς τὸ πρῶν
τὸ βράδυ εἰς τὸ
εἶνε ἐν ὁλόκληρον
κυμαίνεται με-
χόν.

τελῶς ἀνοιξιά-
φορος καὶ ἐνο-
ὅτι εὐρίσκεται
ένος Ἀπριλίου
ρὴ τὸ θέρος ἀ-
καὶ εἰς τὰς δύο
εἶνε εἰς τὴν ἀ-
καὶ τελείως περὶ
ὁδὸν νὰ τεθοῦν
πόλιν ἀπλόωνται
ἢ ὅποια ἀκο-

κανένα μέλλοντα Τσάρεβιτς. Ἐπίσης ὡς ἀ-
τυχῇ θεωροῦνται καὶ τὰ ὀνόματα Παῦλος καὶ
Πέτρος ἕνεκα τοῦ βιαίου θανάτου τὸν ὁποῖον
ἔσχον ὁ Παῦλος Α' καὶ Πέτρος Γ'.

Ἐκ τῶν ἄλλων ὀνομάτων τὸ Ἀλέξιος θεω-
ρεῖται τὸ εὐτυχέστερον διότι ὁ Τσάρος Ἀλέ-
ξιος, πατὴρ Πέτρου τοῦ Μεγάλου, ἦτο εἰς ἐκ
τῶν ἰσχυροτέρων καὶ εὐτυχεστέρων ἡγεμόνων
τῆς Ρωσσίας, δι' αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ κατὰ
προτίμησιν ἐδόθη εἰς τὸν νεογέννητον Τσάρε-
βιτς.

~ ~ ~

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

—Κύριε, εὐρήκα αὐτὸ τὸ εἰκοσιπεντάριχο
ἐπάνω 'στὸ τραπέζακι σας...

—Μπράβο, κορίτσι μου, τὸ ἄφησα ἐπίτη-
δες γιὰ νὰ σὲ δοκιμᾶσω...

—Μὰ τὸ κατάλαβα κ' ἐγὼ καὶ γι' αὐτὸ
σὰς τῶφερα...

~ ~ ~

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

19 Αὐγούστου

Εἰς Χίον, Σμύρνην καὶ Μιτυλήνην (Παν-
ελληνίος 10 π. μ.)

Εἰς Κρήτην, Αἴγυπτον (Χατζῆ-Δαοῦτ)
10 π. μ.

Εἰς Κων(πολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν,
Ρουμανίαν, Ρωσίαν (Ν. Ἐταιρία) 10 π. μ.

~ ~ ~

ΑΘΗΝΑΙ

(Αἱ ἐξετάσεις τῶν δοκίμων).
Οἱ ὑποψήφιοι δόκιμοι ἤρχισαν χθὲς τὰς ἐξε-
τάσεις τῶν ἐξετασθέντες εἰς τὸ μάθημα τῶν
Ἑλληνικῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Παπ-
παγεωργίου. Σήμερον θὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὸ
μάθημα τῆς Θεωρητικῆς Ἀριθμητικῆς.

(Τραυματισμὸς χωροφύλακος).
Χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν συνοικίαν Ἀερί-
φωτος συνεπλάκη ὁ χωροφύλαξ Δ. Κρομμυ-
δάκης πρὸς τὸν ἄεργον Βισβίκην καὶ τινὰ φί-
λον αὐτοῦ στρατιώτην. Κατὰ τὴν συμπλο-
κὴν ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν δεξιὰν
χεῖρα ὁ χωροφύλαξ. Οἱ δρᾶσται μετὰ τὴν
πράξιν τῶν ἐδραπέτευσαν.

(Κατάσχσεις λαθρεμπορίου). Εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνηγγέλθη
τηλεγραφικῶς, ὅτι κατεσχέθησαν εἰς χεῖρας
τοῦ εὐζώνου τοῦ 4ου λόχου τοῦ 2ου εὐζωνι-
κοῦ συντάγματος Ν. Νάτσου 120 φυλλάδια
σιγαροχάρτου.

(Ἄλλο κακούργημα ἀμαξηλά-
του). Καὶ ἄλλο ἀμαξοδρομικὸν δυστύχημα
συνέβη χθὲς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου. Ἡ ἄ-
μαξα τοῦ Παπῆ, ὀδηγουμένη ὑπὸ τινος ἀ-
μαξηλάτου διατελοῦντος ἐν εὐθυμίᾳ, παρέσυ-
ρε τὸν 13ετῆ παῖδα Χρ. Βλάσην καὶ ἐτραυ-
μάτισεν αὐτὸν ἐπικινδύνως. Ὁ δράστης συν-
ελήφθη.

(Καρροδρομικὸν δυστύχημα).
Μετὰ μεγάλης ταχύτητος πρὸς τὸ
κάρρον τοῦ Γ. Μέρκουρα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πα-
τησίων παρέσυρε καὶ κατεπλάκωσε τὸν 15ετῆ
παῖδα Κ. Τσιμπακάκη. Ἐν οἴκτρᾳ κατα-
στάσει ἐκ τῶν σοβαρῶν τραυματικῶν ὁ αὐτοῦ
παῖς μεταφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκο-
μεῖον. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ κάρρου συνελήφθη.

(Ἐπὴγαινε ν' αὐτοκτονήσῃ).
Ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἀνευρέθη
χθὲς παρὰ τὸ Φάληρον περιπλανημένη ἡ

ΤΕΤΑΡΤΗ Π

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΟ

Ο ΚΟΥΡΟΠΑΤΚΙΝ

ΦΗΜΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΠΟΡ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

[ΑΠ' ΕΥ

Β

Κατ' ἀσφαλεῖς τηλεγραφικὰς ἐ-
μου, μετὰ τὴν σημερινὴν πεισματ-
τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα ὑπέστησαν
αἰς τῶν Ἰαπώνων ἡνάγκασε τὰ
ρωσσικὰ στρατεύματα νὰ ὑποχωρή-

ΒΙΕ

Πρὸ ὀλίγου διεβιβάσθη τηλεγρά-
λετο ὅτι μετ' ἐπιτάσεως ἐκυκλο-
Κουροπάκτιν μὴ προφθάσας νὰ ὑ-
τῶν στρατευμάτων τοῦ Κουρόκι.

BIEN

Τηλεγράφημα ἐκ Τόκιο ἀγγέλλο-
τὸ Πόρτ-Ἀρθουρ ἐκυριεύθη ὑπὸ
σεις δὲν ἐπιβεβαιώνουν τὴν φήμην.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΑΣΟΝΟΜΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Διὰ τῆς «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» ἐ-
κλήθησαν οἱ ὑποβάλοντες αἰτήσεις πρὸς κα-
τάταξιν εἰς τὴν δασονομικὴν σχολὴν Βυτί-
νης, ὅπως προσέλθουν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου
εἰς τὸ δασικὸν τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν καὶ ὑποβληθῶν εἰς ἐξέτασιν τῆς
σωματικῆς τῶν ἱκανότητος ὑπὸ τῆς ἀνωτά-
της ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ στρατοῦ. Ὑ-
ποψήφιοι πρὸς κατάταξιν εἶνε οἱ ἑξῆς:

Θεοδ. Οἰκονόμου, Π. Ταμπακόπουλος, Γ.
Σαντᾶς, Δ. Παπαδασιλείου, Κ. Τσοῦνης,
Δημ. Παπαδιώτης, Σκυρ. Βαρικόπουλος,
Ἀνδρ. Μανδῆλος, Κ. Ἀλεξόπουλος, Δημ.
Κονίδης, Στυλ. Γαλήνης, Νικ. Τσουπλάκης,
Κων. Οἰκονόμου, Ι. Λύτρας, Σ. Φάσσης, Κ.
Παπαντωνίου, Γεώρ. Μαυρομάτης, Νικ.
Τσιλιθῆς, Γ. Σαραντάς, Κ. Μποσκολίτης,
Κ. Μηλιότης, Ι. Μουτσόπουλος, Γ. Παπ-
παφιλιππου, Κ. Σταυρόπουλος, Ι. Τσιούλας
Κ. Καραβᾶς, Π. Τσίτσουρας, Ι. Νταμίρης,
Π. Μπαρδόπουλος, Δ. Κοτογιᾶς, Θ. Δημη-
τρακάκης, Κ. Καρπούζης, Η. Τερζάκης, Ε.
Νικολόπουλος καὶ Δ. Χώλεσης.

25 χρόνια από το θάνατό του

Θεόδ. Βελλιανίτης

20/1/60

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Τ

ΟΝ περασμένο Δεκέμβριο έκλεισε μια είκοσιπενταετία από τον θάνατο του Θεόδ. Βελλιανίτη. Ή κα-

ταγωγή του ήταν απ' τους Παξούς, αλλά γεννήθηκε στον Πειραιά το 1863. Έδρασε σαν πολιτικός (βουλευτής, υπουργός Παιδείας, αντιπρόσωπος σε διασκεύσεις και συνέδρια) με ευθεία κι' ανεπηρεάστη συνείδηση, σαν ανώτατος υπάλληλος του κράτους, οργανωτής υπηρεσιών (Ταχυδρομεία, Τηλέγραφοι) με νεωτεριστικές και φιλοπρόοδες τάσεις, σαν δημοσιονόμος, εμπειρος των ζωτικών ζητημάτων του τόπου, σαν ποιητής και τέλος σαν αξιόλογος ιστορικός συγγραφέας.

Το πέρασμά του στα γράμματα μας δεν είναι έντονο εξαιτίας ακριβώς της πολυμερείας του. Κατόρθωσε όμως ν' αφήσει τη φωτεινή γραμμή του.

Τνὸ συναντάμε στην επιτροπή για τὴ σύνταξη τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς. Εἶταν κατὰλληλος γιὰ τὴ θέση αὐτή, γιατί ὁ Βελλιανίτης εἶταν ἐγκυκλοπαιδικάτος καὶ κατατοπισμένος ἀπὸ πάντα στὶς ἀπαιτήσεις ἐνὸς παρόμοιου ἔργου.

Στὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖα δημοσίευσε ἀρθροὰ με ἱστορικὸ περιεχόμενο. Στὸ περιοδικὸ τῆς δημοσίευσε μικρὰς ἐργασίες του. Ἀπὸ τὰ κείμενά του αὐτὰ καὶ μόνον τὸ ἀρθρο «Ἰόνιοι νῆσοι», ὃν προσέξουμε θὰ πεισθοῦμε γιὰ τὶς ἱκανότητες ποὺ εἶχε νὰ ἐπιλέξει καὶ νὰ ἀναπτύσσει κατὰ τὸν πιὸ συνοπτικὸ τρόπο, τὰ πιὸ πολυπλοκά γεγονότα.

Προῆλθε ἀπὸ τὴ δημοσιογραφικὴ οἰκονομία, ἀφοῦ ἐργάσθηκε ὡς χρονογράφος κι' ἀνταποκριτὴς στὶς Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες καὶ στὴν «Ἀπλαντὶδα» καὶ τὸν «Κήρυκα» τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐγραψε πολλὰς ἱστορικὰς μονογραφίες μερικὲς ἀπ' τὶς ὁποῖες στὴ Γαλλικὴ καὶ τὴν Ἀγγλικὴ γλώσσα.

Τὸ πλούσιο αὐτὸ ὕλικό τῶν μελετῶν του διέσπαρτο σήμερον στὶς ἐφημερίδες πενήντα χρόνων εἶναι δύσκολο νὰ συναχθεῖ γιὰ νὰ τὸν προβάλει στὴ θέση ποὺ τοῦ ἀξιζεῖ καὶ γιὰ νὰ τὸν συγκαταλέξει ἀνάμεσα στοὺς πολυγραφώτερους λογογράφους μας. Τὴν ἔνταση τῶν δημοσιευμάτων του σὲ ἀριθμὸ τοῦλάχιστο ποὺ προκαλεῖ ἐντύπωση, τὴν δίνει ὁ ἴδιος σὲ μιὰ διήγηση γιὰ τὸ ἀκόλουθο περιστατικό:

«Ὅταν εἶταν βουλευτὴς τῆς Κέρκυρας, θέλοντας νὰ βοηθήσει ἕναν ἀναξιοπαθὴ πατριώτη του, πλῆ ἐθεραπεύονταν στὴν Ἀθήνα, πὺν στέγασε στὸ δωμάτιο ὅπου φιλοῦσε κατὰ τόμους τὶς ἐφημερίδες με τὶς συνεργασίες του. Ἀλλὰ ὅταν μετὰ τὴν ἀναχώρησή τοῦ ἀνωστατοῦ βέλησε ν' ἀνατρέξει σ' αὐτὲς διαπίστωσε μ' ἀφάνταστη συντριβή, πὺς ὁ φιλοξενοῦμενός του τὶς εἶχε πουλήσει γι' ἄλλο κομμάτι».

Ὁ Βελλιανίτης, ποὺ ἀπὸ παιδάκι εἶχε πᾶσι κοντὰ σὲ συγγενεῖς του στὴ Ρωσία καὶ μαρμάρωθηκε περισσότερο μετ', γύρισε γιὰ τὶς στρατιωτικὲς ὑποχρεώσεις του στὴν Ἑλλάδα τὸ 1880 κομιστὴς τῶν πρωτοϊακωμένων τότε σοσιαλιστικῶν θεωριῶν, τὶς ὁποῖες κι' ἄρχισε νὰ ἐκθέτει με διάφορες συνεργασίες του στὸ

Ἀλλὰ τὸ ἔργο τοῦ Βελλιανίτη, ποὺ ἄφησε ζωηρὸ τὸ πέρασμά του στὴ γραμματιολογία μας δὲν εἶν' οἱ μεταφράσεις, ὅσο τὰ διεξοδικὰ προλεγόμενά του ἀπὸ 235 σελίδες στὴν «Ἱστορία τῆς Ρωσικῆς Λογοτεχνίας» τοῦ Α. Σκαίμπ-φσκη, ποὺ μετέφρασεν ὁ ἴδιος (ἔκδοσις Μαρασλή 1905) μιὰ καὶ ἡ ἐξέτασή τῆς περιοριζόταν στὴν τελευταία ἐξηκονταετία καὶ εἶταν ἀνάγκη νὰ δώσει δλοκληρωμένη εἰκόνα τῆς ἐξέλιξῆς τῆς, ἀπ' τὴν ἐμφάνισή τῆς ὡς τὰ χρόνια τοῦ Γκόγκολ, στὸ Ἑλληνικὸ κοινὸ.

Ἐπειτα ἀπὸ τὸν Βελλιανίτη κι' ὁ Νίκος Καζαντζάκης πρόσφερε τὴ δίτομη δική του «Ἱστορία τῆς Ρωσικῆς Λογοτεχνίας» συνθεμένη σὲ νεώτερα κι' ἐγκυρότερα πορίσματα, ἀλλὰ οἱ διαλέξεις τοῦ Βελλιανίτη, ποὺ προηγήθηκαν γιὰ τοὺς ποιητὲς καὶ μυθιστοριογράφους τῆς μεγάλης αὐτῆς χώρας στὰ πρὸ τοῦ 1900 χρόνια, πρωτόδωσαν ἰδέα στοὺς Ἕλληνες διανοούμενους περὶ τοῦ ποῦς κολοσσιαῖες πρὸδοὶ εἶχαν συντελεστεῖ στὴ Ρωσικὴ λογοτεχνία γιὰ τὴν ὁποία δὲν εἶταν κατατοπισμένοι ἀφοῦ κι' ὁ Ἀχ. Παράσχος πίστευε με τὴν ἀφέλεια, πὺς οἱ Ρῶσοι δὲν ἐρίσκονταν παρὰ σ' ἕνα σκαλοπάτι μετὰ τὸ ἀρκούδας κι' ἀνθρώπου.

Ὁ κύκλος τῶν φίλων τῆς νεότητος τοῦ Βελλιανίτη ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τοὺς Ἀγγελον Βλάχον, Ἀριστ. Προδελέγγιον, Γ. Στρατήγη, Μπαμπιν Ἀννινον, μεταφραστὲς κι' εἰσηγητὲς κατὰ τὸ πλεῖστο ξένων λογοτεχνιῶν στὴ χώρα μας καὶ τὸν Γ. Σουρή, ποὺ περᾶζοντας τοὺς πάντας τοῦ ἔγραψε:

«Ὁ Βελλιανίτης συγγραφεὺς με (χάριν καὶ με δόσον τοῦ Τσάρου δ' εὐνοοῦμενος ὡς γινώσκῃς καὶ τὸν Ρῶσον».

Ὅ,τι, ὅμως, ἱκανοποίησε στὴ ζωὴ του τὸν σεμνὸν Βελλιανίτη, εἶταν μιὰ διάλεξή του γιὰ τὸ Γερμανικὸ Μαρκορά στὰ 1892. Μ' αὐτὴν παρουσίασε στὸ Ἀθηναϊκὸ κοινὸ (καθὼς καὶ σὲ σχετικὴ ὑποσημείωση τοῦ Κωστή Παλαμά στὰ «Πρῶτα Κριτικά» του ἀναφέρεται) τὸν ἀγνωστο θαυμάστο αὐτὸ ποιητὴ τοῦ κύκλου τοῦ Σολωμοῦ, ποὺ εἶχε ἐκδόσει μερικὰ ποιηματάκια του ἀπὸ τὸ 1858, κι' εἶχε δημοσιεύσει ἀπόσπασμα τοῦ «Ὀρκου, στὴν ἀνθολογία «Παρνασσός». Ὁ Μαρκοράς ζοῦσε ἀκόμα καὶ ὅταν ἐξέδωκε τὰ «Ποιητικὰ ἔργα» του, δικαίωσε περισσότερο τὴν σπουδὴ αὐτὴ τοῦ Βελλιανίτη.

Πολλὰς ὥραϊες ἐκπλήξεις μᾶς ἔφανε καὶ στὰ μικρὰ δημοσιεύματά του ὁ Βελλιανίτης, ὅπου λ.χ. σὲ κάποιον, ποὺ ἀναφερόμενος σὲ κείνην ποὺ ἔστειλε «τὸν κερασινὸ εἰς φάκελλον εὐῶδη κεκλεισμένον» στὸν Παράσχο, περιγράφει πὺς τὴν συνήντησε γρη῏

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛ.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

όλεως Ντούισμπουργκ παίζουν με τόν χημικό άφρδ που άπορρίπτεται

ΥΘΗ ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟ ΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛ ΤΑΣΙΝ 16 ΧΙΛ. ΕΛΛΗΝΩΝ

ΡΟΝΟΙΑΣ ΕΠΙΚΑΛΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΣΥΜΠ
ΗΣΙΝ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ ΣΚΟΠΟΥ.—ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤ
ΤΑΙ, ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙ
ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΩΝ.—Ο «ΦΑΡΟΣ ΤΥΦΛΩΝ» ΚΑΙ
ΕΧΝΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΝ ΚΑΙ ΣΕΠΟΛ

ΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟ

τυφλών εξασκεί τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
πλανοδίου μουσικοῦ, ὅταν δὲν ἄ-
πλώνη τὸ χέρι τῆς ἐπαιτείας.

Ὁ «Φάρος τῶν Τυφλῶν» δια-
τηρεῖ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δοϊράνης
εἰς Καλλιθέαν μοναδικὸν εἰς τὴν
Ἑλλάδα τυπογραφεῖον ἐκτυπώ-
σεως ἐπιστημονικῶν, σχολικῶν,
καὶ πάσης ἄλλης μορφῆς βιβλίων
καὶ περιοδικῶν μετὰ τὴν ἀναγλυφον
τυφλικὴν γραφὴν καὶ ὠργανῶσεν

πτηνοτροφεία τῶν προαστείων
καὶ τῆς ὑπαίθρου Ἑλλάδος. Ἀ-
ξιοσημείωτον εἶναι ὅτι ὁ ἐκ τῶν
ἀποφοίτων τῆς Ἀγροτικῆς Σχο-
λῆς Τυφλῶν Ν. Βερναδότης προ-
ελήφθη εἰς τὸ Πτηνοτροφικὸν
Τμήμα τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωρ-

ΓΑΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟΣ

ΑΠΟΦΕΙΣ ΜΕΤΕΚΤΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΠΟΦΕΙΣ ΜΕΤΕΚΤΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τὸ πλούσιο αὐτὸ ὀλικὸ τῶν με-
λειῶν του διάσπαρτο σήμερα
στὶς ἐφημερίδες πενήντα χρόνων
εἶναι δύσκολο νὰ συναχθεῖ γιὰ νὰ
τὸν προβάλῃ στὴ θέσῃ ποὺ τοῦ
ἀξιζεῖ καὶ γιὰ νὰ τὸν συγκαταλέ-
ξῃ ἀνάμεσα στοὺς πολυγραφώ-
τερους λογογράφους μας. Τὴν ἔν-
ταση τῶν δημοσιευμάτων του σὲ
ἀριθμὸ τοῦλάχιστο ποὺ προκαλεῖ
ἐντύπωση, τὴν δίνει ὁ ἴδιος σὲ
μιὰ διήγησιν γιὰ τὸ ἀκόλουθο πε-
ριστατικό:

«Ὅταν εἶταν βουλευτὴς τῆς
Κέρκυρας, θέλοντας νὰ βοηθήσῃ
ἐνὰν ἀναξιοπαθῇ πατριότητι του,
πᾶς ἐθεραπεύονταν στὴν Ἀθήνα,
τὸν στέγαζε στὸ δωμάτιο ὅπου
φύλαγε κατὰ τόμους τὶς ἐφημερί-
δες μὲ τὶς συνεργασίες του. Ἀλ-
λὰ ὅταν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ
ἀρρωστοῦ θέλησε ν' ἀνατρέξῃ σ'
αὐτὲς διαπίστωσε μ' ἀπάντασιν
συντριβή, πὼς ὁ φιλοξενούμενός
του τὶς εἶχε πουλήσῃ γι' ἀπλὸ
χαρτί».

Ὁ Βελλιονίτης, ποὺ ἀπὸ παι-
δάκι εἶχε πᾶσι κοντὰ σὲ συγγε-
νεῖς του στὴ Ρωσία καὶ μορφώθη-
κε περισσότερο κεῖ, γύρισε γιὰ
τὶς στρατιωτικὰς ὑπονομιώσεις
του στὴν Ἑλλάδα τὸ 1880 κοιμι-
στὴς τῶν πρωτοδιαδομένων τότε
σοσιαλιστικῶν θεωριῶν, τὶς δι-
ποῖες κι' ἄρχισε νὰ ἐκθέτῃ μὲ
διάφορες συνεργασίες του στὸ
«Μὴ χάνεσαι» καὶ τὴν «Ἀκρόπο-
λη» μὲ τὸν ἐπανώτιτλο «Ρωσικαὶ
ἀναμνήσεις» καὶ στὰ φιλολογικὰ
περιοδικὰ «Παρνασσός» κι' «Ἑ-
στία».

Τὶς πρόωρες αὐτὲς ἰδέες ἔφη-
σε ἀργότερα μὲ παρακίνηση τοῦ
πολιτικοῦ Δημ. Ράλλη γιὰ ν' ἀ-
φοσιωθεῖ στὴ φιλολογία, στὴν ὁ-
ποία σὺν ποιητῆς μὲ ταῖντο μᾶς
ἔδωκε τότε μεταφράσεις μικρῶν
ἀριστουργημάτων, ὅπως μὲ τὸ
«Μωτῶμένο Σάλι» τοῦ Πούσκιν:

«Ὅταν ἤμουνα νέος
ὅταν μ' ἔτρεφ' ἡ ἐλπίδα
σὰν τρελλὸς ἀγαποῦσα
μιὰ ξανθὴ Ἑλληνίδα
ποῦχε ἡ μοιτιά της
τὴ μοιτιά μου μοιγέψει
καὶ τὸ νοῦ μου ἀσπάξει
καὶ τοὺς πόθους κλέψει.

.....

ἢ μὲ τὴν «Προσευχὴ» τοῦ Λερμον-
τώφ:

«Ὅταν σὲ θλιβερὲς στιγμὲς μοῦ
(θλίβει τὴν ψυχὴ
ἡ πίκρα καὶ μοῦ τὴν μοιραίνει
μιὰ μυστικὴ μοῦ ἔρχεται στὸ
(στόμα προσευχὴ
μιὰ προσευχὴ λησιμονήνη

.....

καὶ ἄλλων ποιητῶν ποὺ τοὺς ἀ-
γνοοῦσαν οἱ Ἕλληνες τοῦ καιροῦ
του.

Σὲ μιὰ κατοπινὴ διάλεξί του
γιὰ τὸν Πολυλά, προσθέτει τὴ
γνώμη του γιὰ τὸ πὼς ἀντικα-
θάνεται τὴν μεταφραστικὴν ἔρνα-
σία, ἔργο βαρὺ δηλαδὴ ἀπὸ γλωσ-
σικὴ ἀποψη καὶ ταυτόχρονα ἔρ-
γο ποὺ ἀγγίζει τὰ ὅρια τῆς ὑψη-
λῆς τέχνης ὅταν συνάμα κρύβει
στὴν προσπάθειά του καὶ τὸ δη-
μιουργικὸ στοιχεῖο.

Τέτοιες εἶταν οἱ μεταφράσεις
ποὺ ἔκαμε ὁ Βελλιονίτης, αὐτὲς
ἀποστήθισαν δύο γενεὰς Ἑλλή-
νων κι' ὁ ἴδιος ἀπάγγελλε συχνὰ
στοὺς φίλους του.

κοινὸ (καὶὼς καὶ σὲ σχετικὴ ὕπερ
σημείωσιν τοῦ Κωστή Παλαμά
στὰ «Πρώτα Κριτικὰ» του ἀνα-
φέρεται) τὸν ἄγνωστο θαυμαστό
αὐτὸ ποιητὴ τοῦ κύκλου τοῦ Σο-
λωμοῦ, ποὺ εἶχε ἐκδόσει μερικά
ποιηματάκια του ἀπὸ τὸ 1858.
κι' εἶχε δημοσιεύσει ἀπόσπασμα
τοῦ «Ὁρκου, στὴν ἀνθολογία
«Παρνασσός». Ὁ Μαρκοράς ζοῦ-
σε ἀκόμα καὶ ὅταν ἐξέδωκε τὰ
«Ποιητικὰ ἔργα» του, δικαίωσε
περισσότερο τὴν σπουδὴ αὐτὴ τοῦ
Βελλιονίτη.

Πολλὲς ὥραιες ἐκπλήξεις μᾶς
ἔφθσε καὶ στὰ μικρὰ δημοσιεύ-
ματά του ὁ Βελλιονίτης, ὅπου
λ.χ. σὲ κάποια, ποὺ ἀναφερόμε-
νος σὲ κείνην ποὺ ἔστειλε «τὸν
κεραυνὸ εἰς φάκελλον εὐδὴν κε-
κλεισμένον» σπὸν Παράσχο, περι-
γράφει πὼς τὴν συνήτησε γρη῏

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΓΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ 16 ΧΙΛ. ΕΛΛΗΝΩΝ

ΡΟΝΟΙΑΣ ΕΠΙΚΑΛΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΣΥΜΠΕΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ ΣΚΟΠΟΥ.—ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ, ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΩΝ. — Ο «ΦΑΡΟΣ ΤΥΦΛΩΝ» ΚΑΙ ΤΑ ΕΚΤΥΠΩΜΕΝΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΝ ΚΑΙ ΣΕΠΟΛΙΣΜΟΝ

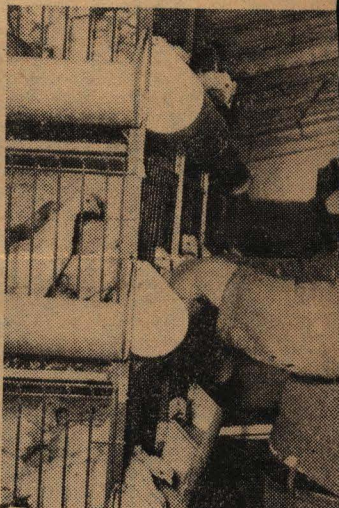
ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

τυφλών εξασκεί τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πλανοδίου μουσικοῦ, ὅταν δὲν ἀπλώνῃ τὸ χέρι τῆς ἐπαιτείας.

Ὁ «Φάρος τῶν Τυφλῶν» διατηρεῖ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δοϊράνης εἰς Καλλιθέαν μοναδικὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα τυπογραφεῖον ἐκτυπώσεως ἐπιστημονικῶν, σχολικῶν, καὶ πάσης ἄλλης μορφῆς βιβλίων καὶ περιοδικῶν μετὰ τὴν ἀναγλυφὸν τυφλικὴν γραφὴν καὶ ὠργάνωσεν

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟ

πτηνοτροφεία τῶν προστατείων καὶ τῆς ὑπαίθρου Ἑλλάδος. Ἀξιοσημεῖωτον εἶναι ὅτι ὁ ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἀγροτικῆς Σχολῆς Τυφλῶν Ν. Βερναδότης προσελήφθη εἰς τὸ Πτηνοτροφικὸν Τμήμα τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωρ-

Ὁ τυφλὸς νέος ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν του — ἐπίσης τυφλοῦ — ἐξασκεῖται ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ὑποδειγματικῶν πτηνοτροφείων τοῦ ὑποδειγματικοῦ πτηνοτροφικοῦ τμήματος εἰς τὰ

Γενετικά Σχολῆς Θεσσαλονίκης ὅπου καὶ ἀπέσπασε θερμὰ καὶ ἐνθουσιώδη σχόλια ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν πτηνοτροφικὴν του ἀπόδοσιν.

Εἰς τὴν Τεχνικὴν Σχολὴν οἱ τυφλοὶ νέοι ἐκπαιδεύονται ἀπὸ διετίας εἰς τὴν χρῆσιν ἡλεκτροκινήτων ἢ χειροκινήτων μηχανημάτων καὶ μποροῦν νὰ κατασκευάσουν παντὸς εἴδους μεταλλικὰ ἀντικείμενα ἢ νὰ χειρίζονται μετὰ

ΠΟΥ ΣΥΓΚΙΝΕΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΣΠΟΡ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙΝΟΤΟΜΟΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΕΩΦΕΥΡΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 5η ΣΕΛ.

στο τρελλοκομείο τῆς Κέρκυρας, πού κατὰ μοιραία σύμπτωση μεταφέρθηκε ἀπὸ ἓνα μοναστήρι τῆς Σαντορίνης σ' ἐποχή, πού ὁ Πατριάρχος εἶταν ἑπαρχος τοῦ νησιοῦ.

Ὁ Βελιανίτης στάθηκε ὁ ἀνεκδοτολόγος τῆς δημοσιογραφίας μας καὶ τῶν λογίων τῆς παληότερης γενιάς. Τὸ βιογραφικὸ του σημείωμα στὴ Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἑγκυκλοπαίδεια γράφτηκε ἀπὸ τὸν Ν. Ι. Λάσκαρη. Μνημονεύονται σ' αὐτὸ τόσο ἡ πολιτικὴ του δράση, ὅσο καὶ οἱ πρὶς πρωτότυπες μονογραφίες του. Τὸ σημείωμα θὰ ἐπιδοκιμάστηκε ἀπ' τὸν ἴδιο ὥστε νὰ τὸ θεωροῦμε, ἐπαρκές. Σὲ φύλλο τοῦ περιοδικοῦ «Μπουκέτο» τοῦ 1926 βρίσκονται δυὸ χαριτωμένα ἐπίσης ἀνέκδοτά του. Τέλος κι' ὁ κ. Κ. Δαφνῆς στὰ «Κερκυραϊκὰ Νέα» τοῦ 1954 φύλλα 338—341 τοῦ ἀφιέρωσε λίγα χρονονορήματα.

Μιχ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Τὸ συγκρότημα Γ. ΧΟΥΒΑΡΔΑ
ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ Ὁ ΣΥΜΠΕΘΕΡΟΣ,
ΑΛΚΑΜΕΝΟΥΣ 145 - ΤΗΛ. 870-214

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

τὴν παλιὰς τοὺς τίς
τῶν οἱ ἄλλοι τὸν πειρά
τὸν παγοπώλῃ πού τσάκ
τὴν γυναῖκα του, ὁ Χίκυ του
παντὰ ψύχραιμα.

«Λυπάμαι, μὰ πρέπει νὰ σᾶς
πῶ πῶς ἡ πολυαγαπημένη μου
γυναῖκα πέθανε. Κι' ὅταν ξαφνι-
ασμένοι γιὰ τὸ προηγούμενο κέ-
φι του, τὸν ρωτᾶνε πῶς δὲν λυ-
πάται γιὰ τὸ θάνατό της, τοὺς
ἀπαντᾷ:

«Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί ἐ-
νιώθε νὰ βρίσκεται παντρεμένη
μ' ἕναν παλιοσαπατεῶνα καὶ μεθύ-
στακα ἀπὸ πάνω. ὅπως ἤμουν ἐ-
γώ; Καὶ δὲν ὑπῆρχε δρόμος δια-
φυγῆς γι' αὐτὴν. Γιατί μ' ἀναποῦ
σε. Τώρα ὁμῶς βρῆκε τὴ γαλήνη.
ὅπως πάντα τὴ λαχτάρησε. Γιατί
λοιπὸν νὰ λυπάμαι;».

Αὐτὴ δὲ θέλε νὰ μὲ ξέρει κα-
κόκεφο. Γιατί τὸ μόνο πού ζήτη-
σε σ' ἀλάκερη τὴ ζωὴ της ἡ "Ε-
βελιν ἦταν νὰ μὲ κάνει εὐτυχισμέ
νο....».

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια κλείνει ἡ
β' πράξη.

Στὴν Γ', ὅλοι κόνουν πῶς τὰ-
χατες ἔλλαξαν, καὶ πῶς ξεκινᾶν
νὰ πιάσουν τίς παλιές τοὺς δου-
λιές. Ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον,
ντυμένοι μὲ τὰ καλά τοὺς ξεμέ-
θυστοι, ξεκινᾶν γιὰ τὸ χουσὸ μο-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΒΚΑΔΙΤΙΚΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Νεφέλες

ΕΣΤΗΛΟΓΙΟΝ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ
Νοεμβρίου 1964

